

NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2566 และแนวโน้มปี 2566 - 2567

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว วันจันทร์ที่ 20 พฤศจิกายน 2566 เวลา 09.30 น.

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.8 ในไตรมาสที่สองของปี 2566 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวจากไตรมาสที่สองของปี 2566 ร้อยละ 0.8 (%QoQ_SA) รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.9

ด้านการใช้จ่าย การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนการส่งออกสินค้า การอุปโภคของรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลงต่อเนื่อง

ด้านการผลิต สาขาที่พิกัดและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวในเกณฑ์สูง สาขาเกษตรกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีก และสาขาการก่อสร้างขยายตัว ส่วนสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่อง

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในปี 2565 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.4 และดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.7 - 3.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการกลับมาขยายตัวของการส่งออก การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คาดว่าการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.2 และร้อยละ 2.8 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 3.8 ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.7 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.5 ของ GDP

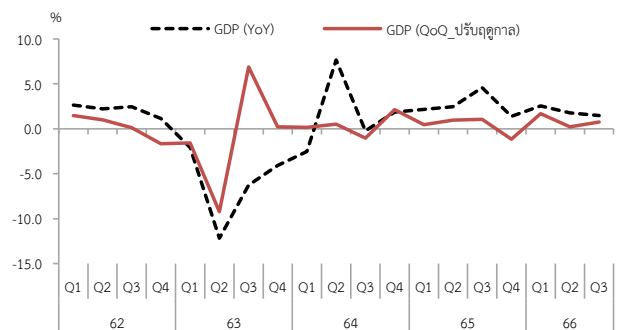
การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2566 และในปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ (1) การดำเนินนโยบายการเงินการคลังอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจของประเทศ (2) การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบและใช้ประโยชน์จากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น (3) การขับเคลื่อนภาคการส่งออกสินค้าให้กลับมาขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดย (i) การเร่งรัดการส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่ยังขยายตัวดี และการสร้างตลาดใหม่ (ii) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก (iii) การใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรี (iv) การอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (v) การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางการค้าโดยเฉพาะมาตรการที่ไม่ใช่ทางภาษี (vi) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน (vii) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของการผลิตสินค้า และ (viii) การเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางของประเทศ (4) การสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน โดย (i) การขับเคลื่อนการส่งออกให้กลับมาขยายตัว (ii) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนให้เกิดการลงทุนจริง และเร่งอนุมัติโครงการที่เสนอขอรับการส่งเสริมการลงทุน (iii) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้เริ่มประกอบกิจการได้เร็วขึ้น (iv) การแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่สำคัญต่อการลงทุน (v) การดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกผ่านยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน (vi) การส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และการขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ และ (vii) การขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด (5) การสนับสนุนการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง โดย (i) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ LTR (ii) การติดตามประเมินผลมาตรการการยกเว้นการตรวจลงตรานักท่องเที่ยว (iii) การกระจายตลาดนักท่องเที่ยวให้สมดุล (iv) การส่งเสริมการใช้ยานักท่องเที่ยวให้มากขึ้น (v) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง และ (vi) การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง (6) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดย (i) การป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง (ii) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านระบบประกันภัยพืชผล (iii) การเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้าย (iv) การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพการผลิต และ (v) การส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตและใช้ปุ๋ย วัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ และ (7) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดย (i) การเร่งรัดเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังไม่มีผลบังคับใช้ (ii) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 ไม่ให้ล่าช้ากว่าที่คาด (iii) การเตรียมโครงการให้มีความพร้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายได้โดยเร็ว และ (iv) การติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2566 - 2567

(%YoY)	2565	2566			ประมาณการ	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	2566	2567
GDP (CVM)	2.6	2.6	1.8	1.5	2.5	2.7 - 3.7
การลงทุนรวม ^{1/}	2.3	3.1	0.4	1.5	1.3	1.6
ภาคเอกชน	5.1	2.6	1.0	3.1	2.0	2.8
ภาครัฐ	-4.9	4.7	-1.1	-2.6	-0.8	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน	6.3	5.8	7.8	8.1	7.0	3.2
การอุปโภคภาครัฐบาล	0.2	-6.3	-4.3	-4.9	-4.2	2.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.4	-4.5	-5.6	-2.0	-2.0	3.8
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-6.4	-5.8	-3.1	-3.1	3.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	14.0	2.0	-5.0	-10.7	-2.7	4.7
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-2.6	-4.0	-10.4	-3.9	3.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด	-3.2	1.6	-2.0	2.7	1.0	1.5
ต่อ GDP (%)						
เงินเพื่อ	6.1	3.9	1.1	0.5	1.4	1.7 - 2.7

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/}ฐานข้อมูลดุลการค้าระหว่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย

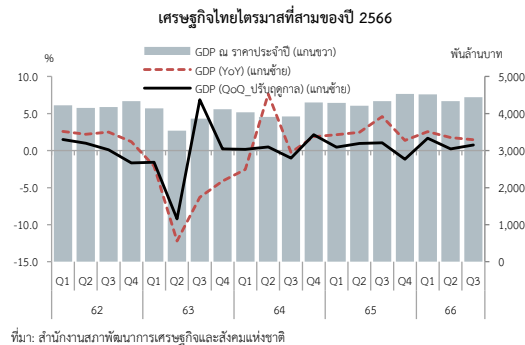
เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2566

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566 และแนวโน้มปี 2566 - 2567

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.8 ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนการส่งออกสินค้า การอุปโภคของรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ด้านการผลิต สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวในเกณฑ์สูง สาขาเกษตรกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาการก่อสร้างขยายตัว ส่วนสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่อง เมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวจากไตรมาสที่สองของปี 2566 ร้อยละ 0.8 (%QoQ_SA) รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.9

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2566

1) การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องร้อยละ 8.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส ตามการขยายตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องของการจ้างงานและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 36.9 และร้อยละ 10.6 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.2 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 1.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ส่วนการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนทรงตัว เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล และการลดลงของยอดขายรถยนต์เชิงพาณิชย์ สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ที่ระดับ 51.7 เพิ่มขึ้นจากระดับ 50.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับความเชื่อมั่นที่สูงที่สุดในรอบ 15 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2563 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล ลดลงร้อยละ 4.9 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ตามการลดลงของรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการทางสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดร้อยละ 38.6 ขณะที่ค่าตอบแทนแรงงาน (ค่าจ้าง เงินเดือน) และค่าซื้อสินค้าและบริการขยายตัวร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 7.3 ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภครัฐบาลลดลงร้อยละ 5.2

2) การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 1.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนร้อยละ 3.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการลงทุนรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น และการลงทุนรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.4 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 1.7 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.2 ขณะที่การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

3) การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 70,405 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณส่งออก ลดลงร้อยละ 3.1 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง เช่น น้ำตาล (ลดลงร้อยละ 3.7) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 2.7) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ลดลงร้อยละ 3.9) อาหาร (ลดลงร้อยละ 6.2) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 33.8) เคมีภัณฑ์และปุ๋ยเคมี (ลดลงร้อยละ 12.7) และชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 32.7) เป็นต้น กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 40.6) ทุเรียน (ร้อยละ 87.8) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ร้อยละ 16.4) รถยนต์นั่ง (ร้อยละ 20.9) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับยานยนต์ (ร้อยละ 6.3) และรถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 14.0) เป็นต้น เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 1.8 และเมื่อคิดในรูปของเงินบาท มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 5.3

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 210,473 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 4.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 5.1 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1

4) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอลงจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง ข้าวเปลือก และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์และหมวดประมงชะลอจากไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น เช่น กลุ่มไม้ผล (ร้อยละ 5.6) สุก (ร้อยละ 10.3) และกุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 4.6) เป็นต้น ส่วนดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลง เช่น ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 16.8) มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 22.9) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 3.2) เป็นต้น ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 1.8

ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น สุก (ลดลงร้อยละ 32.4) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 14.6) ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 13.2) และไก่เนื้อ (ลดลงร้อยละ 8.3) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น ราคาข้าวเปลือก (ร้อยละ 21.6) และราคากลุ่มไม้ผล (ร้อยละ 4.4) เป็นต้น การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.9

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

- 5) สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 4.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 6.2 โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 14.7 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.5 และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 1.0 สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 58.01 สูงกว่าร้อยละ 57.64 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 62.76 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง เช่น คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ 29.0) ชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ 14.9) และยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 5.1) เป็นต้น ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น น้ำตาล (ร้อยละ 36.6) สายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ (ร้อยละ 22.3) และพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 3.2) เป็นต้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 3.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.83 เทียบกับร้อยละ 63.57 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

- 6) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ยังคงขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 14.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 15.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ 7.1 ล้านคน ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.48 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 76.8 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 59.44 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 18.2 สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย ทั้งสิ้น 1.89 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 19.9 ส่งผลให้รายได้รวมจากการท่องเที่ยว อยู่ที่ 4.38 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.7 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 66.16 ต่ำกว่าร้อยละ 66.93 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 49.96 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 21.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 20.0 ล้านคน และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 67.78

- 7) สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและภาคบริการท่องเที่ยว สอดคล้องกับดัชนีการขายส่งที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ในขณะที่ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 12.4 และดัชนีการขายปลีกลดลงร้อยละ 1.1 ตามการลดลงของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ อาทิ การขายปลีกในร้านค้าทั่วไป และการขายปลีกอาหาร ส่วนหมวดการขายปลีกในร้านค้าทั่วไปปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการขายปลีกในร้านดิสเคาต์/ซูเปอร์เซ็นเตอร์/ไฮเปอร์มาร์เก็ต และการขายปลีกในร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ท

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

- 8) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 6.8 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยบริการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของบริการขนส่งทางอากาศ (ร้อยละ 27.2) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง (ร้อยละ 6.9) และบริการขนส่งทางน้ำ (ร้อยละ 0.9) สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 6.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวร้อยละ 8.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2566 - 2567

เศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.6 ในปี 2565 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.4 และดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP

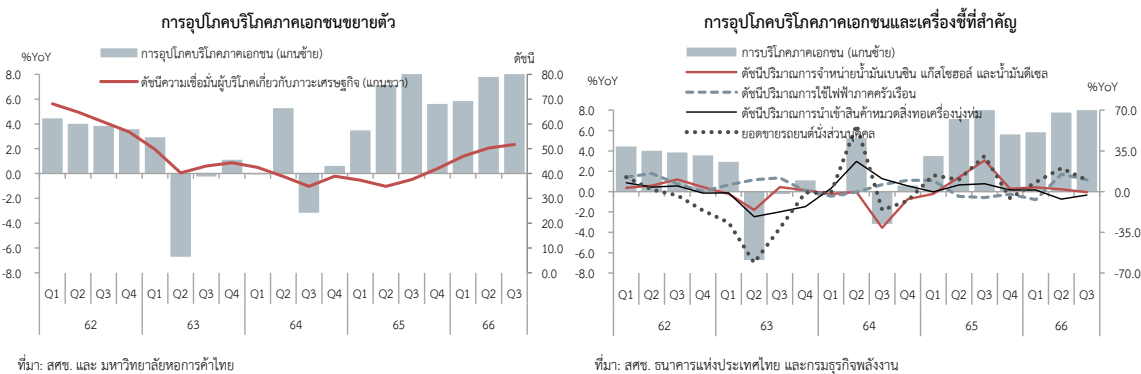
เศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.7 - 3.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจาก (1) การกลับมาขยายตัวของการส่งออก (2) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และ (3) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คาดว่าการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.2 และร้อยละ 2.8 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 3.8 สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปคาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.7 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.5 ของ GDP

1. ภาพเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2566

ด้านการใช้จ่าย

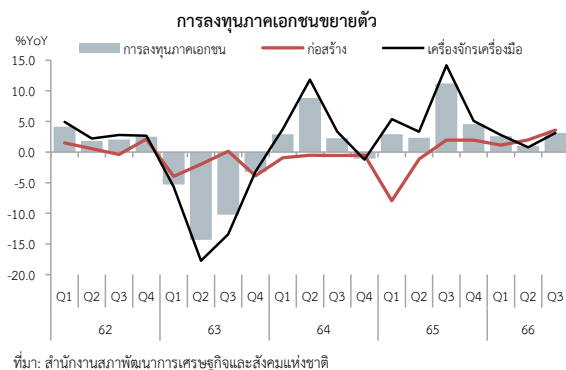
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องร้อยละ 8.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส ตามการขยายตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องของการจ้างงานและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 36.9 และร้อยละ 10.6 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.2 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 1.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 3.0 ส่วนการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนทรงตัว เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่ขยายตัวร้อยละ 10.1 ชะลอลงจากร้อยละ 20.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และยอดขายรถยนต์เชิงพาณิชย์ที่ลดลงร้อยละ 35.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 26.1 ในไตรมาสก่อนหน้า การขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งอยู่ที่ระดับ 51.7 เพิ่มขึ้นจากระดับ 50.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับความเชื่อมั่นที่สูงสุดในรอบ 15 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2563

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 7.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.5 ในช่วงเดียวกันของปี 2565

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 3.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวต่อเนื่องของการนำเข้าสินค้าทุนเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 3.1 ส่วนการลงทุนในหมวดการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการก่อสร้างอาคารประเภทไม่ใช่ที่อยู่อาศัยที่ขยายตัวร้อยละ 7.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการก่อสร้างโรงงานโดยเฉพาะในเขตนิคมอุตสาหกรรมและการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ ส่วนการก่อสร้างอาคารประเภทที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างที่พักอาศัยโดยเฉพาะในเขตเทศบาล สอดคล้องกับการกลับมาขยายตัวของพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศและดัชนีการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในประเทศร้อยละ 8.7 และร้อยละ 1.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.7 และร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 49.5 ลดลงจากระดับ 50.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าระดับ 50 เป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.3 ในช่วงเดียวกันของปี 2565

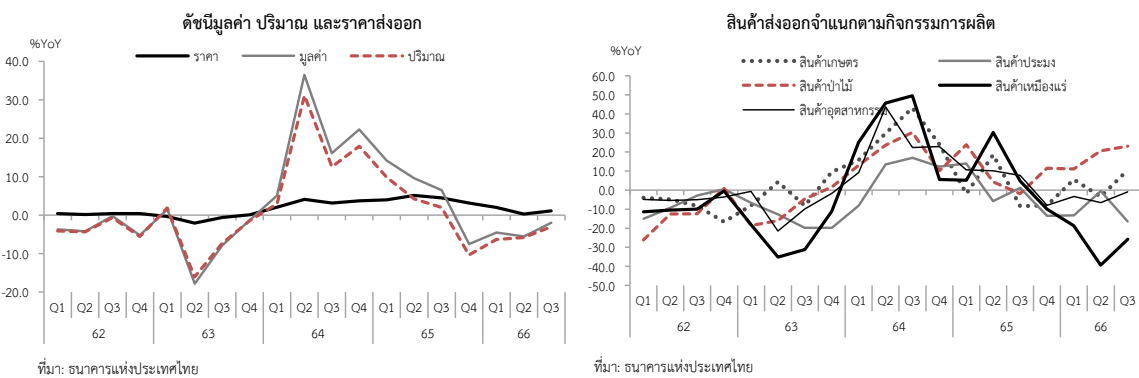
ในไตรมาสที่สามของปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้นสูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส เช่นเดียวกับการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวดีขึ้น ในขณะที่การส่งออกสินค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 8.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็น การขยายตัวสูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ และหมวดการก่อสร้าง

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปแบบเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงในอัตราที่ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงของการส่งออกสินค้าเกษตร และการลดลงในอัตราที่ชะลอลงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สามของปี 2566 มีมูลค่า 70,405 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 3.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงในอัตราที่ชะลอลงของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัว ส่วนราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเร่งขึ้นของราคาส่งออกสินค้าเกษตร เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 1.8 ส่วนการส่งออกในรูปแบบของเงินบาท มีมูลค่า 2,478 พันล้านบาท ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 5.3

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 210,473 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 4.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.0 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 5.1 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ด้านการส่งออกในรูปแบบเงินบาทมีมูลค่า 7,273 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 4.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 20.8 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 10.6 ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณและราคา การส่งออกร้อยละ 3.8 และร้อยละ 6.6 ตามลำดับ โดยมูลค่าการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 87.8 จากการส่งออกไปยังตลาดจีนเป็นสำคัญ และข้าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.0 จากการส่งออกไปยังแอฟริกาใต้ สหรัฐฯ และมาเลเซีย เป็นสำคัญ ขณะที่มูลค่าการส่งออกยางพาราลดลงร้อยละ 33.8 จากการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ เป็นสำคัญ **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** ลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นการลดลงของปริมาณส่งออกร้อยละ 1.5 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 2.7) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ลดลงร้อยละ 3.9) และอาหาร (ลดลงร้อยละ 6.2) ส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ชิ้นส่วนเครื่องบิน (ร้อยละ 40.6) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ร้อยละ 16.4) และรถยนต์นั่ง (ร้อยละ 20.9) **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** ลดลงร้อยละ 16.4 ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกร้อยละ 17.2 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 สินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง ได้แก่ กุ้ง, ปู, กุ้ง, และล็อบสเตอร์ (ลดลงร้อยละ 19.6) และมูลค่าการส่งออกสินค้าส่งออกอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 8.7 เป็นผลจากการลดลงของมูลค่าการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปร้อยละ 9.9 เป็นสำคัญ

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปแบบเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงในอัตราที่ชะลอลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 2.0 ตามการกลับมาขยายตัวของสินค้าเกษตรเมื่อหักทองคำออกแล้วมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 1.8

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกทุเรียนและข้าว เป็นสำคัญ

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมลดลงในอัตราที่ชะลอลง

มูลค่าการส่งออกสินค้าประมงลดลง

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.									
%YoY	2565					2566			สัดส่วน Q3/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
สินค้าเกษตร	1.0	-1.8	18.6	-8.4	-8.0	5.6	-3.5	10.6	7.1
ข้าว	14.9	17.3	46.8	12.5	-2.0	24.4	17.5	27.0	1.7
ยาง	-7.9	6.2	3.0	0.2	-37.5	-37.7	-40.2	-33.8	1.2
ทุเรียน	-7.7	-48.3	9.8	-53.1	96.4	218.9	19.6	87.8	1.3
ผลไม้อื่น ๆ	8.9	-1.9	73.3	-8.8	-9.8	9.0	-7.6	42.3	1.3
สินค้าอุตสาหกรรม	4.8	10.7	10.2	7.7	-8.0	-3.3	-6.5	-1.0	89.4
อาหาร	18.0	27.4	29.3	21.5	-3.5	3.5	-8.9	-6.2	7.4
- น้ำตาล	92.4	184.2	116.8	121.2	-8.3	32.1	34.9	-3.7	1.3
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	14.0	3.3	20.9	28.0	6.2	-2.3	-10.8	-11.5	1.0
- เบ็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	23.1	15.7	7.7	68.3	11.6	-5.8	-6.2	-11.2	1.0
- ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และแป้งมันสำปะหลัง	6.5	5.8	18.9	7.5	-3.2	-29.9	-35.5	-2.3	0.6
เครื่องดื่ม	5.6	4.9	0.5	15.8	2.4	-1.5	3.9	-1.2	1.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	-12.6	-25.0	-13.1	-8.0	0.2	0.3	-12.3	-22.2	1.8
อาหารสัตว์	15.8	26.3	21.6	22.0	-4.4	-20.4	-24.6	-10.3	0.9

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สหรัฐ.

%YoY	2565					2566			สัดส่วน Q3/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
อิเล็กทรอนิกส์	3.7	17.1	2.5	5.0	-7.2	-8.1	-6.1	-5.1	11.8
- คอมพิวเตอร์	0.6	67.6	-17.8	10.2	-31.4	19.2	205.5	51.6	0.6
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	-11.1	15.1	-10.1	-13.2	-31.2	-24.9	-29.6	-32.7	3.5
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	9.3	17.7	9.4	11.0	0.5	-0.2	2.9	16.4	3.8
เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.7	7.4	-0.9	7.4	-2.8	4.6	9.5	2.1	9.4
- เครื่องปรับอากาศ	8.8	5.6	1.0	38.7	-1.6	12.6	-5.1	-33.0	1.4
- ตู้เย็น	-7.1	6.8	-3.3	-1.4	-30.7	-18.8	-19.0	-0.5	0.7
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	4.9	3.8	13.5	31.7	27.3	44.8	40.6	3.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ	3.9	19.6	21.4	-3.4	-17.9	-14.3	-19.0	-3.9	5.2
ยานยนต์	-1.0	-5.8	-3.6	9.0	-2.3	2.1	3.8	13.5	16.3
- รถยนต์นั่ง	-29.8	-50.3	-48.3	-6.2	2.8	29.0	10.0	20.9	2.5
- รถกระบะและรถบรรทุก	-8.9	-28.8	-9.5	15.1	-4.8	5.5	17.7	14.0	3.1
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	-0.2	3.5	1.9	2.3	-8.4	-8.2	-3.3	6.3	7.0
เครื่องจักรและอุปกรณ์	6.3	6.6	7.9	11.2	-0.1	-1.0	-1.5	0.8	8.7
เครื่องประดับ	31.6	39.6	41.3	50.6	3.6	21.9	3.7	11.5	3.3
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	-3.2	18.8	4.8	-8.7	-23.7	-21.7	-19.9	-12.7	7.3
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	14.5	23.5	64.4	10.2	-25.8	3.3	-29.4	-2.7	3.7
อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์	-2.9	-4.5	1.3	2.6	-10.6	8.0	3.7	1.5	0.7
เครื่องใช้ในท้องถิ่นและเครื่องสำอาง	16.0	18.5	24.2	18.2	4.1	0.8	0.7	-1.1	1.2
สินค้าประมง	-2.1	13.9	-5.8	1.1	-13.5	-13.2	-0.6	-16.4	0.5
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-7.7	8.1	-12.0	-4.3	-16.9	-11.2	8.7	-19.6	0.3
ปลา	0.2	14.7	-4.1	6.6	-14.2	-24.3	-16.5	-13.6	0.1
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	73.3	548.6	4.3	20.2	-24.7	-36.9	-8.2	-8.7	1.9
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	81.2	681.8	-0.8	24.1	-22.9	-46.9	-1.3	-9.9	1.9
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	5.7	14.8	10.8	6.7	-8.2	-4.5	-6.2	-0.5	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	5.4	14.2	9.6	6.5	-7.5	-4.5	-5.6	-2.0	97.9
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	4.3	9.3	9.8	6.2	-7.3	-2.3	-5.7	-1.8	96.1

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่กลับมาขยายตัว โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และฮ่องกง เป็นสำคัญ ในขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาดอาเซียน (9) สหภาพยุโรป ตะวันออกกลาง และเกาหลีใต้ ยังคงลดลงต่อเนื่อง โดยการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 3.4 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องโทรศัพท์และส่วนประกอบ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดจีนกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 4.3 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่นกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 2.9 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดออสเตรเลียขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 9.0 ตามการขยายตัวของการส่งออก รถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และเม็ดพลาสติก เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดฮ่องกงกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 34.7 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกเครื่องยนต์และเครื่องประดับ เครื่องโทรศัพท์และส่วนประกอบ และเครื่องยนต์สันดาปและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ การส่งออกไปยังตลาดแอฟริกาใต้ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 48.8 เนื่องจากการขยายตัวของการส่งออก รถยนต์และส่วนประกอบ ข้าว และเครื่องยนต์สันดาปและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการส่งออกไปยังตลาดซาอุดีอาระเบียขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 35.1 ตามการขยายตัวของการส่งออก รถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไปยังตลาดอาเซียน (5) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 5.5 (ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดมาเลเซียและอินโดนีเซีย เป็นสำคัญ) การส่งออกไปกลุ่มประเทศ CLMV ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 22.0 (ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดกัมพูชาและเวียดนาม เป็นสำคัญ) การส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรป (27) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 9.2 ตามการลดลงของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และรถยนต์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกไปยังตลาดสหราชอาณาจักรลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 0.4 ตามการลดลงของการส่งออกไก่แปรรูป รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และอากาศยานและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ

การส่งออกสินค้าไปยัง
ตลาดหลักส่วนใหญ่
กลับมาขยายตัว
โดยเฉพาะสหรัฐฯ จีน
ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และ
ฮ่องกง

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

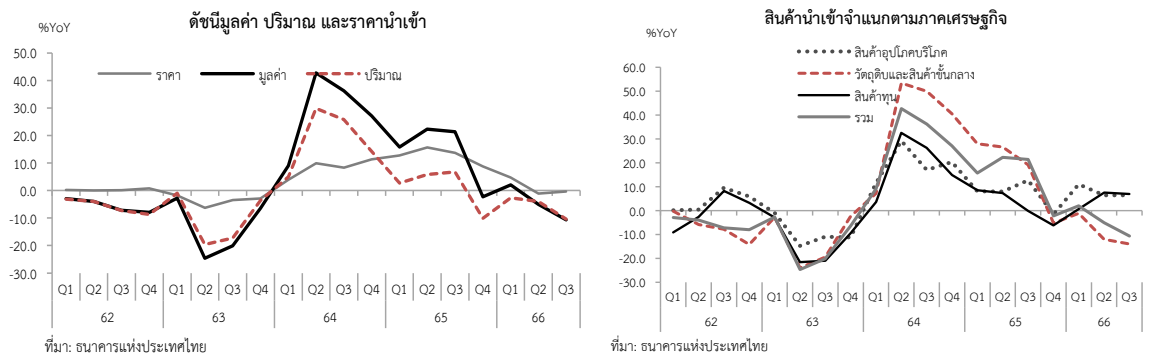
%YOY	2565					2566			สัดส่วน Q3/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	287,425	73,607	75,586	72,239	65,994	70,280	70,890	71,899	100.0
(%YOY)	5.7	14.8	10.8	6.7	-8.2	-4.5	-6.2	-0.5	
สหรัฐอเมริกา	13.4	23.1	17.8	15.9	-1.3	-3.9	-3.3	3.4	17.9
จีน	-7.6	4.1	-1.8	-17.7	-13.5	-7.4	-0.7	4.3	11.9
ญี่ปุ่น	-1.4	1.3	0.9	-0.3	-7.3	-0.3	-2.3	2.9	8.8
อาเซียน (9)	10.5	17.0	19.2	18.9	-10.4	-4.1	-15.4	-12.7	22.6
- อาเซียน (5)*	9.7	27.4	23.3	11.8	-17.3	-2.5	-12.4	-5.5	13.7
- CLMV**	11.5	5.0	14.2	29.3	-0.3	-6.4	-19.3	-22.0	8.9
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวมสหราชอาณาจักร	5.2	5.6	5.7	15.0	-4.7	-2.2	-2.6	-9.2	7.5
สหราชอาณาจักร	15.6	18.1	-2.1	33.3	16.5	2.8	20.4	-0.4	1.4
ตะวันออกกลาง (15)***	21.7	16.6	29.1	33.0	10.5	9.5	-10.7	-8.5	3.5
- ซาอุดีอาระเบีย	24.9	5.4	17.0	36.2	42.3	41.7	22.3	35.1	1.0
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	23.1	20.4	30.6	47.1	0.7	10.3	-17.3	-17.4	1.1
ออสเตรเลีย	2.1	-2.3	-3.4	17.8	-1.8	-13.3	15.0	9.0	4.4
ฮ่องกง	-13.0	5.0	-7.2	-22.6	-24.7	-3.4	-9.6	34.7	4.4
อินเดีย	22.6	33.0	60.1	14.0	-5.9	3.7	-19.4	1.6	3.7
เกาหลีใต้	8.7	23.2	14.6	7.7	-9.7	-0.5	-10.4	-11.3	2.0
ไต้หวัน	1.0	9.7	8.3	-1.9	-11.3	-2.6	-7.3	5.2	1.6
แอฟริกาใต้	-6.4	-4.5	6.9	-14.5	-11.1	27.1	15.8	48.8	1.4

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 65,012 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 10.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงของการผลิตสาขาอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยปริมาณการนำเข้ารวมลดลงร้อยละ 10.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการลดลงของปริมาณการนำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางร้อยละ 10.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้ารวมลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ 7.6 ในรูปของเงินบาท การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,286 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 13.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การนำเข้าสินค้าคิดเป็นมูลค่า 199,982 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 4.8 โดยปริมาณนำเข้ารวมลดลงร้อยละ 5.7 ขณะที่ราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ส่วนการนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 6,901 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 5.3

ในหมวดมูลค่าการนำเข้าหมวดวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางลดลงร้อยละ 14.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของปริมาณและราคานำเข้าร้อยละ 10.7 และร้อยละ 3.7 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าลดลง เช่น น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรของภาคเอกชน โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9 ส่วนราคานำเข้าทรงตัวร้อยละ 0.0 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ยานยนต์ และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น และมูลค่าการนำเข้าหมวดอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม และยานพาหนะ เป็นต้น ขณะที่มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 47.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 13.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ร้อยละ 55.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 15.2 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 10.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.									
%YoY	2565					2566			สัดส่วน Q3/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
สินค้าอุปโภคบริโภค	6.5	8.1	8.0	12.7	-1.5	11.0	6.4	6.4	13.4
- ไม่รวมยานพาหนะ	5.3	9.3	8.7	9.4	-4.8	3.2	-1.9	-0.8	11.8
อาหาร เครื่องดื่ม	14.6	13.4	16.2	17.6	11.3	1.0	0.8	0.2	2.7
ยานพาหนะ	32.2	-12.2	-5.5	107.8	74.7	179.1	176.6	117.9	1.7
โทรศัพท์มือถือ	-11.4	-17.7	8.1	35.4	-39.1	-4.8	-25.0	-3.6	1.5
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์	5.8	9.1	-5.2	14.2	6.9	1.9	-0.5	-12.7	1.1
ยาและเวชภัณฑ์	-6.9	52.8	10.3	-39.4	-22.0	-19.2	-9.6	0.9	1.1
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	16.4	28.0	26.6	19.1	-5.2	-1.2	-12.1	-14.0	63.7
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	5.7	16.0	11.5	4.3	-8.3	-4.1	-11.7	-8.8	46.7
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	8.8	19.9	14.9	7.7	-5.3	-0.8	-3.4	3.4	16.8
น้ำมันดิบ	53.1	70.4	94.7	61.0	4.7	11.6	-18.2	-18.4	10.7
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์	6.6	18.6	14.3	5.4	-11.0	-10.5	-21.4	-20.6	8.6
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	-0.5	18.3	13.5	-8.6	-22.6	-14.6	-26.8	-18.3	7.6
ก๊าซธรรมชาติ	109.4	262.0	113.8	233.3	-10.7	-1.1	21.9	-41.0	3.5
สินค้าทุน	2.1	8.6	7.3	-0.1	-6.2	0.7	7.5	7.0	18.8
เครื่องจักรกลอื่นๆ และชิ้นส่วน	2.1	8.3	3.4	-0.7	-2.4	-4.4	1.4	-1.7	7.7
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า	6.7	7.3	9.9	7.3	2.6	6.0	2.9	-0.2	1.9
ยานยนต์	31.2	64.6	21.3	12.9	29.9	24.1	50.4	264.5	1.3
คอมพิวเตอร์	-15.7	21.3	-12.7	-19.8	-37.6	-16.3	111.9	17.3	1.3
เครื่องจักร ตวง วัด	-0.1	-6.1	1.0	1.7	3.5	6.3	0.3	-1.6	1.3
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	21.4	-42.9	49.9	138.1	14.8	-12.8	-13.3	-47.7	4.1
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	32.0	-54.1	103.6	245.8	23.4	-24.2	-15.2	-55.5	2.9
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	-2.2	9.9	-12.4	-1.0	-3.7	9.6	-8.1	-12.3	1.2
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	12.8	16.3	21.5	18.9	-4.1	0.2	-6.9	-10.7	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	14.0	15.8	22.3	21.4	-2.3	2.0	-5.0	-10.7	91.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวม (ไม่รวมทองคำ)	13.4	21.2	20.7	16.3	-3.1	2.8	-4.7	-7.6	88.2

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ								
ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า	2565					2566		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
สินค้าอุปโภคบริโภค	1.6	3.5	2.2	6.9	-5.3	6.5	4.0	4.2
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	1.3	7.9	6.0	3.8	-12.3	-2.3	-6.6	-10.7
สินค้าทุน	-0.7	5.0	3.4	-3.2	-7.2	-0.3	7.0	6.9
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	1.2	2.7	5.8	6.8	-10.1	-2.6	-4.0	-10.4

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ								
ดัชนีราคาสินค้านำเข้า	2565					2566		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
สินค้าอุปโภคบริโภค	4.9	4.4	5.7	5.4	4.0	4.3	2.3	2.1
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	15.0	18.6	19.4	14.7	8.0	1.2	-5.8	-3.7
สินค้าทุน	2.9	3.3	3.8	3.2	1.1	1.0	0.4	0.0
ดัชนีราคานำเข้ารวม	12.7	12.8	15.6	13.7	8.8	4.8	-1.1	-0.3

อัตราการค้า (Term of Trade) เพิ่มขึ้นติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 2 โดยเป็นผลจากราคาส่งออกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 0.3 ส่งผลให้อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 97.4 เพิ่มขึ้นจากระดับ 96.0 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และระดับ 97.3 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังเป็นอัตราการค้าที่ต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 7

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 96.8 เท่ากับในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นผลจากราคาส่งออกและราคานำเข้าซึ่งเพิ่มขึ้นในอัตราที่เท่ากันร้อยละ 1.1

ดุลการค้า เกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และเทียบกับการขาดดุล 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาทในไตรมาสที่สามของปี 2566 ดุลการค้าเกินดุล 191.8 พันล้านบาท สูงกว่าการเกินดุล 75.1 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 31.5 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 ดุลการค้าเกินดุล 10.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุล 9.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 371.3 พันล้านบาท สูงกว่าการเกินดุล 312.3 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราการค้า								
%YoY	2565					2566		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
อัตราการค้า*	96.9	98.5	96.0	96.0	97.0	95.8	97.3	97.4
%YOY	-7.6	-7.8	-9.1	-8.1	-5.2	-2.7	1.4	1.4

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาสินค้านำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

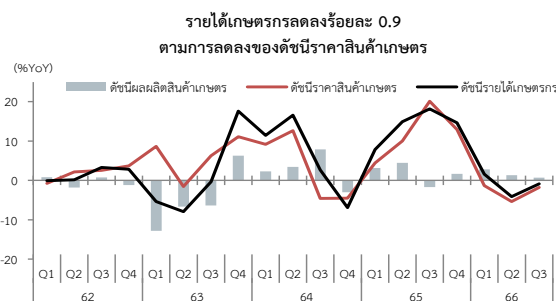
อัตราการค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ดุลการค้าเกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้า

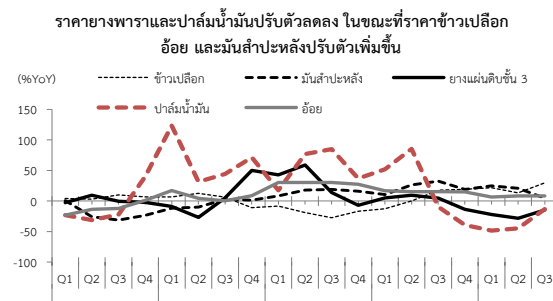
ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง ข้าวเปลือก และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ส่วนผลผลิตหมวดปศุสัตว์และหมวดประมงชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ขยายตัว ได้แก่ (1) กลุ่มไม้ผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 โดยเฉพาะมังคุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 310.9) เนื่องจากต้นมังคุดมีการพักต้นสะสมอาหารในปีก่อน ประกอบกับสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย และทุเรียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.7) เป็นผลมาจากแรงจูงใจด้านราคาทำให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก ประกอบกับสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย (2) สุก ร เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 เนื่องจากภาครัฐมีการเฝ้าระวังการระบาดของโรคหิวด์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever : ASF) อย่างเข้มงวด ประกอบกับการส่งเสริมและฟื้นฟูการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรรายย่อย (3) กุ้งขาวแวนนาไม เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เนื่องจากเกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 16.8) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 3.2) ประกอบกับเกษตรกรมีการปรับลดพื้นที่เพาะปลูกจากผลกระทบของสภาพอากาศและต้นทุนการผลิตที่ปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 22.9) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ลดลงร้อยละ 3.1) ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 1.8 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น (1) สุก ร ลดลงร้อยละ 32.4 (2) ยางพารา ลดลงร้อยละ 14.6 (3) ปาล์มน้ำมัน ลดลงร้อยละ 13.2 และ (4) ไข่ไก่ ลดลงร้อยละ 8.3 อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น ราคาข้าวเปลือก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.6) ราคาผลไม้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4) และราคาอ้อย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.9

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 2.9 และดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 1.0

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาอุตสาหกรรม: ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 4.0 เนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 6.2 โดย ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 14.7 เนื่องจากการลดลงร้อยละ 12.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงลดลงร้อยละ 29.0 ตามการลดลงของการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive: HDD) และการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ลดลงร้อยละ 14.9 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.5 เนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลงครั้งแรกในรอบ 12 ไตรมาส ร้อยละ 5.1 ตามฐานการผลิตที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศของรถยนต์เพื่อการพาณิชย์และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่ลดลงร้อยละ 29.8 และลดลงร้อยละ 0.2 ตามลำดับ และการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกลดลงร้อยละ 12.1 อย่างไรก็ตาม การผลิตน้ำตาลเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 36.6 ตามการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์จากต่างประเทศ และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลง

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวในเกณฑ์สูง สาขาเกษตรกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาการก่อสร้าง ขยายตัว ส่วนสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่อง

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัว ร้อยละ 0.9 ชะลอตัวลง ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง ข้าวเปลือก และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ส่วนราคาสินค้าเกษตร ลดลงส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2

สาขาอุตสาหกรรมลดลง ร้อยละ 4.0 เป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต

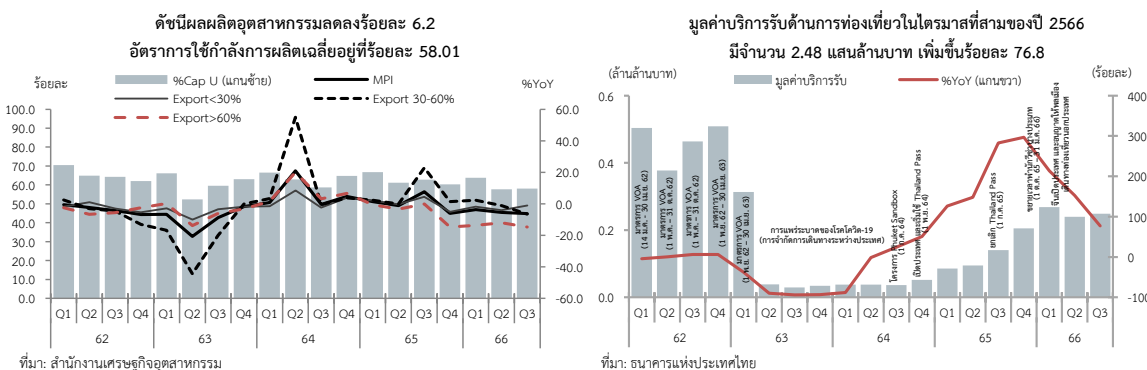
อัตราการใช้จ่ายสำหรับการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.01 สูงกว่าร้อยละ 57.64 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 62.76 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 1.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่และน้ำดื่ม บรรจุขวดประเภทอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 5.5 และการผลิตน้ำมันปาล์มลดลงร้อยละ 7.7 ขณะที่การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 3.2 สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 58.01 สูงกว่าร้อยละ 57.64 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 62.76 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีการผลิตอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 3 รายการ คือ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 87.22) การฆ่าสัตว์ปีกและการผลิตเนื้อสัตว์ปีกสด แช่เย็นหรือแช่แข็ง (ร้อยละ 85.28) และการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 81.22) ตามลำดับ ขณะที่การผลิตอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 จำนวน 14 รายการ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำเร็จรูปและสำเร็จรูป (ร้อยละ 48.62) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 48.58) และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 44.98) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 43.01) และการผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ร้อยละ 42.46) เป็นต้น

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ 29.0) การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ 14.9) การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 5.1) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 15.3) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ลดลงร้อยละ 28.7) เป็นต้น

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ 36.6) การผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ (ร้อยละ 22.3) การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 3.2) การผลิตมอลด์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์ (ร้อยละ 8.5) และการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ (ร้อยละ 18.7) เป็นต้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 3.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.83 เทียบกับร้อยละ 63.57 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 14.9 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 15.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและการท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ ในไตรมาสนี้ มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 7.089 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 76.96 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 97.9 โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ มาเลเซีย จีน และเกาหลีใต้ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินและเส้นทางการบินของสายการบินระหว่างประเทศ สำหรับมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว¹ ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.48 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 54.79 ของมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 76.8 โดยนักท่องเที่ยวสำคัญที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในไตรมาสนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก 5.491 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 77.45) เพิ่มขึ้นร้อยละ 105.7 ภูมิภาคยุโรป 1.073 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.14) เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.9 และภูมิภาคตะวันออกกลาง 0.249 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.52) เพิ่มขึ้นร้อยละ 97.2 ตามลำดับ ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องร้อยละ 18.2 โดยมี

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 14.9 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก การขยายตัวในเกณฑ์สูงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวต่อเนื่องของการท่องเที่ยวในประเทศ

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 4.38 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.7

อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 66.16 ต่ำกว่าร้อยละ 66.93 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 49.96 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

¹ มูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

ปัจจัยสนับสนุนจากช่วงหยุดยาวหลายช่วง รวมทั้งการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาล และงานประจำปีในแต่ละจังหวัด สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย² 1.89 แสนล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 19.9 สำหรับจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กาญจนบุรี 3.400 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.72) ชลบุรี 3.307 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.56) และเพชรบุรี 2.512 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.23) การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวและมูลค่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว³ 4.38 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.7 สำหรับอัตราการเข้าพักในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 66.16 ต่ำกว่าร้อยละ 66.93 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 49.96 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 21.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 20.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 255.0 รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 1.329 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.2 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 67.78

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและภาคบริการด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดการขนส่งโดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง อาทิ การขนส่งวัตถุดิบทางการเกษตร การขนส่งอาหาร ในขณะที่หมวดการขนส่งของใช้ในครัวเรือนปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการขนส่งเฟอร์นิเจอร์ และการขนส่งเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (2) ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 12.4 ตามการลดลงในทุกหมวด อาทิ หมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และ (3) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลงร้อยละ 1.1 ตามการลดลงของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ อาทิ การขายปลีกในร้านค้าทั่วไป การขายปลีกอาหาร อย่างไรก็ตาม หมวดการขายปลีกในร้านค้าทั่วไปปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการขายปลีกในร้านดิสเคาท์สโตร์/ซูเปอร์เซ็นเตอร์/ไฮเปอร์มาร์เก็ต และการขายปลีกในร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ท

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ในขณะที่ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลงร้อยละ 1.1 และดัชนีการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 12.2

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: ขยายตัวร้อยละ 6.8 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของดัชนีบริการขนส่ง ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.3 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 43.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ ในขณะที่ปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส (2) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินและปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทางเรือ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 6.6

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 9.0 ประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 47.5 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 8.1 และบริการขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 5.1 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 8.1

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 3.3 ตามการขยายตัวของ การใช้จ่ายภาคครัวเรือน และภาคบริการด้านการท่องเที่ยว

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 6.8 ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของปริมาณขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ

² รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

³ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สาขาการก่อสร้าง: เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการก่อสร้างภาคเอกชน ขณะที่การก่อสร้างภาครัฐปรับตัวลดลง ในไตรมาสนี้ การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 3.6 เติบโตจากการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของทั้งการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะอาคารโรงงานและอาคารพาณิชย์ และการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (เช่น ห้องชุด และบ้านเดี่ยว) ในขณะที่ การก่อสร้างภาครัฐลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 1.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างของรัฐบาลร้อยละ 3.1 สอดคล้องกับการลดลงของการเบิกจ่ายของกระทรวงคมนาคม ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 2.2 สอดคล้องกับความคืบหน้าของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) (รฟท.) และโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (รฟม.) สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.2 ตามการลดลงของราคาดมเหล็ก (ลดลงร้อยละ 2.8) และราคาดมวาล์วก่อสร้างอื่น ๆ อาทิ ยางมะตอย และผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม (ลดลงร้อยละ 2.3) ขณะที่ ราคาหมวดคอนกรีตและหมวดซีเมนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 การผลิตสาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 1.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ขณะที่การก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 13 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร สอดคล้องกับอัตราการว่างงานที่ลดลงอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับต่ำสุดในรอบ 15 ไตรมาส ทั้งนี้ ผู้มีงานทำในไตรมาสที่สามของปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 40.09 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 37.50 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 93.53) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 2.59 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.47) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 โดยผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 68.46) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 1.0 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาที่פקกรรมและบริการด้านอาหาร สาขาการก่อสร้าง และสาขาการผลิต เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 31.54) ขยายตัวครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ร้อยละ 2.0 สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.99 ต่ำสุดในรอบ 15 ไตรมาส รวมทั้งต่ำกว่าร้อยละ 1.06 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 1.23 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงานเฉลี่ยจำนวน 4.01 แสนคน ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.29 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.91 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ย 9 เดือนแรกของปี 2566 ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.03

สาขาการก่อสร้าง
เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6
ตามการขยายตัวของการ
ก่อสร้างภาคเอกชน
ขณะที่การก่อสร้างภาครัฐ
ปรับตัวลดลง

จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น
ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 13
ตามการเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
เป็นไตรมาสที่ 6
ของผู้มีงานทำนอก
ภาคเกษตรและการเพิ่มขึ้น
เป็นครั้งแรกในรอบ 2
ไตรมาสของผู้มีงานทำ
ภาคเกษตร

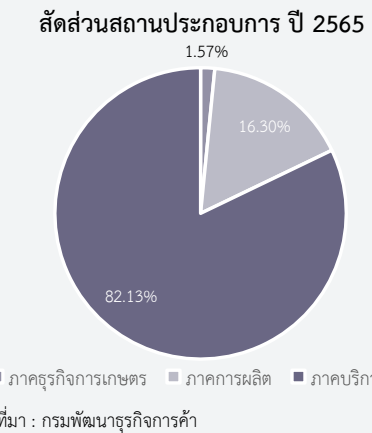
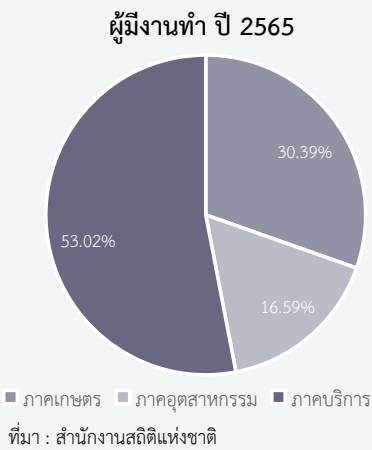
อัตราการว่างงานอยู่ที่
ร้อยละ 0.99 ต่ำสุดในรอบ
15 ไตรมาส

สถานการณ์ความต้องการแรงงานในภาคบริการ

ภาคบริการเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของเศรษฐกิจไทย โดยในปี 2565 การผลิตภาคบริการมีมูลค่า 10.20 ล้านล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 58.7 ของ GDP) และมีการจ้างงานในภาคบริการ 20.80 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 53.0 ของการจ้างงานรวม) เมื่อพิจารณาเป็นรายสาขา พบว่าสาขาที่มีความสำคัญและมีสัดส่วนการจ้างงานสูง ได้แก่ (1) สาขาที่พักแรมและบริการด้านร้านอาหาร มีการจ้างงานจำนวน 2.91 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 13.98 ของการจ้างงานภาคบริการ) แบ่งเป็นการจ้างงานภายใต้ระบบประกันสังคมจำนวน 1.51 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 51.9) และการจ้างงานนอกระบบประกันสังคมจำนวน 1.40 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 48.1) และ (2) สาขาการก่อสร้าง มีการจ้างงานจำนวน 2.20 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 10.60 ของการจ้างงานภาคบริการ) แบ่งเป็นการจ้างงานภายใต้ระบบประกันสังคมจำนวน 1.16 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 52.7) และการจ้างงานนอกระบบประกันสังคมจำนวน 1.04 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 47.3) ตามลำดับ

ข้อมูลจากผลการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน (Demand for Labor) ในสถานประกอบการ จัดเก็บโดยกระทรวงแรงงาน พบว่า ในปี 2565 การผลิตภาคบริการมีความต้องการแรงงานจำนวน 12.24 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 78.6 ของความต้องการแรงงานรวม) เมื่อพิจารณาจำแนกรายสาขา พบว่า สาขาที่พักแรมและบริการด้านร้านอาหาร มีความต้องการแรงงานจำนวน 1.69 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 13.8 ของความต้องการแรงงานภาคบริการ) โดยจังหวัดที่มีความต้องการแรงงานสูงสุด 5 ลำดับแรกซึ่งเป็นเมืองหลักของการท่องเที่ยว ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (สัดส่วนร้อยละ 28.91) ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 4.9) ภูเก็ต (สัดส่วนร้อยละ 4.6) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 4.0) และสุราษฎร์ธานี (สัดส่วนร้อยละ 4.0) ตามลำดับ ขณะที่ สาขาการก่อสร้าง มีความต้องการแรงงานจำนวน 1.32 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 10.76 ของความต้องการแรงงานภาคบริการ) โดยจังหวัดที่มีความต้องการแรงงานสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (สัดส่วนร้อยละ 29.76) ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 4.44) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 2.38) นครราชสีมา (สัดส่วนร้อยละ 1.79) และสงขลา (สัดส่วนร้อยละ 1.73) ตามลำดับ จึงยังสะท้อนให้เห็นภาพรวมที่แม้ว่าภาคบริการโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวจะเริ่มฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ตลาดแรงงานยังไม่สามารถผลิตแรงงานได้ทันกับความต้องการ ส่งผลให้ยังคงมีความต้องการแรงงานจำนวนมากอยู่ ดังนั้น ภาคธุรกิจจึงควรให้ความสำคัญในการดูแลแก้ไขเพื่อให้มีแรงงานที่เพียงพอและสามารถรองรับความต้องการตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งในภาคการก่อสร้าง

หน่วย : พันคน	ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ ¹	ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม ²	ความต้องการกำลังแรงงานส่วนเกิน	สัดส่วนความต้องการแรงงานต่อผู้มีงานทำ ³ (%)	สถานประกอบการ (บริษัท)
รวมภาคบริการ	12,244.90	9,936.19	2,308.71	23.24	2,614,586
สาขาที่พักแรมและบริการด้านร้านอาหาร	1,692.55	1,511.93	180.62	11.95	425,777
สาขาการก่อสร้าง	1,317.90	1,164.78	153.12	13.15	140,558

ที่มา : * กระทรวงแรงงาน ประมวลผลโดย สศช.

** กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและสำนักงานประกันสังคม

ตารางที่ 1 จำนวนความต้องการแรงงานในสาขาที่พักแรมและบริการด้านร้านอาหาร 5 จังหวัดแรก

หน่วย : พันคน	ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ ¹	ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม ²	ความต้องการกำลังแรงงานส่วนเกิน	สถานประกอบการ (บริษัท)
ทั่วประเทศ	1,692.55	1,511.93	180.62	425,777
กรุงเทพมหานคร	489.34	437.11	52.22	57,343
ภูเก็ต	77.49	69.22	8.27	9,604
ชลบุรี	83.01	74.15	8.86	17,663
สุราษฎร์ธานี	67.00	59.85	7.15	15,033
เชียงใหม่	67.22	60.05	7.17	18,441

ที่มา : * กระทรวงแรงงาน ประมวลผลโดย สศช.

** กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและสำนักงานประกันสังคม

ตารางที่ 2 จำนวนความต้องการแรงงานในสาขาการก่อสร้าง 5 จังหวัดแรก

หน่วย : พันคน	ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ ¹	ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม ²	ความต้องการกำลังแรงงานส่วนเกิน	สถานประกอบการ (แห่ง)
ทั่วประเทศ	1,317.90	1,164.78	153.12	140,558
กรุงเทพมหานคร	347.54	346.66	0.88	23,457
ชลบุรี	51.87	51.73	0.13	5,442
นครราชสีมา	20.94	20.89	0.05	3,265
เชียงใหม่	27.82	27.74	0.07	4,902
สงขลา	20.18	20.13	0.05	2,536

ที่มา : * กระทรวงแรงงาน ประมวลผลโดย สศช.

** กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและสำนักงานประกันสังคม

¹ ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ คือ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการในการดำเนินธุรกิจ

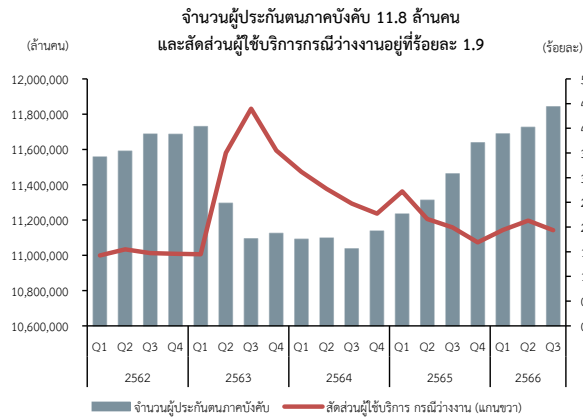
² ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม คือ แรงงานที่ลงทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม

³ สัดส่วนความต้องการกำลังแรงงานส่วนเกิน คือ ความต้องการแรงงานส่วนเกิน ต่อ ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต									
%YOY	สัดส่วน Q3/66	2565					2566		
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ผู้มีงานทำรวม	100.00	1.0	0.1	0.3	2.1	1.5	2.4	1.7	1.3
- ภาคเกษตร	31.54	-1.2	2.4	-1.2	-2.4	-3.4	1.6	-0.2	2.0
- นอกภาคเกษตร	68.46	2.0	-0.8	0.9	4.3	3.9	2.7	2.5	1.0
อุตสาหกรรม	15.65	1.4	-1.6	1.5	1.4	4.4	0.4	0.3	0.6
ก่อสร้าง	5.34	-3.5	-4.2	-8.5	0.4	-1.0	-1.8	6.0	2.9
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	16.86	4.2	2.0	8.3	4.5	2.0	4.4	0.5	-0.2
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7.92	0.5	-4.4	-6.1	8.3	6.6	8.2	11.7	8.3
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		39.90	39.62	39.76	40.09	40.14	40.28	40.31	40.53
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.22	38.72	39.01	39.57	39.59	39.63	39.68	40.09
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.53	0.61	0.55	0.49	0.46	0.42	0.43	0.40
อัตราการว่างงาน (%)		1.33	1.53	1.37	1.23	1.15	1.05	1.06	0.99

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ขณะที่สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าและต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 1.7 ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 3.3 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ (อาทิ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาก่อสร้าง และสาขาการผลิต เป็นต้น) และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ในขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 3.9 สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.93 ต่ำกว่าร้อยละ 2.13 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 1.99 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.29 แสนคน ต่ำกว่าจำนวน 2.50 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าจำนวน 2.28 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวง

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2565					2566		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	11,638	11,234	11,313	11,462	11,638	11,689	11,725	11,842
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,880	1,920	1,902	1,899	1,880	1,866	1,850	1,826
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	10,881	10,767	10,812	10,855	10,881	10,911	10,935	10,957
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,399	23,920	24,027	24,216	24,399	24,466	24,511	24,625
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	197	306	245	228	197	227	250	229
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.7	2.7	2.2	2.0	1.7	1.9	2.1	1.9

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 1.7 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5

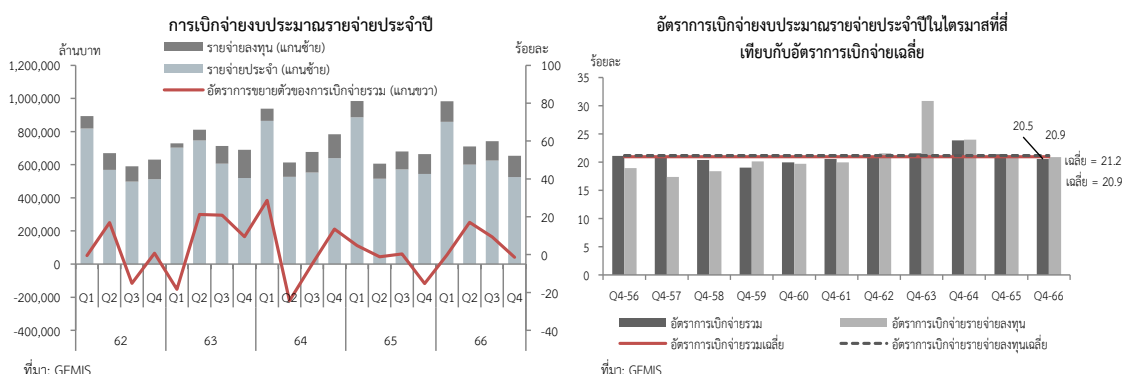
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.93 ต่ำกว่าร้อยละ 2.13 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 1.99 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2566 (กรกฎาคม - กันยายน 2566) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 709,030.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.5 โดยเป็นผลมาจาก (1) ภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 75.7 เนื่องจากการสิ้นสุดมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลลิตรละไม่เกิน 5 บาท และมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันสำหรับเครื่องบินไอพ่น (2) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 57.1 เนื่องจากการนำส่งเงินกู้เหลือจ่ายของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 และการนำส่งรายได้สัมปทานในกิจการปิโตรเลียมระบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต (ระบบ Production Sharing Contract หรือ PSC) ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ (3) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 ตามการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และ (4) ภาษีธุรกิจเฉพาะเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8 สอดคล้องกับการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีเงินได้ปิโตรเลียมลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.1 และร้อยละ 43.4 เนื่องจากการลดลงของมูลค่าการนำเข้า และการเปลี่ยนระบบสัมปทานกิจการปิโตรเลียมเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต ซึ่งทำให้อัตราภาษีเงินได้ปิโตรเลียมลดลงจากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ

รวมทั้งปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 2,664,720.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนหน้าร้อยละ 5.3 และสูงกว่าประมาณการรายได้ในเอกสารงบประมาณร้อยละ 7.0 โดยหน่วยงานที่จัดเก็บรายได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) กรมสรรพากร เนื่องจากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (2) ส่วนราชการอื่น เป็นผลจากการนำส่งทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนเป็นรายได้แผ่นดิน เงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล การนำส่งเงินเหลือจ่ายจากเงินกู้ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 และรายได้จากสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่ และ (3) กรมศุลกากร เนื่องจากค่าเงินบาทที่อ่อนค่าส่งผลให้มูลค่าการนำเข้าสูงกว่าการคาดการณ์ และการชำระอากรขาเข้าย้อนหลังตามคำพิพากษาคดีภาษีรถยนต์ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตต่ำกว่าประมาณการเนื่องจากการปรับลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลเป็นระยะเวลา 10 เดือน เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนเป็นการชั่วคราวจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่อยู่ในระดับสูง

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 751,371.9 ล้านบาท⁴ ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.6 โดย (1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2566 จำนวน 654,191.5 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.4 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 20.5 ต่ำกว่าร้อยละ 21.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำแนกเป็น (i) รายจ่ายประจำปี 525,510.3 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.4 จากการเบิกจ่ายในหมวดงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้สอย และค่าตอบแทน โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 20.5 ต่ำกว่าร้อยละ 21.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และ (ii) รายจ่ายลงทุน 128,681.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.7 จากการเบิกจ่ายในหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 20.9 ต่ำกว่าร้อยละ 21.2 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ในไตรมาสที่สี่ปีงบประมาณ 2566 รายได้จัดเก็บสุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ตามการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมัน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นสำคัญ

ปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนและสูงกว่าประมาณการรายได้ร้อยละ 5.3 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

ในไตรมาสที่สี่ปีงบประมาณ 2566 การใช้จ่ายรัฐบาลลดลงร้อยละ 10.6 อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีรวมร้อยละ 20.5 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำปีและรายจ่ายลงทุนร้อยละ 20.5 และร้อยละ 20.9

⁴ การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจโดยไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี และ (4) เงินกู้ภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19

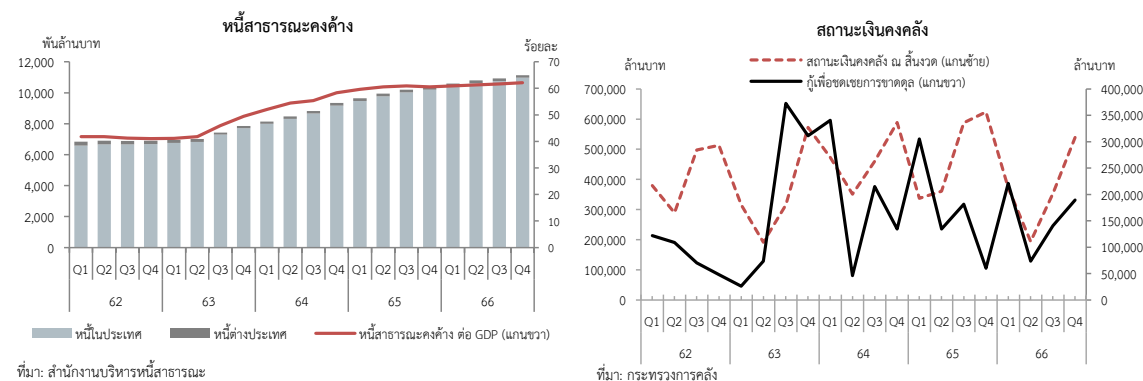
(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี 42,527.7 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.7 โดยอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 22.3 สูงกว่าร้อยละ 20.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)) จำนวน 67,734.0 ล้านบาท⁵ ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 9.6 โดยเป็นผลมาจากการเบิกจ่ายที่ลดลงของการรถไฟฯ ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นสำคัญ

รวมทั้งปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 3,499,753.7 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณก่อนหน้าร้อยละ 6.8 ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2566 จำนวน 3,088,425.2 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 97.0 สูงกว่าร้อยละ 94.6 ในปีก่อน) แบ่งเป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ 2,610,236.5 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 101.6 สูงกว่าร้อยละ 99.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน 478,188.7 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 77.7 สูงกว่าร้อยละ 73.7 ในปีก่อน) (2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 173,901.3 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 91.3 สูงกว่าร้อยละ 90.1 ในปีก่อน) (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)) จำนวน 228,612.2 ล้านบาท⁶ โดยรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง และการรถไฟฯ ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และ (4) การเบิกจ่ายเงินกู้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 พ.ศ. 2563 - 2564 (วงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท) จำนวน 47,759.6 ล้านบาท

หนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 หนี้สาธารณะคงค้างทั้งสิ้น 11,131,634.20 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 62.1 ของ GDP ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ 10,973,453.2 ล้านบาท (ร้อยละ 98.6 ของหนี้สาธารณะคงค้าง) และเงินกู้จากต่างประเทศ 158,181.1 ล้านบาท (ร้อยละ 1.4 ของหนี้สาธารณะคงค้าง)

ฐานะการคลัง ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลเกินดุลงบประมาณ 9,226 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 12,384 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 189,400 ล้านบาท รัฐบาลเกินดุลเงินสดสุทธิ 186,242 ล้านบาท โดยเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2566 จำนวน 352,814 ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 539,056 ล้านบาท

รวมทั้งปีงบประมาณ 2566 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 599,121 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 110,485 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 624,643 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดหลังสุทธิ 84,963 ล้านบาท

ปีงบประมาณ 2566

การใช้จ่ายรัฐบาลลดลง ร้อยละ 6.8 เนื่องจาก

การลดลงของ

การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี

งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ และ เงินกู้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19

อัตราการเบิกจ่าย

งบประมาณรายจ่าย

ประจำปีรวมร้อยละ

97.0 โดยมีอัตราเบิกจ่าย

รายจ่ายประจำและ

รายจ่ายลงทุนร้อยละ

101.6 และร้อยละ 77.7

ณ สิ้นเดือนกันยายน

2566 หนี้สาธารณะ

คงค้าง อยู่ที่ร้อยละ 62.1

ของ GDP

ฐานะเงินคงคลัง

ณ สิ้นเดือนกันยายน

2566 มีจำนวนทั้งสิ้น

539,056 ล้านบาท

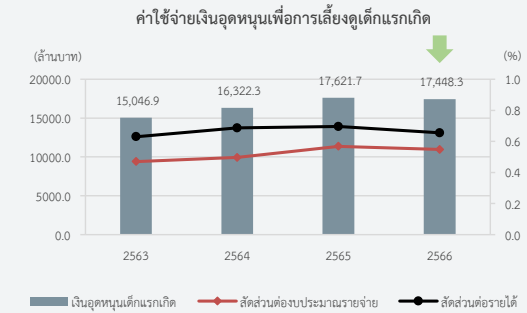
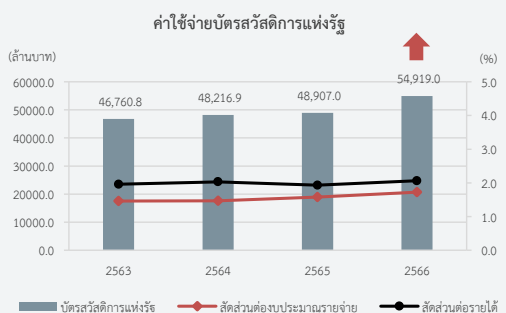
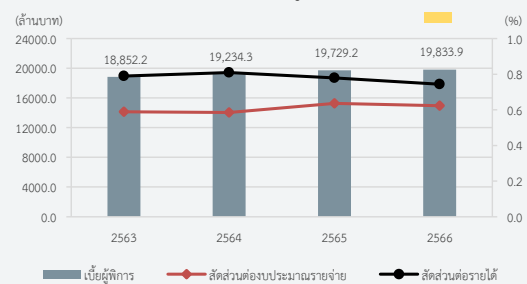
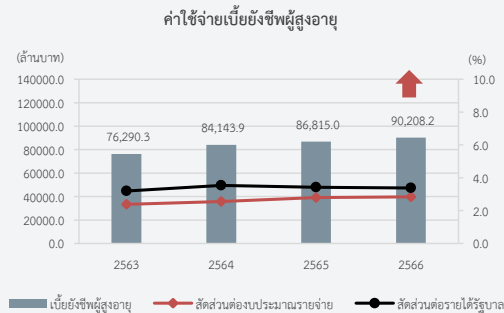
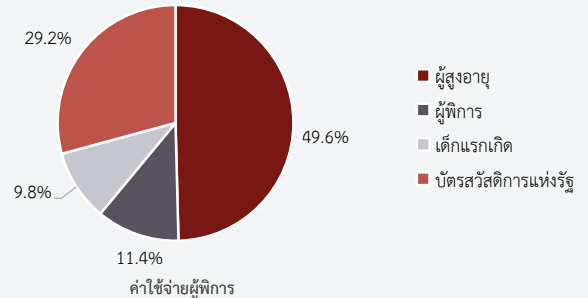
⁵ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 13,422.2 ล้านบาท

⁶ รวมงบลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 38,944.7 ล้านบาท

นโยบายสวัสดิการทางสังคมและนัยต่อการใช้จ่ายรัฐบาลในระยะปานกลาง

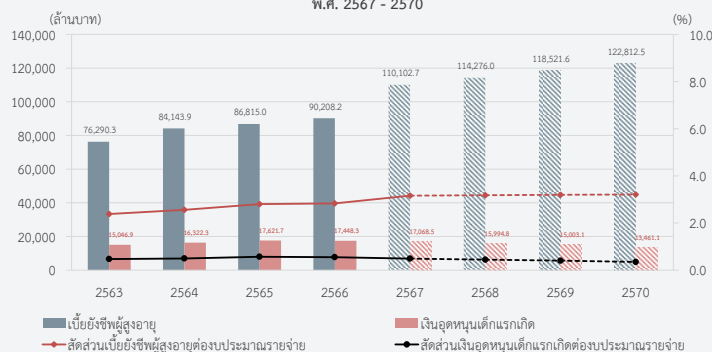
เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการดำเนินนโยบายสวัสดิการทางสังคมที่สำคัญ เพื่อดูแลกลุ่มคนตามช่วงอายุ กลุ่มรายได้ และกลุ่มเปราะบาง พบว่าในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 - 2566 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปีละ 170,087.5 ล้านบาท¹ (คิดเป็นร้อยละ 1.0 ของ GDP) ซึ่งเป็นการใช้จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 84,364.4 ล้านบาท บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 49,700.9 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.4 และร้อยละ 29.1 ของการใช้จ่ายด้านสวัสดิการทางสังคมที่สำคัญ ในขณะที่เบี้ยยังชีพผู้พิการ 19,412.4 ล้านบาท และเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 16,609.8 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.4 และร้อยละ 9.7 ตามลำดับ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นของรายจ่ายในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง

สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กแรกเกิด และบัตรสวัสดิการแห่งรัฐต่อค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการสังคม

หากพิจารณาแนวโน้มภาระค่าใช้จ่ายในระยะต่อไป โดยอาศัยข้อมูลโครงสร้างประชากรของไทยตามคาดประมาณการประชากรของ สศช.² พบว่า ในระยะปานกลาง (ปี 2567 - 2570) ภาครัฐจะมีค่าใช้จ่ายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยปีละ 32,063.9 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงปีฐาน (ปี 2563 - 2566) ร้อยละ 38 ขณะที่ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดปรับตัวลดลง โดยเฉลี่ยปีละ 1,227.9 ล้านบาท หรือลดลงเมื่อเทียบกับช่วงปีฐานร้อยละ 7.4 เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรของไทยที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยสมบูรณ์ ส่งผลให้การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งจะสร้างแรงกดดันทางการคลังจากภาระการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคด้านการคลังในระยะต่อไปจึงควรมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางการคลัง (Fiscal consolidation) โดยเฉพาะการเร่งรัดเพิ่มความสามารถในการหารายได้ของรัฐบาล เพื่อรองรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินนโยบายสวัสดิการสังคมสูงวัยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการดูแลสวัสดิการด้านอื่น ๆ และความคุ้มครองทางสังคมแก่ประชากรกลุ่มต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและทั่วถึง

ประมาณการค่าใช้จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด พ.ศ. 2567 - 2570

ที่มา: ประมาณการค่าใช้จ่ายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด พ.ศ. 2567 - 2570 ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน คำนวณโดย สศช.

ที่มา: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานครและเทศบาลเมืองพัทยา กรมกิจการเด็กและเยาวชน กรมบัญชีกลาง และคำนวณโดย สศช.

¹ รายจ่ายที่สำคัญ ประกอบด้วย โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และเบี้ยยังชีพผู้พิการ

² ในปี 2567 - 2571 จำนวนประชากรจะเพิ่มขึ้นจาก 66.92 ล้านคน เป็น 67.19 ล้านคน และจะปรับตัวลดลงเหลือ 65.37 ล้านคนในปี 2583 โดยจำนวนประชากรวัยเด็กและประชากรวัยทำงาน มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องจาก 10.86 ล้านคน และ 42.26 ล้านคน ในปี 2566 เหลือเพียง 8.36 ล้านคน และ 36.50 ล้านคนในปี 2583 ขณะที่ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจาก 13.50 ล้านคนในปี 2566 เป็น 20.51 ล้านคนในปี 2583

ภาวะการเงิน

ในไตรมาสที่สามของปี 2566 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.00 เป็นร้อยละ 2.50 ต่อปี ในไตรมาสที่สามของปี 2566 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมครั้งที่ 4/2566 วันที่ 2 สิงหาคม 2566 และการประชุมครั้งที่ 5/2566 วันที่ 27 กันยายน 2566 มีมติเป็นเอกฉันท์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี และร้อยละ 0.25 ต่อปีตามลำดับ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.00 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.50 ต่อปี เนื่องจาก กนง.เห็นว่าการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายยังเหมาะสมกับทิศทางเศรษฐกิจและแนวโน้มเงินเฟ้อในประเทศ โดย กนง. ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในภาพรวมยังคงฟื้นตัวต่อเนื่อง แม้การฟื้นตัวของอุปสงค์ต่างประเทศจะช้ากว่าที่คาด ด้านอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในกรอบเป้าหมาย แต่ยังคงมีความเสี่ยงด้านสูงจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในระยะต่อไปและต้นทุนราคาอาหารที่อาจเพิ่มขึ้นจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินของไทยสอดคล้องกับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และอังกฤษ ที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 5.25 - 5.50 ต่อปี ร้อยละ 4.50 ต่อปี และร้อยละ 5.25 ต่อปี ตามลำดับ เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่แม้จะปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่ากรอบเป้าหมาย รวมทั้งแคนาดาที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 5.00 เนื่องจากอุปสงค์ในประเทศยังคงขยายตัวในระดับสูงและรัสเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยมาอยู่ที่ร้อยละ 13.00 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อกลับมาเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่น ฟิลิปินส์ อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เวียดนาม และมาเลเซีย คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ (-0.10) ร้อยละ 6.75 ร้อยละ 5.75 ร้อยละ 3.50 ร้อยละ 6.50 ร้อยละ 4.10 ร้อยละ 5.50 ร้อยละ 3.00 และ ร้อยละ 3.00 ต่อปี ตามลำดับ เนื่องจากการเร่งขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงก่อนหน้าเริ่มส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ ด้านธนาคารกลางจีนปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมาอยู่ที่ร้อยละ 3.45 เพื่อกระตุ้นความต้องการสินเชื่อภายในประเทศ และธนาคารกลางบราซิลปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมาอยู่ที่ร้อยละ 12.75 เนื่องจากสามารถควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับกรอบเป้าหมายได้แล้ว

ในเดือนตุลาคม 2566 ธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นครั้งที่สองในรอบปี เป็นร้อยละ 6.00 เพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินรูเปี๊ยะ และธนาคารกลางฟิลิปปินส์ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 7.00 เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น และล่าสุด ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 ธนาคารกลางสหรัฐฯ คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.25 - 5.50 แต่ยังคงส่งสัญญาณถึงความเป็นไปได้ที่มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีแรงกดดันจากเงินเฟ้อในอนาคต ขณะที่ธนาคารกลางอังกฤษ คงดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 5.25 ต่อปี เนื่องจากนโยบายการเงินที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมาเริ่มส่งผลต่อการขยายตัวของอุปสงค์และตลาดแรงงาน ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2564		2565					2566						
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.
สหรัฐฯ	0.00-0.25	4.25-4.50	0.25-0.50	1.50-1.75	3.00-3.25	4.25-4.50	4.75-5.00	5.00-5.25	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50
สหภาพยุโรป	0.00	2.50	0.00	0.00	1.25	2.50	3.50	4.00	4.50	4.25	4.25	4.50	4.50	4.50
อังกฤษ	0.25	3.50	0.75	1.25	2.25	3.50	4.25	5.00	5.25	5.00	5.25	5.25	5.25	5.25
แคนาดา	0.25	4.25	0.50	1.50	3.25	4.25	4.50	4.75	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
ไทย	0.50	1.25	0.50	0.50	1.00	1.25	1.75	2.00	2.50	2.00	2.25	2.50	2.50	2.50
รัสเซีย	8.50	7.50	20.00	9.50	7.50	7.50	7.50	7.50	13.00	8.50	12.00	13.00	15.00	15.00
อินโดนีเซีย	3.50	5.50	3.50	3.50	4.25	5.50	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75	6.00	6.00
จีน	3.80	3.65	3.70	3.70	3.65	3.65	3.65	3.55	3.45	3.55	3.45	3.45	3.45	3.45
บราซิล	9.25	13.75	11.75	13.25	13.75	13.75	13.75	13.75	12.75	13.75	13.25	12.75	12.75	12.25
ญี่ปุ่น	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10
ฟิลิปปินส์	2.50	6.00	2.50	3.00	4.25	6.00	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75	7.00	7.00
เกาหลีใต้	1.00	3.25	1.25	1.75	2.50	3.25	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50
อินเดีย	4.00	6.25	4.00	4.90	5.90	6.25	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50
ออสเตรเลีย	0.10	3.10	0.10	0.85	2.35	3.10	3.60	4.10	4.10	4.10	4.10	4.10	4.10	4.35
นิวซีแลนด์	0.75	4.25	1.00	2.00	3.00	4.25	4.75	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50
เวียดนาม	2.50	4.50	2.50	2.50	3.50	4.50	3.50	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	1.75	2.75	1.75	2.00	2.50	2.75	2.75	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2566

ธนาคารแห่งประเทศไทย
ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย
นโยบายอย่างต่อเนื่อง
สอดคล้องกับธนาคารกลาง
ของประเทศเศรษฐกิจหลัก
ขณะที่หลายประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียเริ่มคง
อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

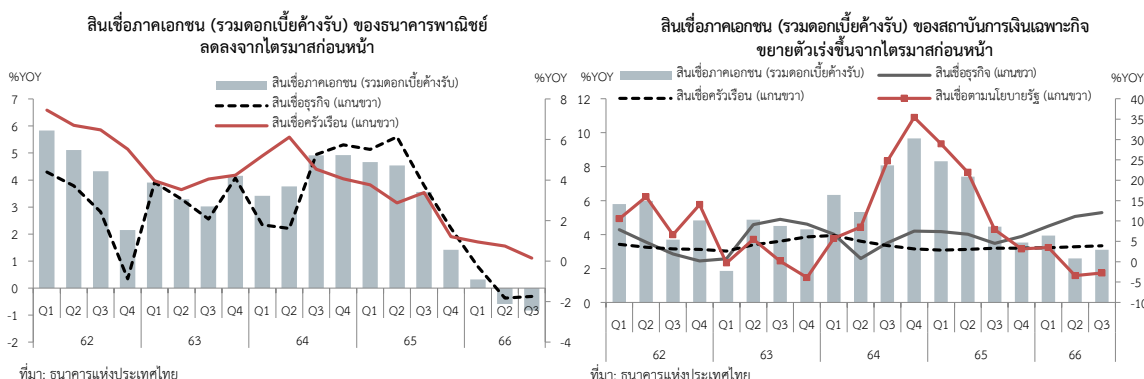
ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็นร้อยละ 1.49 และร้อยละ 1.55 เทียบกับร้อยละ 1.40 และร้อยละ 1.45 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) ที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.04 และร้อยละ 6.84 เทียบกับร้อยละ 7.00 และร้อยละ 6.76 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ด้านธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็นร้อยละ 1.18 เทียบกับร้อยละ 1.00 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า แต่คงอัตราดอกเบี้ย MLR ไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ 8.05

ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.13 จากร้อยละ 1.09 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นมากกว่าอัตราเงินเฟ้อ ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 6.89 ในไตรมาสก่อนหน้า มาอยู่ที่ร้อยละ 6.87 เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางคงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในไตรมาสนี้ ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ยเล็กน้อย

ในเดือนตุลาคม 2566 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากไตรมาสสามของปี 2566 โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.65 และร้อยละ 7.25 ต่อปี ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.58 และร้อยละ 8.30 ด้านสถาบันการเงินเฉพาะกิจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเป็นร้อยละ 1.68 และคงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ที่ร้อยละ 6.46

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 1.0 ซึ่งเป็นระดับเดียวกันกับในไตรมาสที่แล้ว โดยสินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2566 ยอดสินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 1.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ชะลอตัว ขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 นับตั้งแต่ปี 2566 เนื่องจาก (1) ผู้ประกอบการบางส่วนโดยเฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่จัดหาเงินทุนด้วยการออกตราสารหนี้และนำมาชำระคืนสินเชื่อเพื่อลดต้นทุนทางการเงิน (2) ความต้องการสินเชื่อชะลอตัวตามการส่งออกที่ปรับลดลงต่อเนื่อง (3) ธนาคารเพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อความสามารถในการชำระคืนสินเชื่อของผู้ประกอบการรายย่อย และ (4) การชำระคืนสินเชื่อของผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำในช่วงโควิด-19 และเมื่อพิจารณาในรายสาขาพบว่าธุรกิจสาขาสำคัญ ๆ ที่สินเชื่อปรับตัวลดลง ประกอบด้วย (1) สาขาการผลิต โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร สินเชื่อเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก และสินเชื่อเพื่อการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง (2) สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) และสินเชื่อเพื่อการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) สำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือน ขยายตัวร้อยละ 0.2 ชะลอลงจากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของสินเชื่อสาขาสำคัญๆ ทุกสาขา ประกอบด้วย (1) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (2) สินเชื่อเพื่อซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และ (3) สินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล

ขณะที่สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นการขยายตัวของสินเชื่อภาคครัวเรือนร้อยละ 3.9 เร่งตัวขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.7 ในไตรมาสที่แล้วเป็นสำคัญ ขณะเดียวกัน สินเชื่อภาคธุรกิจยังขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 12.1 ใกล้เคียงกับไตรมาสที่แล้ว ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์

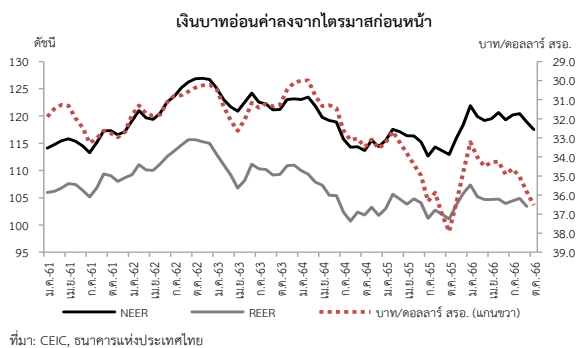
ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และ SFIs ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ ตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก แต่คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ในระดับเดียวกับไตรมาสก่อนหน้า

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวตามการขยายตัวของสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ขณะที่สินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อภาคธุรกิจ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 35.18 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.97 จากค่าเฉลี่ย 34.50 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการแข็งค่าขึ้นของดัชนีดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) จากค่าเฉลี่ยในไตรมาสสองที่ระดับ 102.57 มาเป็น 103.26 ในไตรมาสนี้ เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่ง ส่งผลให้มีการคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ จะทรงตัวอยู่ในระดับสูงเป็นเวลานาน และกดดันให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อายุ 10 ปี ปรับเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ค่าเงินบาทมีปัจจัยกดดันเพิ่มเติมจากการอ่อนค่าของเงินหยวนเนื่องจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนที่ยังเผชิญกับปัญหานี้ในภาคอสังหาริมทรัพย์

สำหรับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาคเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้าในทิศทางเดียวกับค่าเงินบาท อาทิ ค่าเงินของประเทศญี่ปุ่น (ร้อยละ 5.1) ไต้หวัน (ร้อยละ 3.2) อินโดนีเซีย (ร้อยละ 2.3) จีน (ร้อยละ 2.3) มาเลเซีย (ร้อยละ 2.2) เวียดนาม (ร้อยละ 0.9) สิงคโปร์ (ร้อยละ 0.8) อินเดีย (ร้อยละ 0.5) และ ฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 0.5) ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการไหลออกของเงินลงทุนทั้งในตลาดตราสารหนี้และตราสารทุน หลังอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ สูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในประเทศในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ค่าเงินของประเทศในภูมิภาคที่แข็งค่าขึ้น ได้แก่ ค่าเงินเกาหลีใต้ (ร้อยละ 0.3) และฮ่องกง (ร้อยละ 0.2) ทั้งนี้ ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 119.85 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.03 จากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนถึงค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่น ๆ

ในเดือนตุลาคม 2566 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 36.52 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.93 จากค่าเฉลี่ย 35.83 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับเงินสกุลหลักอื่น ๆ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความกังวลเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาส ส่งผลให้นักลงทุนปรับลดการถือสินทรัพย์เสี่ยง (Risk-off Sentiment) ประกอบกับผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ที่ยังอยู่ในระดับสูง

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

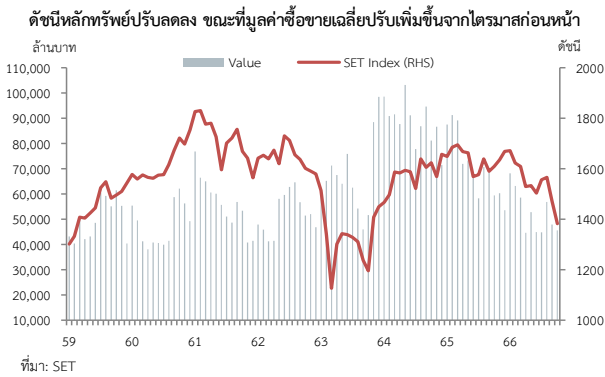
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2566 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,471.4 จุด ลดลงร้อยละ 2.1 จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่และประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) การคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ จะทรงตัวในระดับสูงเป็นระยะเวลานานกว่าที่เคยประเมินไว้ เนื่องจากเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายและเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง (2) การขายสินทรัพย์สกุลเงินในภูมิภาคไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีผลตอบแทนที่สูงกว่า อาทิ พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ส่งผลให้เกิดการไหลออกของเงินทุนทั่วทั้งภูมิภาค โดยเฉพาะในตลาดหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงกว่าตลาดตราสารหนี้ และ (3) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ โดยนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิที่ 50.0 พันล้านบาท ต่อเนื่องจากการขายสุทธิที่ 50.3 พันล้านบาทในไตรมาสที่แล้ว ทั้งนี้ กลุ่มธุรกิจที่ดัชนีฯ ปรับตัวลดลงที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 8.0) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง (ลดลงร้อยละ 5.2) กลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 2.7) กลุ่มทรัพยากร (ลดลงร้อยละ 1.1) กลุ่มเทคโนโลยี (ลดลงร้อยละ 0.7) และกลุ่มธุรกิจการเงิน (ลดลงร้อยละ 0.5)

ด้านดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลงในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ ฮ่องกง (ลดลงร้อยละ 5.9) ญี่ปุ่น (ลดลงร้อยละ 4.0) จีน (ลดลงร้อยละ 4.0) เกาหลีใต้ (ลดลงร้อยละ 3.9) ไต้หวัน (ลดลงร้อยละ 3.3) และฟิลิปปินส์ (ลดลงร้อยละ 2.3) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ อินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2) มาเลเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4) อินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) และสิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4)

ในเดือนตุลาคม 2566 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,381.8 จุด ลดลงจาก ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 ร้อยละ 6.1 โดยมีปัจจัยหลักมาจากความกังวลต่อสถานการณ์การสู้รบระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาส ที่มีโอกาสยกระดับความรุนแรงและยืดเยื้อออกไป ประกอบกับผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของสหรัฐฯ ที่อยู่ในระดับสูง

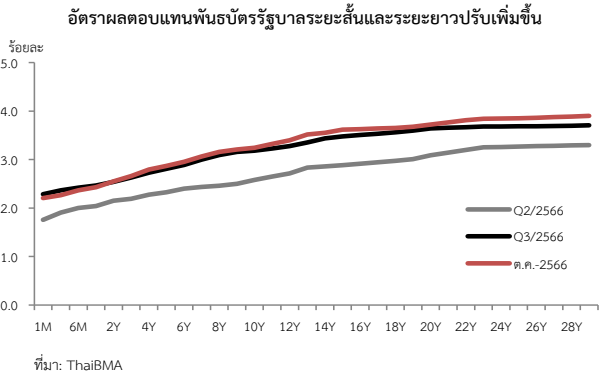
ค่าเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการแข็งค่าของดัชนีดอลลาร์ สรอ.

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น ในช่วงไตรมาสสามของปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับเพิ่มขึ้นทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลที่ปรับตัวลดลง และการขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ โดยอัตราผลตอบแทนระยะสั้นเพิ่มสูงขึ้นตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ด้านอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวเพิ่มขึ้นตามอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวของสหรัฐฯ และแนวโน้มอุปทานพันธบัตรรัฐบาลไทยในปีงบประมาณ 2567 ที่เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิที่ 66.9 พันล้านบาท ส่วนหนึ่งมาจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนของประเทศเศรษฐกิจหลัก กดดันให้ดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลลดลง ส่งผลให้ ณ สิ้นไตรมาสสามของปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.54 ต่อปี และร้อยละ 3.18 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.15 ต่อปี และร้อยละ 2.58 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาคเอกชนมีการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 429.3 พันล้านบาท ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มพลังงาน

ในเดือนตุลาคม 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวของสหรัฐฯ

เงินทุนเคลื่อนย้าย ในไตรมาสสองของปี 2566 เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการไหลออกสุทธิ 0.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการนำเงินออกไปลงทุนโดยตรงของนักลงทุนไทยและการขายสุทธิในหลักทรัพย์และตราสารหนี้ของไทยโดยนักลงทุนต่างชาติ อย่างไรก็ดี ในไตรมาสที่สองของปี 2566 การลงทุนโดยตรงของนักลงทุนต่างชาติลดลงมาอยู่ที่ 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จาก 2.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่แล้ว

เงินทุนเคลื่อนย้าย												
(พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	2564					2565					2566	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
- การลงทุนโดยตรง	-4.5	2.3	-1.4	-1.4	-4.0	3.7	2.7	-0.6	0.1	1.5	0.0	-2.2
นักลงทุนไทย	-19.1	-3.5	-3.0	-4.6	-8.0	-7.5	-3.8	-1.1	-1.9	-0.7	-2.8	-2.4
นักลงทุนต่างชาติ	14.6	5.8	1.6	3.2	4.0	11.2	6.5	0.5	2.0	2.2	2.8	0.2
- การลงทุนในหลักทรัพย์	-11.9	-10.0	-3.8	0.0	1.9	5.8	2.6	1.8	-0.7	2.0	-5.8	-1.4
นักลงทุนไทย	-16.8	-10.4	-3.7	-0.2	-2.5	-2.4	-1.3	1.0	-0.3	-1.8	-3.0	1.7
นักลงทุนต่างชาติ	4.9	0.4	-0.1	0.2	4.4	8.2	3.9	0.8	-0.4	3.8	-2.8	-3.1
อื่น ๆ	10.4	1.0	2.5	4.0	2.9	-2.9	-0.7	-2.6	-1.3	1.8	5.1	1.1
เงินทุนเคลื่อนย้าย	-6.0	-6.7	-2.7	2.6	0.8	6.6	4.6	-1.4	-1.9	5.3	-0.7	-2.5

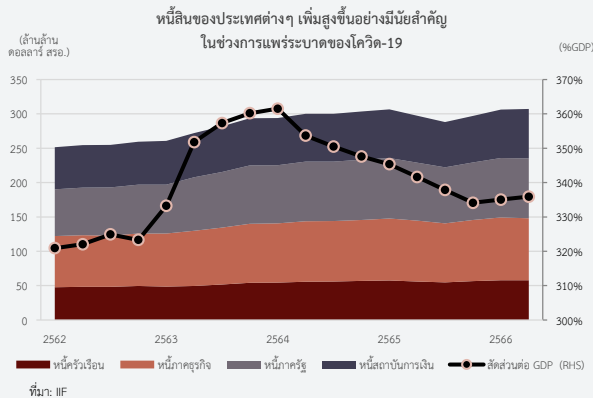
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น ตามการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของสหรัฐฯ

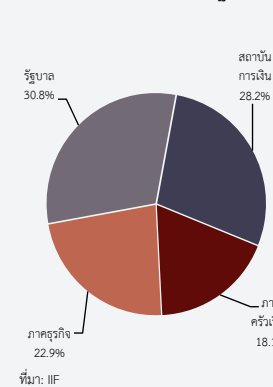
เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ จากการนำเงินออกไปลงทุนโดยตรงของนักลงทุนไทยและการขายสุทธิในหลักทรัพย์และตราสารหนี้ของไทย โดยนักลงทุนต่างชาติ

สถานการณ์หนี้สินของภาคธุรกิจทั่วโลกและของไทย

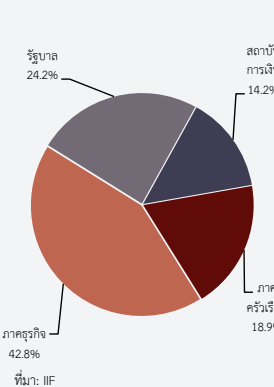
จากข้อมูล Global Debt Monitor ของ Institute of International Finance พบว่า ณ สิ้นไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 หนี้สินของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นมาอยู่ที่ 307.1 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 335.9 ต่อ GDP นับเป็นระดับสูงที่สุดตั้งแต่มีการเก็บข้อมูลในปี 2542 โดยการก่อหนี้ของประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นมากช่วงวิกฤตโควิด-19 ในปี 2563 และเมื่อพิจารณาโครงสร้างหนี้สินในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักพบว่าส่วนใหญ่เป็นหนี้สินของภาครัฐ (ร้อยละ 29.5) และหนี้สินสถาบันการเงิน (ร้อยละ 27.9) ในขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียพบว่า หนี้สินส่วนใหญ่มาจากภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (ร้อยละ 42.8) หนี้ภาครัฐบาล (ร้อยละ 24.2) หนี้ครัวเรือน (ร้อยละ 18.9) และหนี้สถาบันการเงิน (ร้อยละ 14.2)

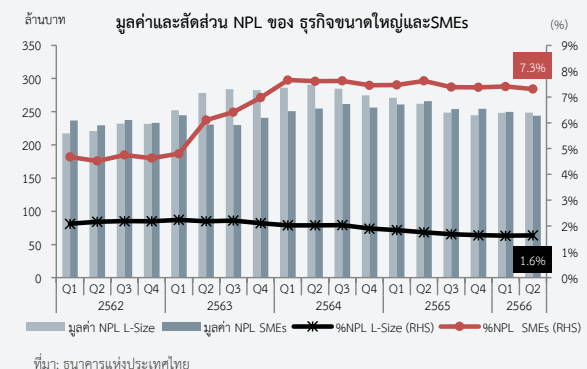
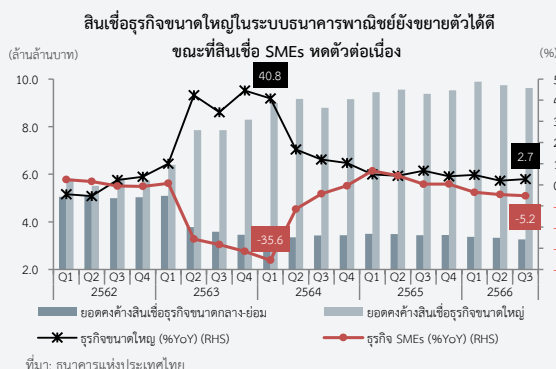
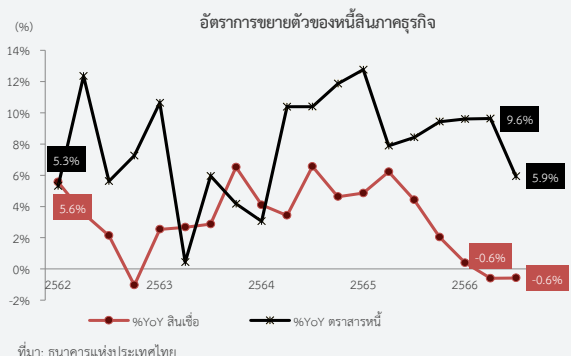
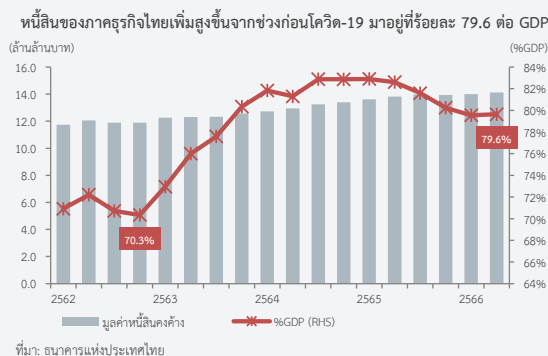
โครงสร้างหนี้สินของประเทศเศรษฐกิจหลัก

โครงสร้างหนี้สินของประเทศกำลังพัฒนา

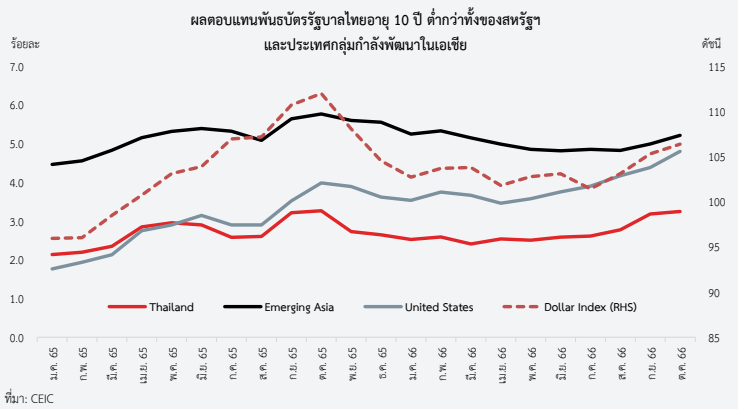
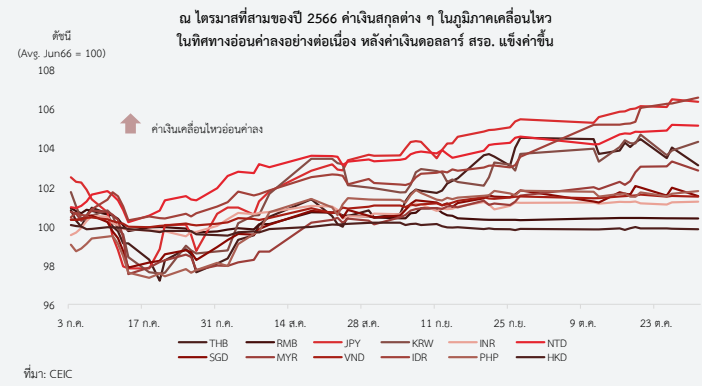
สำหรับประเทศไทย จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่าหนี้สินของภาคธุรกิจเพิ่มสูงขึ้นจากช่วงก่อนโควิด-19 ที่ร้อยละ 70.3 ต่อ GDP มาอยู่ที่ร้อยละ 79.6 ต่อ GDP ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปี 2566¹ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของทั้งสินเชื่อและตราสารหนี้ ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2566 เทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 พบว่าภาคเอกชนยังคงระดมทุนต่อเนื่อง โดยมีการจัดหาเงินทุนด้วยตราสารหนี้เพิ่มมากขึ้น ขณะที่มีการกู้ยืมเงินผ่านสินเชื่อลดลงต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเนื่องจากการจัดหาเงินทุนในตลาดตราสารหนี้มีต้นทุนที่ต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม ภาวะการผิมนัดชำระของผู้ออกตราสารหนี้ในหลายบริษัททั้งจากปัญหาด้านธรรมาภิบาลหรือปัญหาด้านสภาพคล่องของบริษัทผู้ออกตราสารหนี้จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนในตลาดตราสารหนี้ ดังนั้น ภาคธุรกิจที่จัดหาเงินทุนจากตลาดตราสารหนี้จึงมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความเสี่ยงในการจัดหาเงินทุนในระยะต่อไป นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาสินเชื่อตามขนาดของธุรกิจพบว่า สินเชื่อของธุรกิจขนาดใหญ่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs พบว่าลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2566 เนื่องจากเผชิญกับข้อจำกัดในการระดมทุนทั้งผ่านสินเชื่อและตราสารหนี้ ประกอบกับหนี้ NPL ของ SMEs ยังทรงตัวในระดับสูงและยังมีความเสี่ยงจากปัญหาในการชำระหนี้โดยเฉพาะธุรกิจที่ยังได้รับแรงกดดันจากต้นทุนที่สูงขึ้นและยังไม่สามารถฟื้นตัวได้เต็มที่

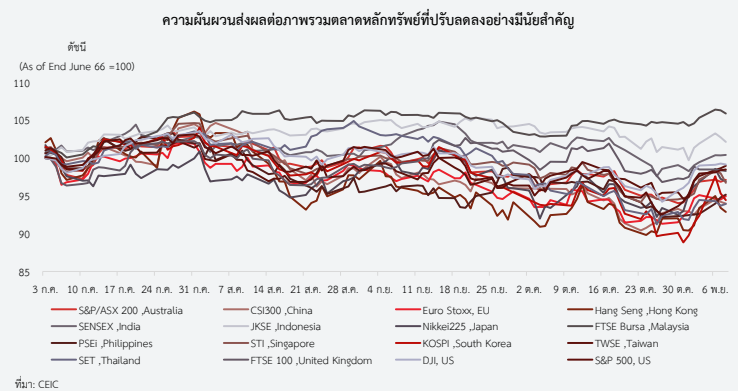
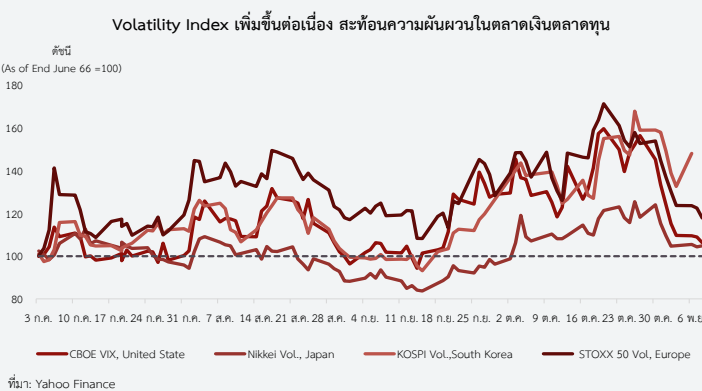
¹ สัดส่วนหนี้สินของภาคเอกชนร้อยละ 70 มาจากเงินกู้ยืม และร้อยละ 30 มาจากตราสารหนี้

การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ กดดันให้ค่าเงินในภูมิภาคอ่อนค่าลง และสร้างความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุน

ภาพรวมเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ขยายตัวดีกว่าที่คาด ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมาย ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงเป็นเวลานานกว่าที่นักลงทุนทั่วโลกได้เคยประเมินไว้ กดดันให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อายุ 10 ปี เพิ่มขึ้นไปสู่ร้อยละ 4.61 ในวันที่ 27 กันยายน 2566 สูงที่สุดในรอบ 16 ปี ซึ่งส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ทั่วโลก และสร้างความผันผวนในตลาดการเงินโลก โดยเฉพาะค่าเงินของหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียรวมทั้งค่าเงินบาทที่มีทิศทางอ่อนค่าลง

ขณะเดียวกัน การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ส่งผลให้นักลงทุนแสวงหาผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงขึ้น (Search for Yield) ในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ และทำให้ตลาดการเงินทั่วโลกมีความผันผวน สะท้อนจากดัชนีความผันผวน (Volatility Index)¹ ของตลาดหลักทรัพย์ในประเทศเศรษฐกิจหลักที่ปรับตัวสูงขึ้น ขณะที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคส่วนใหญ่ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงครึ่งแรกของปี 2566 (ยกเว้นตลาดหลักทรัพย์ Sensex ของอินเดียและ Kuala Lumpur Stock Exchange (KLSE) ของมาเลเซีย ที่ปิดสูงกว่าครึ่งปีแรก) สำหรับประเทศไทย นอกจากจะต้องเผชิญปัจจัยกดดันจากภายนอกดังกล่าวแล้วยังมีปัจจัยภายในประเทศโดยเฉพาะสถานการณ์ในตลาดหลักทรัพย์ที่ส่งผลต่อความกังวลด้านธรรมาภิบาล การผิ่ฉ่นัดชำระหนี้ของบริษัทผู้ออกหุ้นกู้ในตลาดตราสารหนี้ รวมไปถึงแนวโน้มอุปทานพันธบัตรที่อาจจะเพิ่มขึ้นตามการคาดการณ์ความต้องการใช้เงินของรัฐบาลเป็นอีกปัจจัยที่กดดันให้เงินลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารหนี้ของประเทศไทย ณ ไตรมาสที่สามของปี 2566 หล่อออกสุทธิ 2,136.20 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. อย่างไรก็ดี ในช่วงเดือนตุลาคม 2566 โดยเฉพาะหลังการโจมตีอิสราเอลของกลุ่มฮามาส พบว่า มีเงินทุนไหลออกจากตลาดหลักทรัพย์ในอัตราที่ชะลอลง แต่มีเงินทุนไหลกลับเข้ามาในตลาดตราสารหนี้ เนื่องจากตลาดตราสารหนี้และค่าเงินบาทของไทยมีปัจจัยพื้นฐานที่อยู่ในเกณฑ์ดี ประกอบกับมีการรายงานภาวะการส่งออกไทยเดือนกันยายน 2566 ที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2566 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 36.00 บาทต่อดอลลาร์ สหรัฐ. แข็งค่าขึ้นจาก 36.78 ดอลลาร์ สหรัฐ. ในวันที่ 29 กันยายน 2566 ท่ามกลางการเคลื่อนไหวอ่อนค่าลงของค่าเงินประเทศในภูมิภาค

เงินไหลเข้าตลาดตราสารทุนสุทธิ (ล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)									เงินไหลเข้าตลาดตราสารหนี้สุทธิ (ล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)					
เวลา	จีน	เกาหลีใต้	ไทย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์	เวียดนาม	มาเลเซีย	อินเดีย	จีน	อินโดนีเซีย	ไทย	เกาหลีใต้	มาเลเซีย	อินเดีย
2565	18,082.5	-9,665.0	5,960.3	4,267.2	-505.1	966.0	1,095.8	-17,016.2	-76,654.0	-7,069.7	6,227.2	24,846.2	-2,102.6	-2,011.8
H1-66	28,243.9	7,944.3	-3,106.8	1,090.2	767.2	-31.9	-929.3	1,090.2	-55,852.0	4,982.7	433.9	16,830.9	4,682.7	2,136.1
Q3-66	-11,629.0	-1,635.9	-1,419.8	-1,399.8	-261.8	-233.7	487.8	-1,399.8	-19,885.7	-1,038.4	-716.4	-266.3	454.1	1,499.1
ต.ค.-66	-7,472.8	-2,497.5	-430.8	-496.3	-170.8	-65.4	-460.6	-2,656.7	-6,703.4	-804.8	458.5			759.5

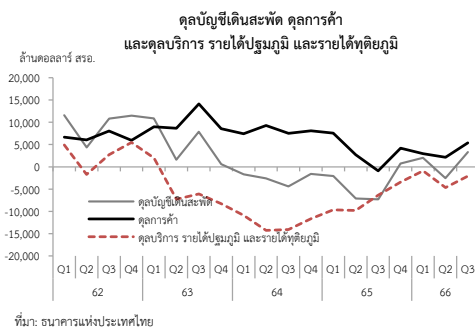
ที่มา: IIF

¹ CBOE VIX US (Chicago Board Options Exchange Volatility Index) เป็นดัชนีที่ใช้วัดความผันผวนของตลาดหุ้นสหรัฐฯ ซึ่งสะท้อนมุมมองของนักลงทุนต่อดัชนี S&P 500 ในช่วงเวลานั้น ๆ ขณะที่ Volatility Index ของ Nikkei, KOSPI และ STOXX 50 ถูกใช้เป็นเครื่องวัดความผันผวนของตลาดหุ้นญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และยุโรป

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล กลับมาเกินดุล 3.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (118.5 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 7.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (264.0 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการขาดดุล 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (86.2 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (191.8 พันล้านบาท) (เทียบกับการขาดดุล 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และสูงกว่าการเกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า) ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิขาดดุล 2.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ต่ำกว่าการขาดดุล 6.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการขาดดุล 4.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า)

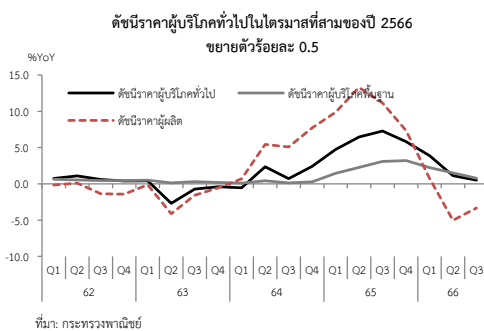
รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 2.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (105.2 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 16.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (577.6 พันล้านบาท) ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 อยู่ที่ 211.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 199.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกันยายน 2565 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 อยู่ที่ 7,736.5 พันล้านบาท สูงกว่า 7,561.9 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนกันยายน 2565

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สามของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 โดยดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของดัชนีราคาผักและผลไม้ และอาหารสำเร็จรูปที่ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 1.7 ตามลำดับ และการลดลงของราคาเนื้อสัตว์ร้อยละ 15.4 เป็นสำคัญ ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มกลับมาเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 จากการลดลงร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคากลุ่มพลังงานร้อยละ 0.2 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.8 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.5 เทียบกับร้อยละ 6.2 และร้อยละ 2.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 จากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อน ตามการลดลงของดัชนีราคาในทุกหมวดสินค้า โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 2.2 สอดคล้องกับการลดลงของราคาในกลุ่มสินค้าสำคัญที่เคลื่อนไหวตามราคาในตลาดโลก โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมีลดลงร้อยละ 14.4 และร้อยละ 9.3 ตามลำดับ ส่วนราคามลพิษยางและพลาสติก และโลหะขั้นมูลฐานลดลงร้อยละ 4.0 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ ตามการลดลงของราคาวัตถุดิบ หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง ลดลงร้อยละ 0.7 และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ลดลงร้อยละ 27.4 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 31.5⁷

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตเฉลี่ยปรับตัวลดลงร้อยละ 2.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุล ตามดุลการค้าที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ดุลบริการและรายได้ยังขาดดุล

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 อยู่ที่ 211.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ชะลอตัวติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการชะลอตัวของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขณะที่หมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับราคากลุ่มพลังงาน

ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 3.3

⁷ ในเดือนตุลาคม 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.3 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.7 โดยเฉลี่ย 10 เดือนแรกของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 1.6 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.4

⁸ ในเดือนตุลาคม 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 2.3 ลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 โดยเฉลี่ย 10 เดือนแรกของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 2.6

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สามของปี 2566

ราคาน้ำมันดิบลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ โอมาน และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 85.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 11.6 จากราคาเฉลี่ย 96.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 76.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า

การลดลงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนมีสาเหตุมาจาก (1) ความกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ซึ่งเป็นผู้นำเข้าน้ำมันรายใหญ่ของโลก จะส่งผลต่อความต้องการใช้น้ำมันในตลาดโลก (2) การคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงของธนาคารกลางในประเทศเศรษฐกิจหลักที่จะส่งผลต่อการชะลอตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และความต้องการใช้น้ำมันในตลาดโลก และ (3) ปริมาณน้ำมันดิบสำรองทางการค้าของสหรัฐฯ ปรับเพิ่มขึ้น โดยในไตรมาสที่สามของปี 2566 อยู่ที่ 434 ล้านบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับ 426 ล้านบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ราคาน้ำมันดิบปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเดือนกันยายน ที่ราคาน้ำมันดิบอยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 13 เดือน เนื่องจาก (1) การขยายระยะเวลาปรับลดกำลังการผลิตน้ำมันดิบของซาอุดีอาระเบียและรัสเซีย รวม 1.3 ล้านบาร์เรลต่อวัน จนถึงสิ้นปี 2566 และ (2) รัสเซียระงับการส่งออกน้ำมันเบนซินและดีเซลชั่วคราวเพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาดเชื้อเพลิงในประเทศ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2566 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด อยู่ที่ 80.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 19.8 จากค่าเฉลี่ย 100.2 ดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ราคาน้ำมันดิบ
ในตลาดโลกลดลงจาก
ช่วงเดียวกันของปีก่อน
แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาส
ก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก											
ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)					อัตราการขยายตัว (%YOY)				
		WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย
2563	ทั้งปี	39.6	43.4	42.4	41.8	42.0	-30.4	-32.2	-33.0	-34.2	-32.3
2564	ทั้งปี	68.1	70.9	69.5	69.3	69.4	72.1	63.4	63.8	65.5	65.4
2565	ทั้งปี	94.2	98.8	96.2	96.5	96.5	38.4	39.4	38.4	39.4	38.9
	Q1	94.7	97.9	96.1	96.4	96.2	63.3	59.8	59.4	63.3	61.3
	Q2	109.0	112.3	108.5	105.4	108.8	63.9	61.9	60.7	56.2	60.6
	Q3	91.4	97.5	96.5	100.7	96.5	29.6	33.2	34.3	40.0	34.3
	Q4	82.6	88.6	84.7	84.7	85.1	7.1	11.1	8.0	8.0	8.6
2566	Q1	76.0	82.1	80.2	80.4	79.7	-19.7	-16.1	-16.5	-16.6	-17.2
	Q2	73.1	77.3	76.9	76.9	76.0	-33.0	-31.2	-29.1	-27.0	-30.1
	Q3	82.1	86.0	86.6	86.6	85.3	-10.2	-11.8	-10.3	-14.0	-11.6
	ก.ค.	75.2	79.7	79.8	79.9	78.6	-24.9	-24.4	-22.6	-24.6	-24.1
	ส.ค.	81.2	85.0	86.3	86.4	84.8	-11.1	-12.9	-10.5	-18.4	-13.4
	ก.ย.	89.2	92.6	92.9	92.9	91.9	6.3	2.2	2.3	2.3	3.2
	9M	77.0	81.8	81.2	81.3	80.3	-21.4	-20.0	-18.8	-19.3	-19.8
	ต.ค.	85.4	88.7	89.6	89.6	88.3	-1.9	-5.3	-1.5	-1.5	-2.6
	10M	77.9	82.5	82.0	82.1	81.1	-19.7	-18.7	-17.3	-17.7	-18.3

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สามของปี 2566

เศรษฐกิจโลกในภาพรวมขยายตัวระดับต่ำอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวของภาคการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager's Index) ภาคอุตสาหกรรมของหลายประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของตลาดแรงงานที่แข็งแกร่งโดยอัตราการว่างงานในหลายประเทศลดลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์⁹ ส่งผลให้อุปสงค์ภายในประเทศเริ่มมีสัญญาณของการฟื้นตัว โดยมูลค่าการค้าปลีกในหลายประเทศปรับตัวดีขึ้น¹¹ ขณะที่ กลุ่มประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของการค้าโลกส่งผลให้เศรษฐกิจยังคงขยายตัวในระดับต่ำ ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อของหลายประเทศยังคงอยู่ในระดับสูงแต่มีแนวโน้มชะลอตัวลงตามการลดลงของราคาพลังงาน ส่งผลให้ธนาคารกลางหลายแห่งเริ่มชะลอการปรับขึ้นหรือคงระดับอัตราดอกเบี้ยนโยบาย¹²

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.9 (Advance Estimate) เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 6 ไตรมาส และเมื่อปรับผลของฤดูกาลแล้ว เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า (%QoQ saar.) และเป็นอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดในรอบ 7 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมวดสินค้าคงทนและหมวดบริการที่ขยายตัวร้อยละ 4.9 และร้อยละ 2.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.2 และร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สอดคล้องกับการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งของตลาดแรงงาน¹³ เช่นเดียวกับ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 108.6 ซึ่งเป็นระดับที่สูงสุดในรอบ 7 ไตรมาส ขณะที่ การลงทุนภาคเอกชนในสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สิ่งหาริมทรัพย์ (Non-residential investment) ที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.7 จากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การลงทุนภาคเอกชนในอสังหาริมทรัพย์ (Residential investment) ลดลงร้อยละ 7.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 15.4 ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นการลดลงต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 7 โดยเป็นผลมาจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวมถึงราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (PCE inflation) อยู่ที่ร้อยละ 3.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของค่าเฉลี่ยของราคาสินค้าคงทน แต่ยังสูงกว่าเป้าหมายยาวของนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดอย่างต่อเนื่อง¹⁴ ขณะที่ปัญหาสภาพคล่องของธนาคารท้องถิ่นภายหลังจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ จนทำให้บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ S&P และ Moody's ได้มีการปรับลดความน่าเชื่อถือของธนาคารท้องถิ่นของสหรัฐฯ ลงในเดือนสิงหาคม 2566¹⁵ เช่นเดียวกับ ความกังวลจากปัญหาหนี้สาธารณะของรัฐบาลสหรัฐฯ อันเนื่องมาจากการขาดดุลงบประมาณในภาพรวมที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Fitch ได้มีการปรับลดความน่าเชื่อถือของพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ (US Long-Term Foreign Currency Issuer Default Rating) ลงจาก AAA เป็น AA+ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2566

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และนับเป็นอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่ำที่สุดในรอบ 10 ไตรมาส โดยเศรษฐกิจเยอรมนีซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศสมาชิกทั้งหมดลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นการลดลงต่ำสุดในรอบ 10 ไตรมาสเช่นกัน ขณะที่ประเทศสมาชิกหลักอื่น ๆ ขยายตัวชะลอลง¹⁶ เนื่องจากผลกระทบของการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางยุโรป (European Central Bank: ECB) ซึ่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องจนส่งผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจสะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมที่ระดับ 43.2 ซึ่งเป็นระดับต่ำกว่า 50.0 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการที่ระดับ 49.2 ลดลงต่ำกว่า 50.0 เป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ในขณะที่ ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจที่ระดับ 93.9 ลดลงต่ำสุดในรอบ 11 ไตรมาส ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ระดับ (-16.3) ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจาก (-17.0) ในไตรมาสที่ผ่านมา สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 5.0 เทียบกับร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงทรงตัวอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 5.1 เทียบกับร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ ยังมีแรงกดดันเงินเฟ้อด้านค่าจ้างแรงงานจาก

⁹ มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 3 ของสหรัฐฯ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และจีน ยังคงปรับตัวลดลงร้อยละ 5.7 ร้อยละ 14.2 ร้อยละ 3.1 และร้อยละ 10.8 ตามลำดับ เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตของหลายประเทศ อาทิ สหรัฐฯ ยูโรโซน สหราชอาณาจักร และเกาหลีใต้ ที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ต่อเนื่องมาจากช่วงไตรมาสที่สี่ของปี 2565

¹⁰ อัตราว่างงานเมื่อขจัดผลของฤดูกาลในไตรมาสที่สามในปี 2566 ของสหรัฐฯ ยูโรโซน และญี่ปุ่น อยู่ที่ระดับร้อยละ 3.7 ร้อยละ 6.0 และร้อยละ 2.7 โกลด์แมนส์ร้อยละ 3.6 ร้อยละ 6.0 และร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

¹¹ ดัชนีการค้าปลีกของสหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และญี่ปุ่น ในไตรมาสที่สาม ขยายตัวร้อยละ 2.0 ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 6.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.5 ร้อยละ 3.8 และร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

¹² ธนาคารกลางสำคัญ ๆ อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ธนาคารกลางสหราชอาณาจักร และธนาคารกลางญี่ปุ่น คงระดับอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมในวันที่ 19 - 20 กันยายน วันที่ 20 กันยายน และวันที่ 22 กันยายน 2566 ตามลำดับ

¹³ การจ้างงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นรวม 9.36 แสนตำแหน่งเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.7 โดยยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 7

¹⁴ คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 19 - 20 กันยายน 2566 มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Federal funds rate) ไว้ที่ร้อยละ 5.25-5.50 ภายหลังจากมีมติให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่อง 11 ครั้ง นับตั้งแต่การประชุมในเดือนมีนาคม 2565 โดยการคงอัตราดอกเบี้ยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานการณ์และทิศทางเศรษฐกิจ ภายใต้อาณัติการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อให้อัตราเงินเฟ้อกลับสู่ระดับเป้าหมายในระยะยาวที่ร้อยละ 2.0 รวมถึงการจ้างงานอยู่ในระดับสูงสุด

¹⁵ บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Moody's ในเดือนสิงหาคม 2566 ได้มีการปรับลดความน่าเชื่อถือของธนาคารท้องถิ่นของสหรัฐฯ 11 แห่ง อาทิ ธนาคาร Capital One ธนาคาร Citizen Financial และธนาคาร Fifth Third Bancorp จาก stable เป็น negative เช่นเดียวกับบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ S&P ที่ได้มีการปรับลดความน่าเชื่อถือของธนาคาร S&T และธนาคาร River City จาก stable เป็น negative

¹⁶ เศรษฐกิจฝรั่งเศส อิตาลี และสเปน ขยายตัวร้อยละ 0.7 ร้อยละ 0.0 และร้อยละ 1.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.1 ร้อยละ 0.3 และร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

ตลาดแรงงานที่ตึงตัว โดยอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 6.5 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ต่ำที่สุดเป็นประวัติการณ์ ส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางยุโรป (ECB) ยังปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายและปรับลดขนาดของการสนับสนุนสภาพคล่องอย่างต่อเนื่อง¹⁷ ขณะเดียวกัน สหภาพยุโรปยังคงดำเนินโครงการทางการเงินขนาดใหญ่ (NextGenerationEU) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังการระบาดและปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดการพึ่งพิงพลังงานนำเข้า¹⁸

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของภาคการผลิต การลงทุนเอกชนและการส่งออกสินค้า สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคอุตสาหกรรมที่อยู่ระดับ 49.2 ลดลงจากระดับ 50.0 ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับยอดขายสินค้าเครื่องจักรภาคเอกชน (ยกเว้นหมวดเรือและไฟฟ้า) ที่ลดลงเหลือร้อยละ 10.4 ในช่วงเดือนแรกของไตรมาสที่ 3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.7 ในไตรมาสที่สองและการขยายตัวร้อยละ 1.8 ในไตรมาสที่หนึ่ง ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้ายังคงลดลงต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 6 ที่ร้อยละ 3.1 เทียบกับร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อน นอกจากนี้ อุปสงค์ภายในประเทศเริ่มชะลอตัวลง โดยเฉพาะการอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่ลดลงร้อยละ 0.2 จากการขยายตัวร้อยละ 0.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการบริโภคสินค้าคงทนและสินค้าไม่คงทน และผลกระทบจากต้นทุนการนำเข้าที่สูงขึ้นตามการอ่อนค่าของเงินเยน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการฟื้นตัวของภาคบริการ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคบริการยังคงอยู่ในระดับสูงที่ระดับ 54.0 สูงกว่าระดับ 50.0 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 โดยเฉพาะการส่งออกภาคบริการที่ขยายตัวร้อยละ 24.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 29.1 ในไตรมาสที่สอง ตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว สำหรับสถานการณ์ในตลาดแรงงาน ยังคงฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยอัตราการว่างงานในไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ใกล้เคียงกับร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 3.1 ลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของราคาสินค้าในหมวดพลังงาน¹⁹ ตามมาตรการสนับสนุนของภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานให้อยู่ในระดับที่ร้อยละ 2.0²⁰

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 4.9 ชะลอลงจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากฐานที่สูงขึ้นในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังเผชิญกับปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินในระดับสูง²¹ ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออกสินค้ายังคงเผชิญกับข้อจำกัดจากการชะลอตัวของประเทศคู่ค้าและมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ส่งผลให้การฟื้นตัวของอุปสงค์ต่างประเทศยังเป็นไปอย่างจำกัด โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 10.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส ส่วนดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 50.3 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับการอุปโภคบริโภคภายในประเทศชะลอตัวลง โดยมูลค่าการค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 4.2 ชะลอลงจากร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในไตรมาสที่สามที่ลดลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 86.7 จากระดับ 87.2 ในไตรมาสก่อนหน้า การชะลอตัวของการใช้จ่ายภายในประเทศส่งผลให้เศรษฐกิจจีนมีความเสี่ยงที่จะเข้าสู่ภาวะเงินฝืด โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สามลดลงร้อยละ (-0.1) จากการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 56 ไตรมาส ส่งผลให้ธนาคารกลางจีน (People's Bank of China: PBOC) ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจ²² ควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

¹⁷ ในการประชุมเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม และ 14 กันยายน 2566 ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 เท่ากันทั้งสองครั้ง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง ณ สิ้นสุดไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ร้อยละ 4.50 ร้อยละ 4.75 และ ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน เพื่อลดผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ECB ยังคงดำเนินการเสริมสภาพคล่องอย่างต่อเนื่องภายใต้โครงการ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) ไปจนถึงปี 2567 ในขณะที่ มีการเร่งผลักดันให้จ่ายเงินกู้ที่ได้รับผ่านมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่ธนาคารพาณิชย์รอบที่ 3 (TLTROs III) ให้เร็วกว่าที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ECB ยังคงใช้กลไกเพื่อลดผลกระทบจากการขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Transmission Protection Instrument: TPI) โดยการเข้าซื้อสินทรัพย์โดยเฉพาะพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสมาชิกที่เผชิญความผันผวนในตลาดการเงินเพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก

¹⁸ โครงการ NextGenerationEU ได้ตั้งกรอบงบประมาณให้ประเทศสมาชิกตั้งโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขึ้นมาเพื่อของบประมาณผ่านมาตรการ Recovery and Resilience Facility (RRF) โดยมีกรอบเงินรวมอยู่ที่ 7.238 แสนล้านยูโร แบ่งเป็นเงินให้กู้ยืม 3.858 แสนล้านยูโร และเงินอุดหนุน 3.380 แสนล้านยูโร โดยมีระยะเวลาการใช้จ่ายในช่วงปี 2564 - 2569 ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและดิจิทัล (Green and Digital Transitions) โครงการที่จะได้รับการจัดสรรงบประมาณจะต้องมีส่วนงบประมาณอย่างน้อยร้อยละ 37 สำหรับด้านสิ่งแวดล้อมและร้อยละ 20 สำหรับดิจิทัล ตามลำดับ โดย ณ วันที่ 19 กันยายน 2566 คณะกรรมาธิการยุโรป (Commission Implementing Decision) ได้รับคำขอเบิกจ่ายจำนวน 34 รายการ จากประเทศสมาชิก 21 ประเทศ และมีการอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการอุดหนุนและกู้ยืมรวมกันทั้งสิ้น 1.53 แสนล้านยูโร

¹⁹ อัตราเงินเฟ้อสินค้าหมวดเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปา อยู่ที่ร้อยละ (-12.1) ในไตรมาสที่สาม ลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ (-6.2) ในไตรมาสก่อนหน้า

²⁰ ในการประชุมของธนาคารกลางญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 27 - 28 กรกฎาคม 2566 และเมื่อวันที่ 21 - 22 กันยายน 2566 ธนาคารกลางของญี่ปุ่นมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายระยะสั้นและระยะยาวไว้ที่ร้อยละ -0.1 และร้อยละ 0.0 ตามลำดับ รวมถึงการดำเนินมาตรการซื้อพันธบัตรรัฐบาลระยะยาว 10 ปี ด้วยอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.5 ในช่วงร้อยละ ± 0.5 (Yield Curve Control: YCC) และมาตรการซื้อสินทรัพย์ของกองทุนรวมดัชนีที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ (ETFs) และกองทุนทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ของญี่ปุ่น (J-REITs) มูลค่ารวม 12 ล้านล้านเยนและ 1.8 แสนล้านเยน ตามลำดับ (Quantitative and Qualitative easing: QQE)

²¹ การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในไตรมาสที่ 3 ของปี 2566 ลดลงร้อยละ 11.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 10.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส ส่วนการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ลดลงร้อยละ 15.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 14.3 นับเป็นการลดลงต่อเนื่องกัน 6 ไตรมาส

²² เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2566 ธนาคารกลางจีน (PBOC) ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะกลางอายุ 1 ปีสำหรับสถาบันการเงิน (Medium-Term Lending Facility: MLF) ลงจากร้อยละ 2.65 มาอยู่ที่ร้อยละ 2.50 ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ต่อเนื่องจากเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2566 ซึ่งได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (Reverse Repurchase Rate) ระยะเวลา 7 วันลงจากร้อยละ 1.90 เป็นร้อยละ 1.80 และเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2566 ยังได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (Loan Prime Rate: LPR) ระยะ 1 ปี ลงจากร้อยละ 3.55 มาเป็นร้อยละ 3.45 และยังได้ลดสัดส่วนการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง (Required Reserve Ratio: RRR) ลงจากร้อยละ 7.6 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.4 แต่ยังคงอัตราดอกเบี้ยระยะ 5 ปี ไว้ที่ร้อยละ 4.2

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ในภาพรวมขยายตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยเป็นผลจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ภาคส่งออกลดลงอย่างต่อเนื่องตามการชะลอตัวของการค้าระหว่างประเทศ²³ โดยเศรษฐกิจสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 0.7 เทียบกับร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับเศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 1.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อน และเศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 4.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และนับเป็นการขยายตัวต่อเนื่องติดต่อกันเป็นไตรมาสที่สามภายหลังการลดลงในปีก่อน ขณะที่เศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวร้อยละ 2.3 เทียบกับร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ดี แรงกดดันเงินเฟ้อเริ่มปรับตัวลดลง²⁴ ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

เศรษฐกิจประเทศกลุ่มอาเซียน ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และเวียดนามในไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 4.9 ร้อยละ 5.9 ร้อยละ 3.3 และร้อยละ 5.3 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.2 ร้อยละ 4.3 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวของเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าส่งผลให้การส่งออกสินค้าปรับตัวลดลง²⁵ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในหลายประเทศเริ่มกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ประกอบกับด้านเสถียรภาพด้านการเงินในตลาดโลกส่งผลให้ธนาคารกลางของประเทศในภูมิภาคคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายตลอดไตรมาสที่ 3²⁶

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ																
(%YoY)	GDP							มูลค่าส่งออกสินค้า								
	2563	2564	2565	2566				2563	2564	2565	2566				ส.ค.	ก.ย.
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3		
สหรัฐฯ	-2.2	5.8	0.7	1.9	1.7	2.4	2.9	-13.3	23.0	8.8	18.7	7.2	-6.6	-5.7	-5.9	-2.6
ยูโรโซน	-6.2	5.9	1.8	3.4	1.2	0.5	0.1	-7.1	18.1	2.9	5.2	3.8	0.3	2.0	3.0	-2.3
สหราชอาณาจักร	-10.4	8.7	0.7	4.3	0.5	0.6	0.6	-11.1	15.8	7.8	10.3	10.3	8.0	1.7	-2.2	-2.0
ออสเตรเลีย	-1.9	5.2	2.8	3.7	2.7	2.3		-7.5	37.0	15.0	19.9	3.9	-16.7	-14.2	-14.0	-17.8
ญี่ปุ่น	-4.2	2.2	0.3	0.9	2.0	1.7	1.2	-9.1	17.9	-4.6	-1.2	-8.0	-4.0	-3.1	-7.3	1.1
จีน	2.2	8.4	2.9	3.0	4.5	6.3	4.9	4.0	29.7	-6.9	7.0	0.1	-5.4	-10.8	-9.6	-7.3
อินเดีย	-6.0	8.9	4.5	6.7	6.1	7.8		-14.7	43.0	-2.1	14.6	-1.9	-14.1	-3.1	3.8	-2.7
เกาหลีใต้	-0.7	4.3	1.4	2.6	0.9	0.9	1.4	-5.5	25.7	-10.0	6.1	-12.8	-12.0	-9.7	-8.1	-4.4
ไต้หวัน	3.4	6.5	-0.8	2.4	-3.3	1.4	2.3	4.9	29.3	-8.7	7.4	-19.2	-17.0	-5.1	-7.3	3.4
ฮ่องกง	-6.5	6.4	-4.1	-3.5	2.9	1.5	4.1	-0.5	26.0	-22.0	-9.3	-18.0	-13.3	-5.7	-3.4	-5.1
สิงคโปร์	-3.9	8.9	2.1	3.6	0.4	0.5	0.7	-4.1	22.1	-4.4	12.7	-5.2	-14.5	-12.5	-13.3	-9.6
อินโดนีเซีย	-2.1	3.7	5.0	5.3	5.0	5.2	4.9	-2.7	41.9	8.0	26.0	1.4	-17.8	-18.6	-21.2	-16.2
มาเลเซีย	-5.5	3.3	7.1	8.7	5.6	2.9	3.3	-2.3	27.5	2.4	17.6	-1.6	-14.6	-17.8	-21.3	-16.2
ฟิลิปปินส์	-9.5	5.7	7.1	7.6	6.4	4.3	5.9	-8.1	14.5	8.6	5.7	-13.2	-5.4	-1.2	4.2	-6.3
เวียดนาม	2.9	2.6	5.9	8.0	3.3	4.1	5.3	6.9	18.9	-6.9	10.6	-11.6	-11.6	-2.4	-6.5	2.1

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

²³ มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮ่องกง และสิงคโปร์ ลดลงร้อยละ 9.7 ร้อยละ 51 ร้อยละ 5.7 และร้อยละ 12.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 12.0 ร้อยละ 17.0 ร้อยละ 13.3 และร้อยละ 14.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ นับเป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สี่ในทุกเศรษฐกิจ ยกเว้น ฮ่องกงที่ลดลงติดต่อกันหกไตรมาส

²⁴ อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สามของปี 2566 ของเกาหลีใต้ ฮ่องกง และสิงคโปร์ อยู่ที่ระดับร้อยละ 3.1 ร้อยละ 1.9 และร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.2 ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของไต้หวันอยู่ที่ร้อยละ 2.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาอาหาร ที่อยู่อาศัย และการขนส่งและสื่อสาร เป็นสำคัญ

²⁵ มูลค่าการส่งออกสินค้าของอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และเวียดนามลดลงในไตรมาสที่สาม ที่ร้อยละ 18.6 ร้อยละ 1.2 ร้อยละ 17.8 และร้อยละ 2.4 ต่อเนื่องจากการหดตัวร้อยละ 17.8 ร้อยละ 5.4 ร้อยละ 14.6 และร้อยละ 11.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

²⁶ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สามของอินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 2.9 ลดลงจากร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยยังคงอยู่ในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 - 4.0 ส่งผลให้ธนาคารกลางอินโดนีเซียในการประชุมเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2566 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.75 ส่วนอัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ลดลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่ากรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 2.5 - 3.5 ทำให้ธนาคารกลางมาเลเซียมีมติคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 3.0 ในการประชุมเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2566 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 5.4 แม้ว่าจะลดลงจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังคงสูงกว่ากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ร้อยละ 2.0 - 4.0 ทั้งนี้ ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ในการประชุมเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2566 ยังคงมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 6.25 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 2.9 แม้ว่าจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังคงต่ำกว่าระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 4.5 ส่งผลให้ธนาคารกลางเวียดนามยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากไตรมาสที่สอง

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2567

เศรษฐกิจโลกในปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องแต่ในอัตราชะลอตัวจากปี 2566 และมีทิศทางการขยายตัวที่แตกต่างกันมากขึ้นในแต่ละกลุ่มประเทศ (Growth divergence) โดยกลุ่มเศรษฐกิจหลักนำโดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอตัวลงตามอุปสงค์ภายในประเทศโดยเฉพาะการลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัย และมีแนวโน้มที่จะเผชิญข้อจำกัดจากการใช้จ่ายภาครัฐ ขณะที่เศรษฐกิจในกลุ่มยูโรโซนและสหราชอาณาจักรมีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในปีก่อนหน้า สำหรับกลุ่มเศรษฐกิจประเทศตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชีย คาดว่าเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องท่ามกลางปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ ในขณะที่กลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากฐานการขยายตัวที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำในปีก่อนหน้า เช่นเดียวกับเศรษฐกิจอาเซียนที่มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและการกลับมาขยายตัวของการส่งออก สอดคล้องกับแนวโน้มปริมาณการค้าโลกที่คาดว่าจะฟื้นตัวดีขึ้นจากปี 2566 ที่มีอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 14 ปี หากไม่นับปี 2563 ที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นของปริมาณการค้าโลกสะท้อนจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อด้านคำสั่งซื้อล่วงหน้าภาคอุตสาหกรรมในหลายประเทศ และสัญญาณขาขึ้นของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เริ่มปรากฏชัดเจนมากขึ้นนับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566

สำหรับแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อในปี 2567 มีทิศทางปรับตัวลดลงต่อเนื่องจากระดับสูงสุดในช่วงปลายปี 2565 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการดำเนินนโยบายการเงินโดยการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องและยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงในช่วงที่ผ่านมา ภายใต้การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบางและมีแนวโน้มชะลอตัวในปี 2567 ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อเริ่มลดลง คาดว่าจะทำให้ประเทศสำคัญ ๆ เริ่มดำเนินการเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินโดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ทั้งนี้ เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ (Downside risks) ที่อาจทำให้ขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาดการณ์ รวมทั้งทำให้ระบบการเงินโลกมีความผันผวนมากขึ้น ประกอบด้วย (1) ความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ทั้งสงครามระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง ประกอบกับความยืดเยื้อของความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน และมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ซึ่งอาจยกระดับความรุนแรงจนส่งผลให้การแบ่งแยกเชิงภูมิรัฐศาสตร์เศรษฐกิจ (Geo-economic fragmentation) มากขึ้นและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการค้าโลก รวมทั้งความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุนมากขึ้น (2) แนวโน้มการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจจีนจากปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์และการชะลอตัวของภาคธุรกิจภายในประเทศที่มีความเสี่ยงต่อภาวะเงินฝืด (3) ความผันผวนของระดับราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ท่ามกลางความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในอิสราเอล ซึ่งอาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อให้สูงขึ้นกว่าที่คาดและส่งผลกระทบต่อดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางให้กลับมาเข้มงวดอีกครั้ง และ (4) การลดลงของพื้นที่ทางการคลังในหลายประเทศที่เผชิญกับภาระหนี้สินที่อยู่ในระดับสูงภายใต้อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง

อย่างไรก็ดี ในกรณีฐานคาดว่าสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะอยู่ในวงจำกัดระหว่างคู่ขัดแย้งและไม่ยกระดับความรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและระบบการเงินอย่างมีนัยสำคัญ²⁷ ทั้งนี้ คาดว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.8 ในปี 2566 ส่วนปริมาณการค้าโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 ฟื้นตัวจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 โดยมีแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.4 ในปี 2567 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.7 ในปี 2566 ตามการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มปรับตัวลดลงต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัยที่ยังเผชิญข้อจำกัดจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับสูงและราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ปรับเพิ่มสูงขึ้นในช่วงก่อนหน้า ขณะเดียวกัน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงตามแรงกดดันเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่ยังอยู่ในระดับสูง²⁸ รวมถึงการสิ้นสุดมาตรการพักชำระหนี้เงินกู้เพื่อการศึกษา (Student Loan Repayment)²⁹ ในเดือนตุลาคม 2566 นอกจากนี้ การชะลอตัวของเศรษฐกิจคาดว่าจะส่งผลให้การจ้างงานปรับตัวลดลงในระยะต่อไป³⁰ ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ขณะเดียวกัน แรงส่งจากการใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มที่จะลดลง สะท้อนจากการลดลงของการขาดดุลงบกลาง โดยสำนักงานงบประมาณรัฐสภาสหรัฐฯ (Congress Budget Office) คาดว่าปี 2567 รัฐบาลสหรัฐฯ จะขาดดุลงบกลางคิดเป็นร้อยละ 5.6 ของ GDP

²⁷ กรณีฐาน สถานการณ์ความขัดแย้งจะจำกัดอยู่พื้นที่อิสราเอลเป็นหลัก แต่คาดว่าจะมีการปะทะทางการทหารกระจายไปยังพื้นที่เลบานอนและซีเรีย แต่ยังไม่ส่งผลกระทบต่อประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ส่งผลกระทบต่อชนชั้นน้ำมันและสินค้าผ่านช่องแคบฮอร์มุซ

²⁸ คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2566 มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Federal funds rate) ไว้ที่ร้อยละ 5.25-5.50 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ย 2 ครั้งติดต่อกัน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ ได้ส่งสัญญาณว่าจะมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกครั้งก่อนสิ้นปี 2023 รวมถึงการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดทั้งต่อสถาบันการเงินและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยจะปรับเปลี่ยนนโยบายการเงินให้เหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจและความเสี่ยงในระยะต่อไปจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายการจ้างงานเต็มที่และอัตราเงินเฟ้อปรับตัวเข้าสู่เป้าหมายในระยะยาวที่ร้อยละ 2.0

²⁹ เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2566 ศาลสูงสุดสหรัฐฯ (Supreme Court of the United States: SCOTUS) ตัดสินปฏิเสธแผนชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ที่ยกเลิกหรือลดเงินกู้ยืมเพื่อศึกษามูลค่ารวม 4.3 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ส่งผลให้ผู้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต้องขอใช้คืนตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2566 หลังจากการพักชำระหนี้เป็นระยะเวลา 3 ปี เนื่องจากการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

³⁰ อัตราการว่างงานปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.9 ในเดือนตุลาคม เทียบกับร้อยละ 3.8 ในเดือนก่อนหน้าและเป็นระดับที่สูงสุดในรอบ 20 เดือน ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตร (Non-Farm Payrolls) เดือนตุลาคมเพิ่มขึ้นรวม 1.50 แสนตำแหน่งเมื่อเทียบกับ 2.97 ตำแหน่งในเดือนก่อนหน้า

เป็นการขาดดุลลดลงจากร้อยละ 6.3 ในปี 2566 ประกอบกับความไม่แน่นอนทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีในช่วงปลายปี 2567 ที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงในการหยุดทำการชั่วคราวของรัฐบาลกลางของสหรัฐฯ (Government Shutdown)³¹ ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2567 เป็นต้นไป ธนาคารกลางสหรัฐฯ จะทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง ตามแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวลดลงเข้าสู่กรอบเป้าหมายเป็นลำดับ

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.9 ในปี 2567 เติบโตจากร้อยละ 0.6 ในปี 2566 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการผลิตต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิต ขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวภายหลังจากที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อปรับตัวลดลง โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความสามารถในการลดปริมาณการนำเข้าพลังงานจากรัสเซียและเพิ่มปริมาณพลังงานสำรองได้มากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา³² นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่ง รวมถึงแรงสนับสนุนจากมาตรการทางการคลังขนาดใหญ่ของสหภาพยุโรป³³ ขณะที่ คาดว่าธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยภายหลังจากอัตราเงินเฟ้อชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามยังมีแนวโน้มที่จะอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงต่อไปจนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดระดับสู่เป้าหมายในระยะปานกลาง³⁴

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่ามีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.5 ในปี 2566 โดยเป็นผลมาจากแนวโน้มการชะลอตัวของภาคการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนภายหลังจากขยายตัวเร่งขึ้นในช่วงก่อนหน้า (Pent-up Demand) สอดคล้องกับแนวโน้มค่าจ้างแรงงานที่แท้จริงที่ยังลดลง ประกอบกับแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องโดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายของภาครัฐ เนื่องจากรัฐบาลได้มีการประกาศมาตรการเศรษฐกิจรอบใหม่ ประกอบกับการกำหนดกรอบวงเงินงบประมาณที่เพิ่มขึ้นจากปี 2566³⁵ รวมทั้งแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคบริการโดยเฉพาะการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน การดำเนินมาตรการทางการเงินแบบผ่อนคลายเป็นของธนาคารกลางญี่ปุ่น โดยในการประชุมเมื่อวันที่ 30 - 31 ตุลาคม 2566 ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินมาตรการ Yield Curve Control เพื่อสร้างความยืดหยุ่นให้การดำเนินนโยบายมากขึ้น³⁶ ทั้งนี้ ภายใต้แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะต่ำกว่าเป้าหมายในปี 2567 ส่งผลให้คาดว่าธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) มีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับต่ำต่อเนื่องจนกว่าจะสามารถบรรลุอัตราเงินเฟ้อที่ระดับร้อยละ 2.0 ในระยะยาว

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.3 ในปี 2567 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในปี 2566 ตามการชะลอตัวของภาคการลงทุนภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่ยังเผชิญกับข้อจำกัดจากปัญหาขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินที่อยู่ในระดับสูง สะท้อนจากยอดการขอสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ปรับลดลง ขณะที่ภาคการผลิตและการส่งออกยังมีแนวโน้มได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่ยังคงมีเพิ่มเติม³⁷ ส่งผลให้ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Caixin PMI) ภาคอุตสาหกรรมในเดือนตุลาคม 2566 ลดลงไปที่ 49.5 ต่ำสุดในรอบ 3 เดือน เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนตุลาคม 2566 ลดลงร้อยละ 7.9 ซึ่งเป็นการลดลงต่อเนื่องกันเป็นเดือนที่หก และปริมาณสินค้าคงคลัง

³¹ ทั้งนี้ แม้ว่า ประธานาธิบดีโจ ไบเดน (Joe Biden) ได้ลงนามในกฎหมายงบประมาณรายจ่ายชั่วคราว เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2566 ส่งผลให้รัฐบาลสหรัฐฯ สามารถหลีกเลี่ยงการปิดดำเนินการ (Government Shutdown) จนถึงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2566 และต่อมาในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 สภาองเกรสสหรัฐฯ ได้อนุมัติงบประมาณรายจ่ายชั่วคราวของรัฐบาล ส่งผลให้สหรัฐฯ สามารถหลีกเลี่ยงการปิดดำเนินการ (Government Shutdown) จากวันที่ 17 พฤศจิกายน 2566 ได้ไปอย่างน้อยจนถึงวันที่ 19 มกราคม 2567 สำหรับหน่วยงานรัฐบาลกลาง และวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567 สำหรับหน่วยงานอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐในระยะต่อไปยังมีแรงสนับสนุนจากโครงการลงทุนภายใต้ Inflation Reduction Act ในการสนับสนุนความมั่นคงพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึง CHIPS and Science Act มูลค่า 2.48 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการวิจัยพัฒนาและการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในสหรัฐฯ และ Bipartisan Infrastructure Law มูลค่ากว่า 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ที่มุ่งเน้นการลงทุนด้านการขนส่ง พลังงาน และสาธารณูปโภคในประเทศ แล้วก็ตาม

³² ในไตรมาสที่สามของปี 2566 สหภาพยุโรปนำเข้าก๊าซธรรมชาติจากรัสเซียเฉลี่ย 604 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อเดือน ลดลงร้อยละ 18.6 และร้อยละ 78.0 จากช่วงเดียวกันในปี 2565 และ 2564 ตามลำดับ ในขณะที่ปริมาณก๊าซธรรมชาติสำรองในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2566 คิดเป็นร้อยละ 88.5 ของปริมาณความจุที่เก็บทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 74.7 และร้อยละ 61.9 ในปี 2565 และ 2564 ตามลำดับ

³³ ตามกรอบงบประมาณรายจ่ายระยะยาว (Multiannual Financial Frameworks: MFF) ของสหภาพยุโรปในช่วงปี 2564 - 2570 วงเงิน 1.216 ล้านล้านยูโร รวมถึงงบประมาณเพิ่มเติมจากแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ Next Generation EU วงเงิน 8.069 แสนล้านยูโร โดย ณ วันที่ 9 ตุลาคม 2566 ได้มีการอนุมัติวงเงินภายใต้ RRF ไปแล้วทั้งสิ้น 2.75 แสนล้านยูโร จากวงเงินทั้งสิ้น 7.238 แสนล้านยูโร โดยแบ่งเป็นเงินอุดหนุน 1.18 แสนล้านยูโร และเงินกู้ 0.57 แสนล้านยูโร นอกจากนี้ เมื่อรวมกับงบประมาณสำหรับมาตรการชั่วคราวเพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจอื่น ๆ วงเงินงบประมาณทั้งหมดที่จัดสรรในขณะนี้มูลค่าถึง 2.02 ล้านล้านยูโร

³⁴ ในการประชุมเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2566 คณะกรรมการนโยบายการเงินธนาคารกลางยุโรปได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลางที่ร้อยละ 4.25 ร้อยละ 4.50 และร้อยละ 3.75 ตามลำดับ หลังจากที่มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องกันในการประชุม 9 ครั้งก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม ยังมีการนำเงินต้นในโครงการ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) มาลงทุนซ้ำอีกครั้งจนถึงสิ้นปี 2567 ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อในเดือนตุลาคมอยู่ที่ร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.3 ในเดือนก่อนหน้า ต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2564 แต่ยังคงสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0

³⁵ จากข้อมูลเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2566 ปีงบประมาณ 2567 มีการของบประมาณจากทุกหน่วยงานรวม 114.4 ล้านล้านเยน ซึ่งสูงกว่าปีงบประมาณ 2566 ที่ 106.0 ล้านล้านเยน และนับว่าเป็นวงเงินงบประมาณที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์

³⁶ ในช่วงก่อนหน้า ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยระยะยาวไว้ที่ร้อยละ 0 และกำหนดช่วงการเคลื่อนไหวที่ร้อยละ ± 0.5 กล่าวคือ ธนาคารกลางญี่ปุ่นจะดำเนินการทางการเงิน เมื่ออัตราดอกเบี้ยระยะยาวสูงกว่าร้อยละ 0.5 และต่ำกว่าร้อยละ -0.5 อย่างไรก็ตาม หากอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ 1.0 ธนาคารกลางจะทำการเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาลทันทีจนกว่าอัตราดอกเบี้ยจะกลับมาที่ร้อยละ 1.0 ทำให้ในช่วงสูงกว่าร้อยละ 1.0 ธนาคารไม่มีความยืดหยุ่นในการดำเนินนโยบาย ทำให้ในการประชุมเมื่อวันที่ 30 - 31 ตุลาคม 2566 คณะกรรมการนโยบายการเงินได้มีมติ 8 ต่อ 1 เปลี่ยนเป็นการกำหนดขอบบนของอัตราดอกเบี้ยระยะยาวที่ร้อยละ 1.0 แทนการกำหนดช่วง เพื่อให้นโยบายการเงินมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ในการดำเนินนโยบายภายใต้แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยระยะยาวขาขึ้น

³⁷ นอกจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ แล้ว กระทรวงพาณิชย์และศุลกากรของจีนเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2566 ยังได้ออกมาตรการควบคุมการส่งออกแกรไฟท์ (Graphite) ซึ่งเป็นวัสดุสำคัญในอุตสาหกรรมผลิตแบตเตอรี่รถยนต์ไฟฟ้า รวมถึงอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เบรกลอยนด จะมัลบัคป์ใช้อย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2566 โดยกำหนดให้ผู้ส่งออกกราฟิต์ต้องได้รับใบอนุญาตพิเศษ มาตรการดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่อตอบโต้รัฐบาลสหรัฐฯ ที่ได้เพิ่มมาตรการควบคุมการส่งออก AI Chip ไปยังจีนเพื่อจำกัดการเข้าถึงเทคโนโลยีขั้นสูงของประเทศ

ภาคอุตสาหกรรมยังคงอยู่ในระดับสูง ขณะที่การใช้จ่ายภายในประเทศยังมีแนวโน้มชะลอตัวลงสอดคล้องกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อโดยอัตราเงินเฟ้อในเดือนตุลาคมอยู่ที่ร้อยละ (-0.2)³⁸ นอกจากนี้ เศรษฐกิจจีนยังเผชิญกับปัญหาภาระหนี้ที่อยู่ในระดับสูงทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการลงทุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายทางการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ผ่านการออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มเติม สำหรับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของนักลงทุนและลดความเสี่ยงด้านหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่น³⁹ ควบคู่ไปกับการดำเนินการดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ⁴⁰

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในปีก่อนหน้านี้ ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศท่ามกลางการลดลงของแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการ โดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยว รวมถึงภาคการส่งออกที่มีแนวโน้มจะปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของการค้าโลกและวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยคาดว่าเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ ไต้หวันและสิงคโปร์ในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 2.0 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.0 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 1.1 ร้อยละ 0.8 และร้อยละ 1.0 ในปี 2566 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2567 เทียบกับร้อยละ 3.2 ในปีก่อนหน้านี้

เศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นตามการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้าตามแนวโน้มการฟื้นตัวของการค้าโลก ประกอบกับการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ยังอยู่ในระดับสูงส่งผลให้ธนาคารทั้งสองประเทศปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือนตุลาคม 2566⁴¹ ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2567 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามจะขยายตัวร้อยละ 4.8 ร้อยละ 4.0 ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 5.4 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.7 ร้อยละ 3.8 ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 4.6 ในปี 2566 ตามลำดับ

³⁸ ราคาเนื้อหมูในเดือนตุลาคมลดลงร้อยละ 40.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 28.6 ในเดือนก่อนหน้า มีสาเหตุมาจากการเข้ามาในตลาดของเกษตรกรรายย่อยที่เพิ่มขึ้น ซึ่งนำไปสู่อุปทานล้นตลาด ทั้งนี้ การลดลงของราคาเนื้อหมูอาจสร้างแรงกดดันให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับตัวลดลงตามการลดลงของอัตราเงินเฟ้อด้านอาหาร ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจจีนเข้าสู่ภาวะเงินฝืดในระยะต่อไป

³⁹ การออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มเติม 1 ล้านล้านหยวน ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 นี้ มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน โดยผ่านการเพิ่มอัตราส่วนการขาดดุลทางการคลัง (Fiscal Deficit Ratio) จากระดับร้อยละ 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในเดือนมีนาคม 2566 เป็นร้อยละ 3.8 ของ GDP รวมถึงได้กำหนดโควตาหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่นสำหรับปี 2567 ล่วงหน้าเพื่อสร้างความมั่นใจและลดความเสี่ยงด้านหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่น

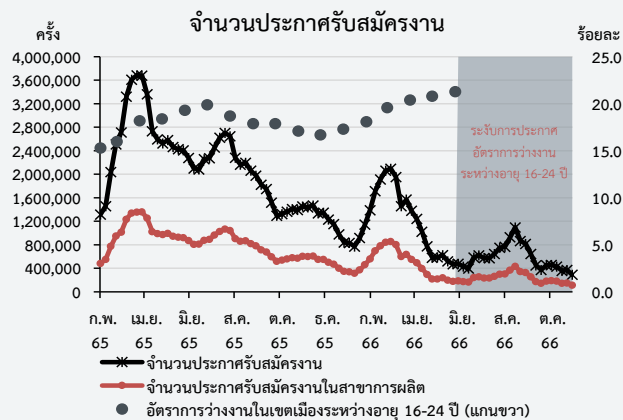
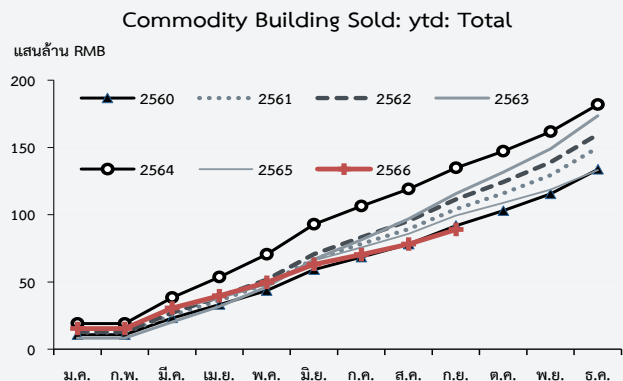
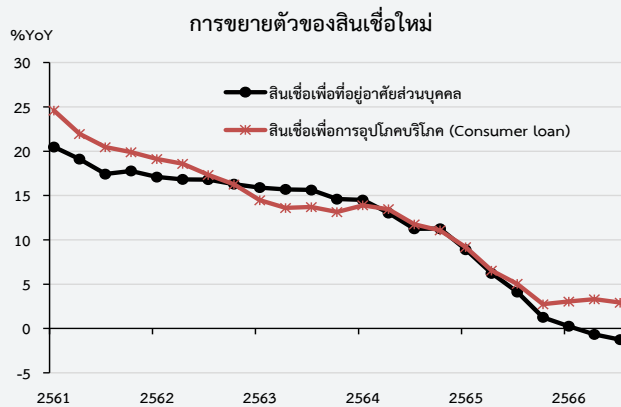
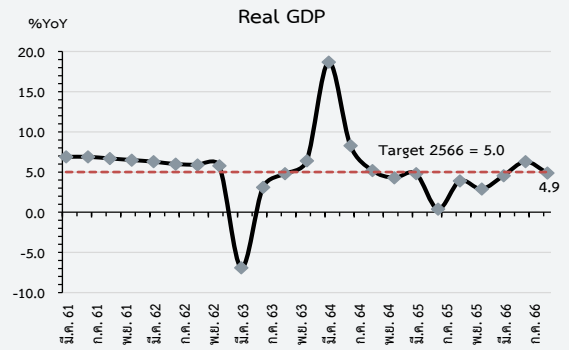
⁴⁰ การประชุมทางการเงินส่วนกลางจีน (Central Financial Work Conference) จัดขึ้นระหว่างวันที่ 30 -31 ตุลาคม 2566 มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคการเงินของจีนในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยเน้นย้ำถึงการกำกับดูแลแบบรวมศูนย์สำหรับภาคการเงิน และจัดการกับความเสี่ยงในระบบการเงินอย่างเป็นระบบ เพื่อบริหารความเสี่ยงด้านหนี้ในประเทศ และการปรับโครงสร้างหนี้ของรัฐบาลกลางและท้องถิ่นให้เหมาะสม รวมถึงลดภาระในภาคอสังหาริมทรัพย์ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันการเงินและการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจของจีน

⁴¹ ธนาคารกลางอินโดนีเซียมีมติปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 6.00 ในการประชุมเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2566 เช่นเดียวกันกับธนาคารกลางฟิลิปปินส์ที่มีมติเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 6.5 ในการประชุมเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2566

แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน

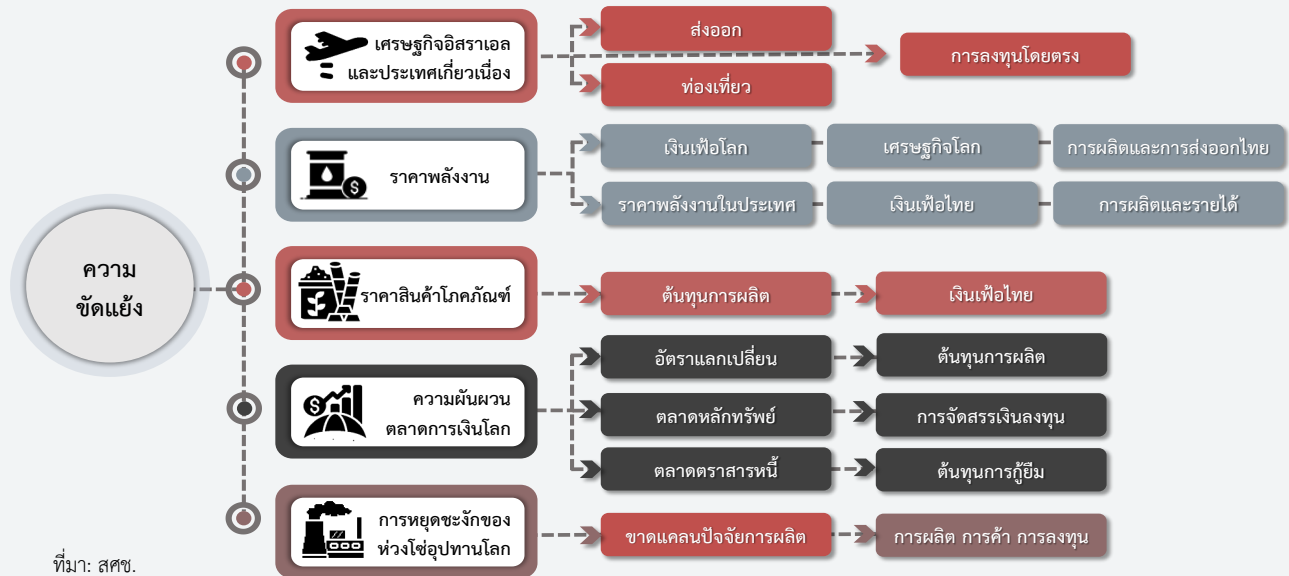
การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนมีสัญญาณของการชะลอตัวลง สะท้อนจากเศรษฐกิจในไตรมาสที่สามของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 4.9 ชะลอจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อน และข้อมูลล่าสุดในเดือนตุลาคม 2566 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Caixin PMI) ภาคอุตสาหกรรมลดลงไปอยู่ที่ 49.5 ต่ำสุดในรอบ 3 เดือน เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ยังคงลดลงต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจจีนในปี 2566 มีแนวโน้มขยายตัวในระดับที่ต่ำกว่าเป้าหมายของรัฐบาลที่ร้อยละ 5.0 และยังคงคาดว่าจะมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องในปี 2567 โดยมีข้อจำกัดการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศของจีนที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) การลงทุนภายในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ท่ามกลางปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินของผู้ประกอบการที่ยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่ผู้บริโภคยังคงไม่มีความมั่นใจในการซื้อโครงการอสังหาริมทรัพย์ใหม่เนื่องจากมีความเสี่ยงที่ผู้ประกอบการจะไม่สามารถส่งมอบได้ตามกำหนด ส่งผลให้ยอดขายที่อยู่อาศัยและยอดสินเชื่อใหม่ รวมถึงมูลค่าผลผลิตรวมของการก่อสร้างปรับตัวลดลงต่อเนื่อง (2) การใช้จ่ายภายในประเทศชะลอตัวลงหลังจากการเร่งใช้จ่ายไปในช่วงก่อนหน้านี้ สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและการปรับตัวลดลงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อของจีนในเดือนตุลาคม 2566 ลดลงร้อยละ 0.2 และมีความเสี่ยงที่จะเข้าสู่ภาวะเงินฝืด และ (3) การฟื้นตัวของตลาดแรงงานยังมีข้อจำกัด อัตราการว่างงานของแรงงานอายุ 16 - 24 ปี (Young Unemployment Rate) เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ร้อยละ 21.3 ในเดือนมิถุนายน 2566 และสำนักงานสถิติแห่งชาติจีนประกาศหยุดการรายงานอัตราการว่างงานรายช่วงอายุเป็นการชั่วคราวเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจ ขณะที่ข้อมูลล่าสุดในเดือนตุลาคม 2566 ชี้ให้เห็นว่าจำนวนประกาศรับสมัครงานอยู่ที่ 2.08 ล้านตำแหน่ง ลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 2.29 ล้านตำแหน่ง ในเดือนก่อนหน้า สะท้อนแนวโน้มข้อจำกัดต่อการสร้างตำแหน่งงานเพิ่มเติมเพื่อรองรับแรงงานที่จะเข้าสู่ตลาดในระยะต่อไป

ที่มา: CEIC

กลไกการส่งผ่านผลกระทบความขัดแย้งในวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสยังคงมีความไม่แน่นอนสูงและอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป โดยกลไกการส่งผ่านผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยที่สำคัญประกอบด้วย

- ผลกระทบโดยตรงจากเศรษฐกิจอิสราเอลและประเทศที่เกี่ยวข้อง** (1) **ผลกระทบด้านการค้าระหว่างประเทศ** ด้านการส่งออก จากข้อมูลในปี 2565 พบว่าการส่งออกของไทยไปยังพื้นที่บริเวณที่มีความขัดแย้ง 6 ประเทศ ได้แก่ อิสราเอล ปาเลสไตน์ อียิปต์ จอร์แดน เลบานอน และซีเรีย มีมูลค่า 2,313 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 0.8 ของมูลค่าการส่งออกของไทยทั้งหมด ส่วนการนำเข้าของไทย มีมูลค่า 797 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 0.3 ของมูลค่าการนำเข้าของไทยทั้งหมด อย่างไรก็ตาม หากความขัดแย้งลุกลามสู่ภูมิภาคตะวันออกกลาง ผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศของไทยมีแนวโน้มที่จะรุนแรงขึ้น โดยการส่งออกสินค้าของไทยประเทศสำคัญในวันออกกลาง¹ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ของการส่งออกของไทยทั้งหมด ในส่วนของการนำเข้า คิดเป็นร้อยละ 10.7 ของการนำเข้าของไทยทั้งหมด โดยมีสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบและน้ำมันสำเร็จรูปรวมถึงก๊าซธรรมชาติ (2) **ผลกระทบด้านการลงทุนโดยตรงจากตะวันออกกลางมายังไทย** อาจจะได้รับผลกระทบไม่มาก เนื่องจากสัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิจากภูมิภาคตะวันออกกลางมีสัดส่วนที่ต่ำ และ (3) **ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว** สัดส่วนของนักท่องเที่ยวจากอิสราเอลรวมถึงประเทศอื่น ๆ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.3 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด สะท้อนว่าการลดลงของนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางจะไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวกลุ่มตะวันออกกลางมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวทั้งหมดจึงอาจส่งผลต่อรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติของไทย
- ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงาน** จะส่งผลกระทบทางอ้อมต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ราคา LPG และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระดับราคาสินค้าภายในประเทศและต้นทุนการผลิตในระยะถัดไป (1) **ราคาน้ำมัน** หากความขัดแย้งมีการลุกลามหรือยืดเยื้อ อาจจะทำให้ราคาน้ำมันดิบปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันในประเทศไทยโดยเฉพาะราคาน้ำมันดีเซลยังคงถูกตรึงราคาไว้จากการสนับสนุนของกองทุนน้ำมัน ขณะที่ความสามารถในการพยุงราคาน้ำมันในประเทศก็มีแนวโน้มลดลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสาขาการผลิตที่พึ่งพิงพลังงานในสัดส่วนสูง เช่น สาขาการขนส่ง สาขาอุตสาหกรรมการผลิต สาขาการไฟฟ้า ก๊าซฯ เป็นต้น และ (2) **ราคา LPG** หากสถานการณ์ขยายขอบเขตออกไป ราคา LPG อาจจะมีแนวโน้มกลับมาสูงขึ้นในระยะถัดไป ซึ่งฐานะของกองทุนน้ำมันที่นำมาอุดหนุนราคา LPG ยังคงขาดทุนอยู่อย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลให้การพยุงราคา LPG มีข้อจำกัดในการดำเนินการมากขึ้น ซึ่งการเพิ่มขึ้นของราคา LPG จะส่งผลกระทบต่อภาคการขนส่งและภาคครัวเรือนเป็นสำคัญ
- ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าโภคภัณฑ์** (1) **ราคาปุ๋ย** ประเทศไทยมีการนำเข้าปุ๋ย (รวมปุ๋ยที่มีแร่โพแทสเซียม) จากอิสราเอลในปี 2565 ทั้งสิ้น 64.7 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.1 ของการนำเข้าปุ๋ยทั้งหมด ซึ่งหากสงครามกระจายวงกว้าง ราคาปุ๋ยในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าเกษตรในประเทศ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังนำเข้าปุ๋ยจากกาตาร์เป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 7.0 ของการนำเข้าปุ๋ยทั้งหมด และ (2) **ราคาเหล็กและทองแดง** สถานการณ์ยังไม่ส่งผลกระทบต่อทั้งราคาเหล็กและทองแดงมากนัก
- ผลกระทบจากความผันผวนของตลาดการเงินโลก** สถานการณ์ความไม่สงบจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้นักลงทุนต่อเศรษฐกิจและการเงินโลกและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนสัดส่วนการลงทุน โดยมีการเทขายสินทรัพย์เสี่ยงส่งผลให้เกิดความผันผวนในตลาดหลักทรัพย์สำคัญทั่วโลก ส่งผลให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์หลัก ๆ ปรับตัวลดลง เช่นเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่งผลให้มีเงินทุนระหว่างประเทศเคลื่อนย้ายออกจากประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจเกิดใหม่ โดยนักลงทุนจะหันไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้น ส่งผลให้ระดับราคาทองคำเพิ่มขึ้นและค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ทั้งนี้ ในระยะสั้น ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคจะเผชิญกับความผันผวนของตลาดเงินตลาดทุนจากการปรับเปลี่ยนสัดส่วนการลงทุนของนักลงทุน และการไหลออกของเงินทุนระหว่างประเทศดังกล่าว
- ผลกระทบจากการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานโลก** โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากความขัดแย้งส่งผลกระทบต่อการขนส่งพลังงานผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz) ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างอิหร่านและโอมานซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่ออ่าวเปอร์เซียกับมหาสมุทรอินเดียอันเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะต่อการขนส่งน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติจากประเทศในอ่าวเปอร์เซีย

¹ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อิหร่าน โอมาน อิรัก บาร์เรน คูเวต และกาตาร์

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2566

เศรษฐกิจไทยในปี 2566 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในปี 2565 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.4 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP เทียบกับการขาดดุลร้อยละ 3.2 ในปี 2565

ในการแถลงข่าววันที่ 20 พฤศจิกายน 2566 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2566 จะขยายตัวร้อยละ 2.5 ซึ่งเป็นขอบล่างของช่วงการประมาณการร้อยละ 2.5 - 3.0 ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2566 โดยมีการปรับองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในช่วงสามไตรมาสแรกของปี และการปรับเปลี่ยนสมมติฐานการประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) การปรับลดประมาณการการขยายตัวของการส่งออกสินค้า โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าในปี 2566 จะลดลงร้อยละ 3.1 ปรับลดลงจากร้อยละ 1.8 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและสอดคล้องกับข้อมูลจริงในไตรมาสที่ 3 ซึ่งลดลงมากกว่าที่ประมาณการไว้
- 2) การปรับลดประมาณการการลงทุนภาครัฐ โดยคาดว่าการลงทุนภาครัฐในปี 2566 จะลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา เนื่องจาก (1) การโอนเปลี่ยนแปลงวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนประจำปี 2566 ส่งผลให้วงเงินรายจ่ายลงทุนอยู่ที่ 4.78 แสนล้านบาท ต่ำกว่า 4.91 แสนล้านบาทในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา และ (2) กรอบวงเงินลงทุนรัฐวิสาหกิจปี 2567 ที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2566 วงเงิน 208,985 ล้านบาท ต่ำกว่าสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมาส่งผลให้เม็ดเงินที่สามารถเบิกจ่ายงบลงทุนในไตรมาสสุดท้ายของปี 2566 (ไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567) ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้
- 3) การปรับลดประมาณการการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล โดยคาดว่าอุปโภคบริโภคภาครัฐบาลจะลดลงร้อยละ 4.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.1 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีในไตรมาสที่ 3 ของปี 2566 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา
- 4) การปรับเพิ่มประมาณการการขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยคาดว่าอุปโภคบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 7.0 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในไตรมาสที่ 3 ซึ่งการบริโภคภาคเอกชนยังขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.1 และยังมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องตามการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งของตลาดแรงงาน การปรับตัวดีขึ้นของความเชื่อมั่นผู้บริโภค และการลดลงของแรงกดดันเงินเฟ้อ

6. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้นจากปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการกลับมาขยายตัวของการส่งออก การขยายตัวในเกณฑ์ดีของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังมีความเสี่ยงและข้อจำกัดที่สำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ ได้แก่ ข้อจำกัดของแรงขับเคลื่อนทางการคลัง ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง ความเสี่ยงจากปัญหายักษ์แดงต่อผลผลิตภาคเกษตร และการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าท่ามกลางความเสี่ยงจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์และความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง

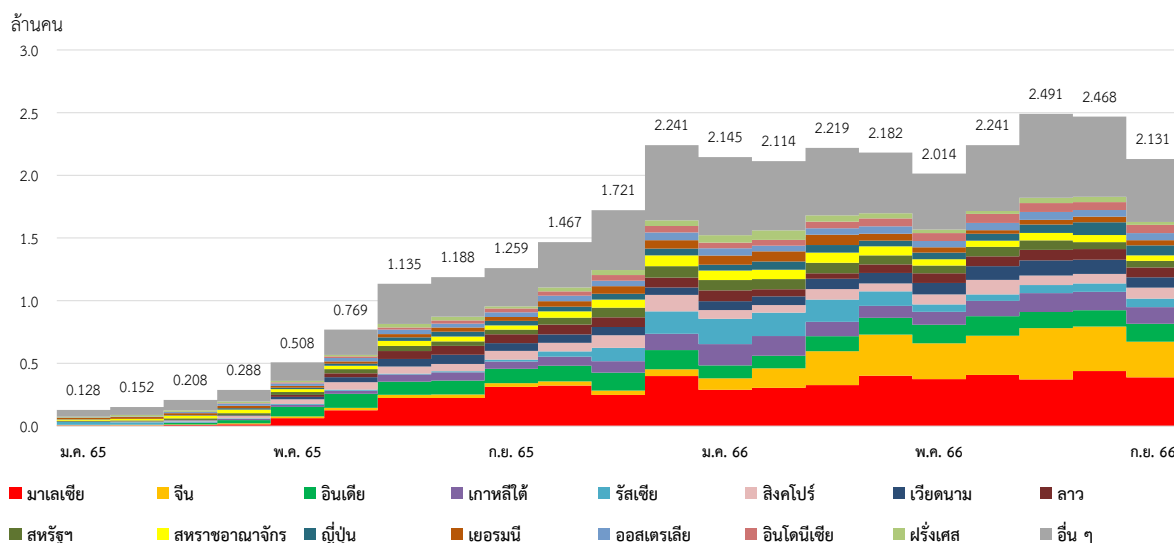
ปัจจัยสนับสนุน

- 1) การกลับมาขยายตัวของการส่งออก จากข้อมูลล่าสุดในเดือนกันยายน 2566 พบว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าเริ่มกลับมาขยายตัวร้อยละ 1.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 12 เดือน โดยมีมูลค่าการส่งออกสินค้ารวม 23,195 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ นับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 6 เดือน และเมื่อพิจารณาดัชนีปริมาณส่งออกในเดือนกันยายนพบว่าเริ่มหดตัวช้าลง โดยกลุ่มสินค้าส่งออกที่ขยายตัวได้ดี ประกอบด้วย ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์นั่ง รถกระบะ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ข้าว และผลไม้ ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณารายตลาดสำคัญพบว่า การส่งออกไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ โดยเฉพาะสหรัฐฯ จีน และญี่ปุ่น เริ่มกลับมาขยายตัว จึงคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มที่จะเริ่มกลับมาขยายตัวได้อย่างช้า ๆ สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะยังขยายตัวต่อเนื่อง และปริมาณการค้าโลกในปี 2567 ที่คาดว่าจะฟื้นตัวดีขึ้น สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อด้านคำสั่งซื้อล่วงหน้าภาคอุตสาหกรรมในหลายประเทศ และสัญญาณขาขึ้นของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เริ่มปรากฏชัดเจนมากขึ้นต่อเนื่องนับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 และส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการฐานการขยายตัวที่อยู่ในระดับต่ำในปีก่อน
- 2) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการลงทุนภาคเอกชน ตามปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ (1) การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของยอดขอรับการส่งเสริมการลงทุนนับตั้งแต่ในปี 2564 ต่อเนื่องมาถึงในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 โดยมีมูลค่าโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมรวมทั้งสิ้นในปี 2564 2565 และช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 อยู่ที่ 4.72 แสนล้านบาท 5.93 แสนล้านบาท และ 5.17 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 22.3 ร้อยละ 25.6 และร้อยละ 21.9 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเกษตร

และแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ตามลำดับ (2) การดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน 5 ปี อาทิ มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราของภาคีรัฐอย่างต่อเนื่อง และมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าระยะที่ 2 หรือมาตรการ EV 3.5 (พ.ศ. 2567 - 2570) (3) การขยายตัวของพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรม สะท้อนจากข้อมูลยอดขายหรือเช่าพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมในปีงบประมาณ 2566 พบว่ามีจำนวน 5,693 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 182.0 จากปีก่อนหน้า โดยเป็นพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 4,753 ไร่ และนอกพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 939 ไร่ และ (4) ความคืบหน้าของโครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) โดยวงเงินโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนในปีงบประมาณ 2566 คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น 98,799 ล้านบาท⁴² เทียบกับ 46,450 ล้านบาทที่ได้รับความเห็นชอบในปีงบประมาณ 2565 หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 112.7

- 3) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ (1) แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะทรงตัวในระดับต่ำภายใต้กรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินนโยบายการเงินมีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายลงมากขึ้น หลังจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2565 เป็นต้นมา (2) การปรับตัวดีขึ้นของตลาดแรงงาน ดังจะเห็นได้จากการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ หมวดขนส่ง และหมวดที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกับในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 และ (3) ความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น โดยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในเดือนตุลาคม 2566 อยู่ที่ระดับ 60.2 นับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 44 เดือน
- 4) การปรับตัวขึ้นของภาคการท่องเที่ยว ตามการเร่งตัวขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาตินับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2565 ต่อเนื่องมาในปี 2566 และคาดว่าภาคการท่องเที่ยวในปี 2567 จะกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น สะท้อนจากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางส่วนใหญ่ที่มีจำนวนใกล้เคียงกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19⁴³ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราของนักท่องเที่ยวจีนและคาซัคสถาน โดยพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน ซึ่งมีผลตั้งแต่ 25 กันยายน 2566 - 29 กุมภาพันธ์ 2567 มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับชาวรัสเซีย โดยพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน มีผลตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2566 - 30 เมษายน 2567 และ มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับชาวอินเดียและไต้หวัน โดยพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน มีผลตั้งแต่ 10 พฤศจิกายน 2566 จนถึง 10 พฤษภาคม 2567 ที่คาดว่าจะช่วยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามามากขึ้น และ (2) มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มเติมของภาครัฐ อาทิ โครงการ Unseen New Series ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง หรือโครงการ Amazing Thailand NFTs เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยใช้สินทรัพย์ดิจิทัลที่จะช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศให้ยังคงปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง

จำนวนนักท่องเที่ยวรายเดือน จำแนกตามสัญชาติ

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

⁴² โครงการสำคัญ ได้แก่ โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 9 สายวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก ตอนบางขุนเทียน-บางบัวทอง และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 5 ส่วนต่อขยายอุดรภูมิฯ ตอนรังสิต-บางปะอิน

⁴³ นักท่องเที่ยวสะสมในช่วง 9 เดือนแรกในปี 2566 จากประเทศมาเลเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย และรัสเซีย อยู่ที่ 3.30 ล้านคน 1.19 ล้านคน 1.16 ล้านคน และ 0.99 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 111.5 ร้อยละ 85.2 ร้อยละ 79.0 และร้อยละ 102.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามลำดับ

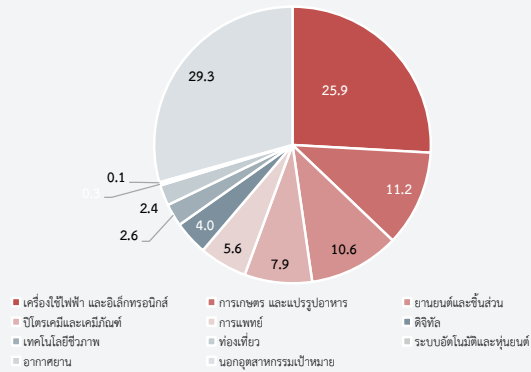
การส่งเสริมการลงทุน: แรงขับเคลื่อนสำคัญของการลงทุนภาคเอกชนในปี 2567

ภายหลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นต้นมา พบว่า การขอรับการส่งเสริมการลงทุนผ่านคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2564 มูลค่าคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนอยู่ที่ 4.7 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 5.9 แสนล้านบาท ในปี 2565 ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดในรอบ 5 ปี และในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 มีมูลค่ารวม 5.2 แสนล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 21.9 โดยคำขอรับการส่งเสริมตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 70 ของมูลค่าลงทุนรวม และอุตสาหกรรมเป้าหมายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ (มูลค่ารวมตั้งแต่ปี 2564 - 9 เดือนแรกของปี 2566 อยู่ที่ 4.1 แสนล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 25.8) (2) การเกษตร และแปรรูปอาหาร (มูลค่า 1.8 แสนล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 11.2) (3) ยานยนต์และชิ้นส่วน (มูลค่า 1.7 แสนล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 10.6) (4) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ (มูลค่า 1.2 แสนล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 7.9) และ (5) การแพทย์ (มูลค่า 0.9 แสนล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 5.6) ตามลำดับ และในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 มีบริษัทต่างชาติที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนแล้ว ที่สำคัญในแต่ละอุตสาหกรรม ดังนี้ (1) อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า อาทิ บริษัท ฉางอัน ออโตโมบิล จำกัด บริษัท โฟตอน ซีพี มอเตอร์ จำกัด และบริษัท GAC AION New Energy Automobile Company Limited (2) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อาทิ บริษัท มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด และ บริษัท โตชิบา เมิคคอนดักเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (3) ไฟฟ้าจากชีวมวล อาทิ บริษัท ซีแอนด์จี เอ็นไวรอนเมนทอล โปรเทคชั่น (ประเทศไทย) บริษัท นิวสกาย เอ็นเนอร์จี (แบงค็อก) จำกัด และ (4) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อาทิ บริษัท น้ำตาลนิวกวางฮันหลี จำกัด เป็นต้น ซึ่งหากมีการเร่งรัดโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนเหล่านี้ให้สามารถเกิดการลงทุนจริงได้โดยเร็ว จะช่วยสนับสนุนการลงทุนภายในประเทศในปี 2567 ได้

ตารางมูลค่าโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่ ปี 2562 - 9 เดือนแรกของปี 2566

(แสนล้านบาท)	2562	2563	2564	2565	9 เดือนแรก ของปี 2566
มูลค่าคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนรวม	5.8	3.9	4.7	5.9	5.2
%YoY	19.9	-33.5	22.3	25.6	21.9
- อุตสาหกรรมเป้าหมาย	2.5	1.9	3.3	4.2	3.7
%YoY	-34.4	-23.6	77.0	24.7	26.2
สัดส่วน	42.7	49.0	70.9	70.4	70.9
- ไม่ใช่อุตสาหกรรมเป้าหมาย	3.3	2.0	1.4	1.8	1.5
%YoY	213.7	-40.8	-30.3	28.0	12.6
สัดส่วน	57.3	51.0	29.1	29.6	29.1

แผนภาพสัดส่วนมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมเป้าหมายเฉลี่ย ปี 2564 - 9 เดือนแรกของปี 2566

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คำนวณโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คำนวณโดย สศช.

สำหรับแนวทางการดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐที่สำคัญ นอกจากกรอบมาตรการภายใต้ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุน 5 ปี (2566-2570) ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่มีผลตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2566 แล้ว ในช่วงปลายปี 2566 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีการออกมาตรการการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มเติมอีก 2 มาตรการ ได้แก่ (1) มาตรการยกระดับอุตสาหกรรมยานยนต์ (วันที่ 9 พฤศจิกายน 2566) ประกอบด้วย (i) การจัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศ (ii) กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมยานยนต์ และ (iii) การประสานความร่วมมือ ปรับปรุงหลักเกณฑ์ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกและลดอุปสรรคในการลงทุน (Ease of Investment) (2) มาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2567 - 2570) หรือ มาตรการ EV 3.5 (วันที่ 1 พฤศจิกายน 2566) โดยจะมีการลดอากรนำเข้าไม่เกินร้อยละ 40 สำหรับการนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าสำเร็จรูป (CBU) ในช่วง 2 ปีแรก (พ.ศ. 2567 - 2568) กรณีเป็นรถยนต์ไฟฟ้าที่ราคาไม่เกิน 2 ล้านบาท และลดอัตราภาษีสรรพสามิตจากร้อยละ 8 เหลือร้อยละ 2 สำหรับรถยนต์ไฟฟ้าราคาไม่เกิน 7 ล้านบาท โดยได้ตั้งเงื่อนไขกระตุ้นการลงทุนในประเทศ ให้ผู้ได้รับการสนับสนุนผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าภายในปี 2569 ในอัตราส่วน 1 : 2 (นำเข้า 1 คัน ผลิตชดเชย 2 คัน) และจะเพิ่มอัตราส่วนเป็น 1 : 3 ภายในปี 2570 ซึ่งคาดว่าจะช่วยสนับสนุนให้นักลงทุนทั้งต่างชาติและภายในประเทศพิจารณาขอรับการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มเติมมากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และจะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้การลงทุนภาคเอกชนในปี 2567 ขยายตัวได้ดียิ่งขึ้นต่อเนื่อง

นโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่สำคัญ

		ประเภทกิจการ					
		A1+	A1	A2	A3	A4	B
สิทธิและประโยชน์พื้นฐาน	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	10 - 13 ปี (ไม่จำกัดวงเงิน)	8 ปี (ไม่จำกัดวงเงิน)	8 ปี	5 ปี	3 ปี	-
	ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักร	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	ยกเว้นอากรของนำเข้าเพื่อวิจัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	ยกเว้นอากรวัตถุดิบผลิตเพื่อส่งออก	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่มีใช้ภาษี	✓	✓	✓	✓	✓	✓
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน							
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	1 - 3 ปี	1 - 5 ปี	1 - 5 ปี	1 - 5 ปี	1 - 5 ปี	1 - 5 ปี
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: 20 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ							
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	3 ปี	-	-	3 ปี	3 ปี	3 ปี
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% 5 ปี	-	✓	✓	-	-	-
	หักค่าใช้จ่าย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: นิคม/เขตอุตสาหกรรม							
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	1 ปี	-	-	1 ปี	1 ปี	-
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: เขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี							
		กลุ่มกิจการพัฒนาเทคโนโลยีเป้าหมาย			กลุ่มกิจการเป้าหมายทั่วไป		
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	2 ปี (ไม่จำกัดวงเงิน)			-		
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% 5 ปี	-			✓		
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)							
		กรณีมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์/วิจัยและพัฒนา					
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	2 ปี	-	-	-	-	-
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เพิ่มเติม	-	3 ปี	3 ปี	3 ปี	3 ปี	-
	กรณีตั้งอยู่ในพื้นที่เฉพาะ	EECI / EECd / EECa / EECmd / EECg / EECtp					
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	1 ปี	-	-	-	-	-
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เพิ่มเติม	-	2 ปี	2 ปี	2 ปี	2 ปี	-
	หรือ	นิคม/เขตอุตสาหกรรม					
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	1 ปี	-	-	1 ปี	1 ปี	-
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เพิ่มเติม	-	-	-	-	-	-
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค (NEC, NeEC, CWEC, SEC)							
		กรณีมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์/วิจัยและพัฒนา					
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	2 ปี	-	-	-	-	-
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เพิ่มเติม	-	3 ปี	3 ปี	3 ปี	3 ปี	-

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

นโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่สำคัญ (ต่อ)

สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม	ประเภทกิจการ					
	A1+	A1	A2	A3	A4	B
	สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค (NEC, NeEC, CWEC, SEC) (ต่อ)					
	กรณีตั้งอยู่ในพื้นที่เฉพาะ		เขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	2 ปี	-	-	-	-
	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เพิ่มเติม	-	5 ปี	5 ปี	5 ปี	5 ปี
	หรือ	นิคม/เขตอุตสาหกรรม				
	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	1 ปี	-	-	1 ปี	1 ปี
	สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ)					
		กิจการเป้าหมาย		กิจการทั่วไป		
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	8 ปี จำกัดวงเงินตามเงินลงทุน (13 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป้าหมาย และ 5 ประเภทกิจการเป้าหมาย) จำกัดวงเงินตามเงินลงทุน			3 ปี (รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี) จำกัดวงเงินตามเงินลงทุน		
ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% 5 ปี	(เฉพาะ 13 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย)			*หากได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี อยู่แล้ว จะได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เพิ่มเติม 5ปี		
ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร	✓			✓		
ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก	✓			✓		
หักค่าขนส่ง ไฟฟ้า ประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่าย เป็นระยะเวลา 10 ปี	✓			✓		
หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก 25% ของเงินลงทุน	✓			✓		
สิทธิและประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่ภาษีอากร	✓			✓		
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามพื้นที่: พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเมืองต้นแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้						
	มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้		มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้			
	สำหรับโครงการลงทุนใหม่ ในกรณีทั่วไป และกรณีพิเศษ					
ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร	✓					
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	8 ปี (ไม่จำกัดวงเงิน)					
ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% 5 ปี	✓					
หักค่าขนส่ง ไฟฟ้า ประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่าย	15 ปี		20 ปี			
หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก 25% ของเงินลงทุน			✓			
ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก	5 ปี		10 ปี			
ลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 90 ของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ	5 ปี		10 ปี			
สิทธิและประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่ภาษีอากร	✓					
	สำหรับโครงการเดิม ในกรณีพิเศษ					
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม	3 ปี สัดส่วนไม่เกินร้อยละ 100 ของมูลค่าเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนของโครงการใหม่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ (ไม่จำกัดวงเงิน)			3 ปี สัดส่วนไม่เกินร้อยละ 100 ของมูลค่าเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนของโครงการใหม่ในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบ (ไม่จำกัดวงเงิน)		
	สำหรับโครงการลงทุนในกิจการนิคม/เขตอุตสาหกรรม และกิจการที่ตั้งในนิคม/เขตอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้					
การลงทุนโครงการแรกและการลงทุนโครงการส่วนขยาย	สิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับการลงทุนใหม่					

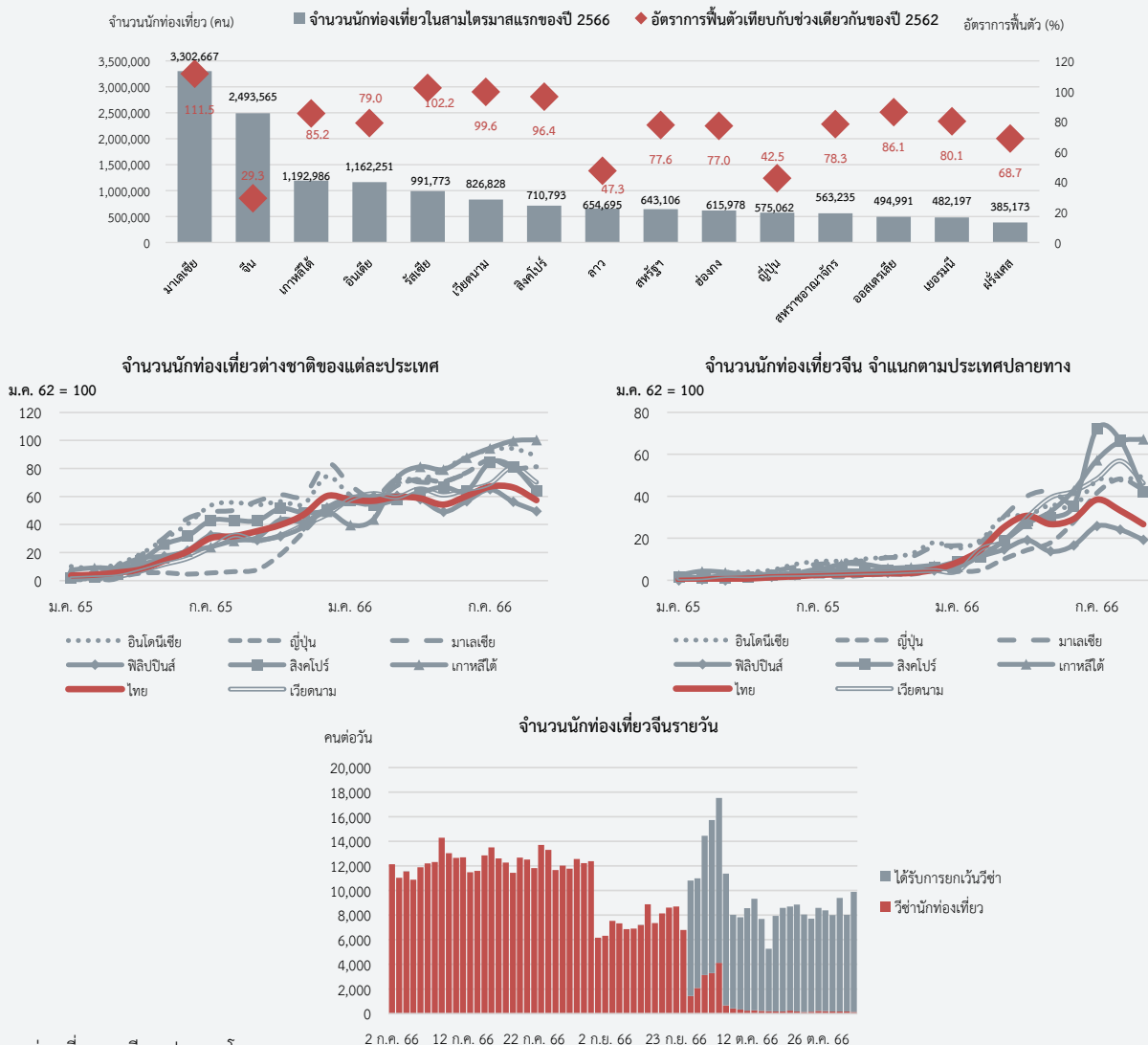
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ทิศทางการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวไทย

ในช่วงสามไตรมาสแรกของปี 2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่องโดยมีจำนวนทั้งสิ้น 20.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 255.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.9 ของช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในปี 2562 และหากพิจารณาเป็นรายสัญชาติพบว่า นักท่องเที่ยวหลายสัญชาติเริ่มกลับเข้าสู่ระดับปกติหรือสูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดแล้ว โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ร้อยละ 91.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562) อาทิ มาเลเซีย (ร้อยละ 111.5) เวียดนาม (ร้อยละ 99.6) สิงคโปร์ (ร้อยละ 96.4) เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป (ร้อยละ 82.3) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัสเซีย (ร้อยละ 102.2) อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวบางสัญชาติยังคงล่าช้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจากจีน (ร้อยละ 29.3) และญี่ปุ่น (ร้อยละ 42.5)

ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติของไทยพบว่ายังมีความล่าช้ากว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค โดยเมื่อนำข้อมูลของจำนวนนักท่องเที่ยวในเดือนกันยายน 2566 เทียบกับเดือนมกราคม 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 57.3 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาด นับเป็นระดับที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับเกาหลีใต้ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 100.5 สะท้อนให้เห็นว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางไปเกาหลีใต้มากกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดแล้ว ขณะที่อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เวียดนาม และสิงคโปร์ มีสัดส่วนในเกณฑ์สูงร้อยละ 89.1 ร้อยละ 81.2 ร้อยละ 70.2 และร้อยละ 63.8 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาด ตามลำดับ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นตัวที่ล่าช้าของนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยเมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวจีนของไทยในเดือนกันยายน 2566 เทียบกับเดือนมกราคม 2562 พบว่ามีสัดส่วนเพียงร้อยละ 26.6 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาด ซึ่งถือเป็นอัตราการฟื้นตัวที่ล่าช้ากว่าเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางไปยังประเทศอื่น ๆ อาทิ เกาหลีใต้ (ร้อยละ 67.2) อินโดนีเซีย (ร้อยละ 50.0) เวียดนาม (ร้อยละ 46.2) สิงคโปร์ (ร้อยละ 42.3) และญี่ปุ่น (ร้อยละ 43.1) สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมในการเดินทางท่องเที่ยวไปยังจุดหมายปลายทางประเทศอื่นในภูมิภาคของนักท่องเที่ยวจีนมากขึ้น ในขณะที่ยังชะลอการเดินทางมาประเทศไทย และข้อมูลล่าสุดในเดือนตุลาคม 2566 ภายหลังการดำเนินมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่ักท่องเที่ยวจีน ชี้ให้เห็นว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางเข้าประเทศไทยอยู่ที่ 2.3 แสนคน คิดเป็นเฉลี่ยประมาณ 7,400 คนต่อวัน ต่ำกว่า 13,000 คน และ 35,000 คนต่อวันในเดือนกรกฎาคม 2566 และในเดือนมกราคม 2562 ตามลำดับ

ดังนั้น เพื่อให้การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวของไทยเป็นไปอย่างต่อเนื่องจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินมาตรการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนให้เดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ควบคู่ไปกับการกระจายตลาดนักท่องเที่ยวให้มีความสมดุลมากขึ้นโดยการส่งเสริมตลาดใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อบรรเทาผลกระทบจากการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวจีน

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลโดย สสช.

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) การลดลงของแรงขับเคลื่อนทางการคลัง โดยเป็นผลจากปัจจัยข้อจำกัดที่สำคัญ ได้แก่ (1) ความล่าช้าของกระบวนการงบประมาณ ในปีงบประมาณ 2567 ในกรณีฐานคาดว่าจะงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 จะสามารถเริ่มเบิกจ่ายได้ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2567 หรือล่าช้าออกไปจากกรณีปกติ 7 เดือน เงื่อนไขดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้การเบิกจ่ายเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้ในช่วงไตรมาสที่สามและไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2567 ซึ่งส่งผลให้คาดว่าจะการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายโดยเฉพาะงบลงทุนภาครัฐในปี 2567 ต่ำกว่าปีงบประมาณก่อนหน้า ทั้งนี้ ในกรณีฐานคาดว่าในปีงบประมาณ 2567 จะมีเม็ดเงินจากการเบิกจ่ายงบลงทุน 5.72 แสนล้านบาท เทียบกับ 6.08 แสนล้านบาทในปีงบประมาณ 2566 และ (2) แนวโน้มการลดลงของพื้นที่ทางการคลัง (Fiscal Space) ภายหลังจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งภาครัฐจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเพื่อลดผลกระทบ ช่วยเหลือเยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจส่งผลให้สัดส่วนหนี้สาธารณะของไทยปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 41.2 ของ GDP ณ สิ้นปี 2562 เป็นร้อยละ 63.8 ต่อ GDP ณ สิ้นสุดไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ขณะที่ รายได้ของรัฐบาลมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องโดยสัดส่วนรายได้ของรัฐบาลต่อ GDP⁴⁴ ในปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 14.6 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 15.2 ในปีงบประมาณ 2566 เงื่อนไขดังกล่าวส่งผลให้พื้นที่ทางการคลังในการดำเนินนโยบายเพื่อรองรับความเสี่ยงในอนาคตลดลง
- 2) ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ โดยสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ต่อสินเชื่อรวมของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในไตรมาสที่สองของปี 2566 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 7.3 และร้อยละ 12.1 เทียบกับร้อยละ 7.6 และร้อยละ 11.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และร้อยละ 4.5 และร้อยละ 3.2 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาด ตามลำดับ เช่นเดียวกับสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่สองของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 90.7 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า และยังคงสูงกว่าเมื่อเทียบกับร้อยละ 82.6 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ทั้งนี้ ภาระหนี้สินของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครัวเรือนรายได้น้อย ธุรกิจ SMEs และลูกหนี้ภาคเกษตรกรรมถือเป็นข้อจำกัดที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพรวมของอุปสงค์ภายในประเทศและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในภาพรวม
- 3) ผลกระทบจากปัญหายุ้งแห้งต่อผลผลิตภาคเกษตร จากรายงานของ World Meteorological Organization (WMO) เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2566 ประมาณการว่าสภาวะเอลนีโญ (El Niño) ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2566 จะสิ้นสุดลงในเดือนเมษายน 2567⁴⁵ ซึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจะส่งผลให้ปริมาณน้ำฝนมีแนวโน้มต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ โดยข้อมูลปริมาณน้ำฝนสะสมในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 อยู่ที่ 1,161 มิลลิเมตร ต่ำกว่าปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 30 ปี (2536 - 2565) ที่เฉลี่ย 1,361 มิลลิเมตร ส่งผลให้ปริมาณน้ำใช้การได้จริงในเขื่อนหลักกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา⁴⁶ ณ เดือนตุลาคม 2566 อยู่ที่ 6,419 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.8 ของความจุกักเก็บทั้งหมด ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปีในช่วงเวลาเดียวกันที่ 7,831 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือร้อยละ 31.5 ของความจุกักเก็บทั้งหมด ซึ่งสะท้อนว่าต้นทุนที่มีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะหากปริมาณน้ำฝนในระยะต่อไปต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจะเป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะการเพาะปลูกข้าวนาปรังในฤดูกลางเพาะปลูก 2567 และนาปีในฤดูกลางเพาะปลูก 2567/2568
- 4) ความเสี่ยงจากการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) ความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ทั้งสงครามระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง ประกอบกับความยืดหยุ่นของความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน และการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ซึ่งอาจยกระดับความรุนแรงจนส่งผลให้การแบ่งแยกเชิงภูมิรัฐศาสตร์เศรษฐกิจ (Geo-economic fragmentation) มากขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาพรวมของการขยายตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก รวมทั้งความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุนมากขึ้น (2) แนวโน้มการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจจีนจากปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์และการชะลอตัวลงของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศจนมีความเสี่ยงต่อภาวะเงินฝืด (3) ความผันผวนของระดับราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ท่ามกลางความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในอิสราเอล ซึ่งอาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อให้สูงขึ้นกว่าที่คาดและส่งผลกระทบต่อดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางให้กลับมาเข้มงวดอีกครั้ง และ (4) การลดลงของพื้นที่ทางการคลังในหลายประเทศที่เผชิญกับภาระหนี้สินที่อยู่ในระดับสูงภายใต้อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง

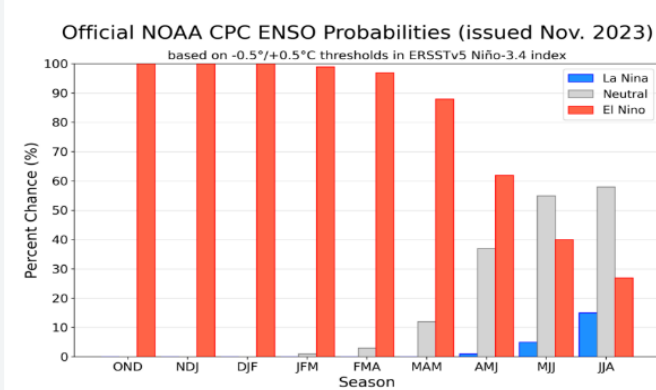
⁴⁴ แผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ 2567 - 2570) ฉบับทบทวน

⁴⁵ ผลกระทบที่เกิดขึ้น อาทิ อุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยในเดือนตุลาคม 2566 อยู่ที่ 20.8 องศาเซลเซียส สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ และเป็นอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงสุดเป็นประวัติการณ์ติดต่อกันเป็นเดือนที่ 5 สำหรับประเทศไทย อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยในช่วงเดือนตุลาคม 2566 อยู่ที่ 27.9 องศาเซลเซียส สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ 0.8 องศาเซลเซียส

⁴⁶ ประกอบด้วยเขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนภูมิพล เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โดยมีความจุรวมกัน 24,871 ล้านลูกบาศก์เมตร

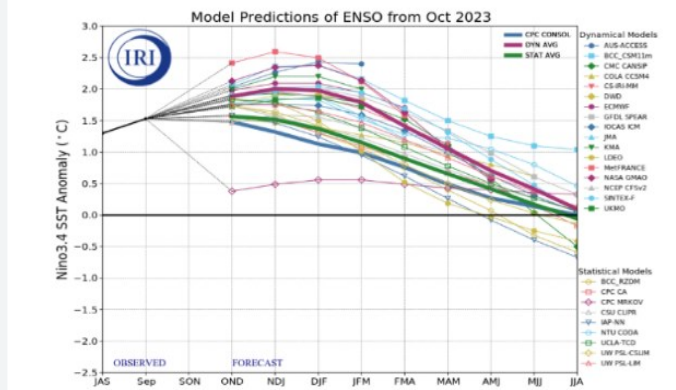
แนวโน้มสถานะเอลนีโญ¹ (El Niño) และผลกระทบต่อปริมาณน้ำภายในประเทศ

จากการคาดการณ์ปรากฏการณ์ ENSO² พบว่ามีแนวโน้มจะคงสถานะเอลนีโญรุนแรง (Strong El Niño) ต่อเนื่องไปจนถึงเดือนมีนาคม 2567 ก่อนที่จะมีกำลังอ่อนลงจนเข้าสู่สถานะเอลนีโญระดับอ่อน (Weak El Niño) และมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่สภาวะปกติ (Neutral) ในเดือนมิถุนายน 2567 สำหรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับประเทศไทย ตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน 2566 ถึงสิ้นเดือนมีนาคม 2567 อุณหภูมิทั่วประเทศจะมีค่าสูงกว่าค่าปกติ เฉลี่ยอยู่ที่ 26.2 - 29.9 องศาเซลเซียส ค่ากลางอยู่ที่ 27.6 องศาเซลเซียส (ค่าปกติ 24.7 - 28.4 องศาเซลเซียส และค่ากลาง 26.1 องศาเซลเซียส) ประกอบกับคลื่นความร้อนจะปรับตัวเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งอาจก่อให้เกิดภัยธรรมชาติ อาทิ การเกิดไฟป่าตลอดจนปัญหาฝุ่น PM 2.5 และหมอกควัน และส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อพืชผลเกษตร ส่วนปริมาณน้ำฝนทั่วประเทศจะมีค่าต่ำกว่าค่าปกติ โดยจะมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยอยู่ที่ 11.3 - 95.7 มิลลิเมตร และมีค่ากลางอยู่ที่ 43.3 มิลลิเมตร (ค่าปกติ 20.6 - 92.8 มิลลิเมตร และค่ากลาง 51.1 มิลลิเมตร) ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัวลดลงของปริมาณน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยเฉพาะพื้นที่นอกเขตชลประทานที่มีมากถึงร้อยละ 75.0 ของพื้นที่การเกษตรทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปัญหาการปรับตัวลดลงของปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและเขื่อนทั่วประเทศ ส่งผลให้ปริมาณน้ำใช้การได้จริง (Useable Water Supply) ไม่เพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้น้ำจริง (Useable Water Demand) ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะประสบภัยแล้งชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นการจัดสรรทรัพยากรน้ำจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะต่อการผลิตภาคเกษตร ซึ่งมีสัดส่วนการใช้น้ำถึงกว่าร้อยละ 80 ของการใช้น้ำรวมของประเทศ ในขณะที่ภาคบริการ และภาคการผลิตอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 12.0 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

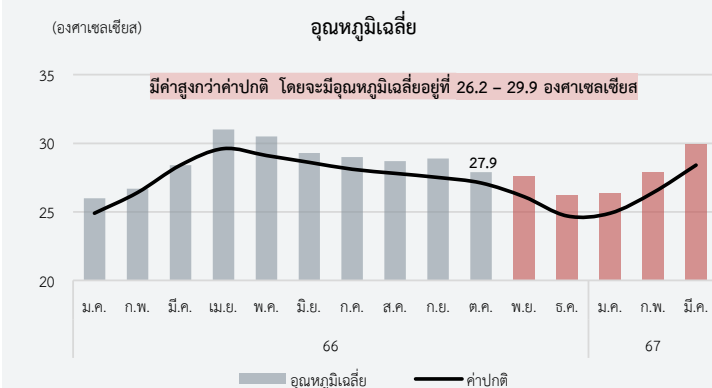

ผลการติดตามและคาดการณ์อุณหภูมิพื้นผิวน้ำทะเลบริเวณตอนกลางของมหาสมุทรแปซิฟิกเขตศูนย์สูตร (SST) บริเวณพื้นที่ Niño 3.4 (ละติจูด 5 องศาเหนือ - 5 องศาใต้ และลองจิจูด 120 องศาตะวันตก - 170 องศาตะวันตก) ข้อมูล ณ วันที่ 19 ตุลาคม 2566 โดยการวิจัยระหว่างประเทศสถาบัน (IRI) เพื่อสภาพภูมิอากาศและสังคม

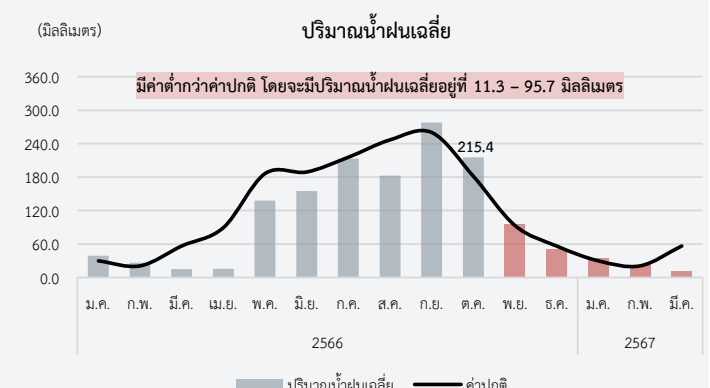
ที่มา: National Weather Service; Climate Prediction Centre (NOAA)

ผลการคาดการณ์ปรากฏการณ์ ENSO ราย 3 เดือน ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2566 ถึงเดือนกรกฎาคม 2567 ดัชนีอุณหภูมิพื้นผิวน้ำทะเลบริเวณพื้นที่ Niño 3.4 (ละติจูด 5 องศาเหนือ - 5 องศาใต้ และลองจิจูด 120 องศาตะวันตก - 170 องศาตะวันตก) ข้อมูล ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2566

ที่มา: กรมอุตุนิยมวิทยา ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

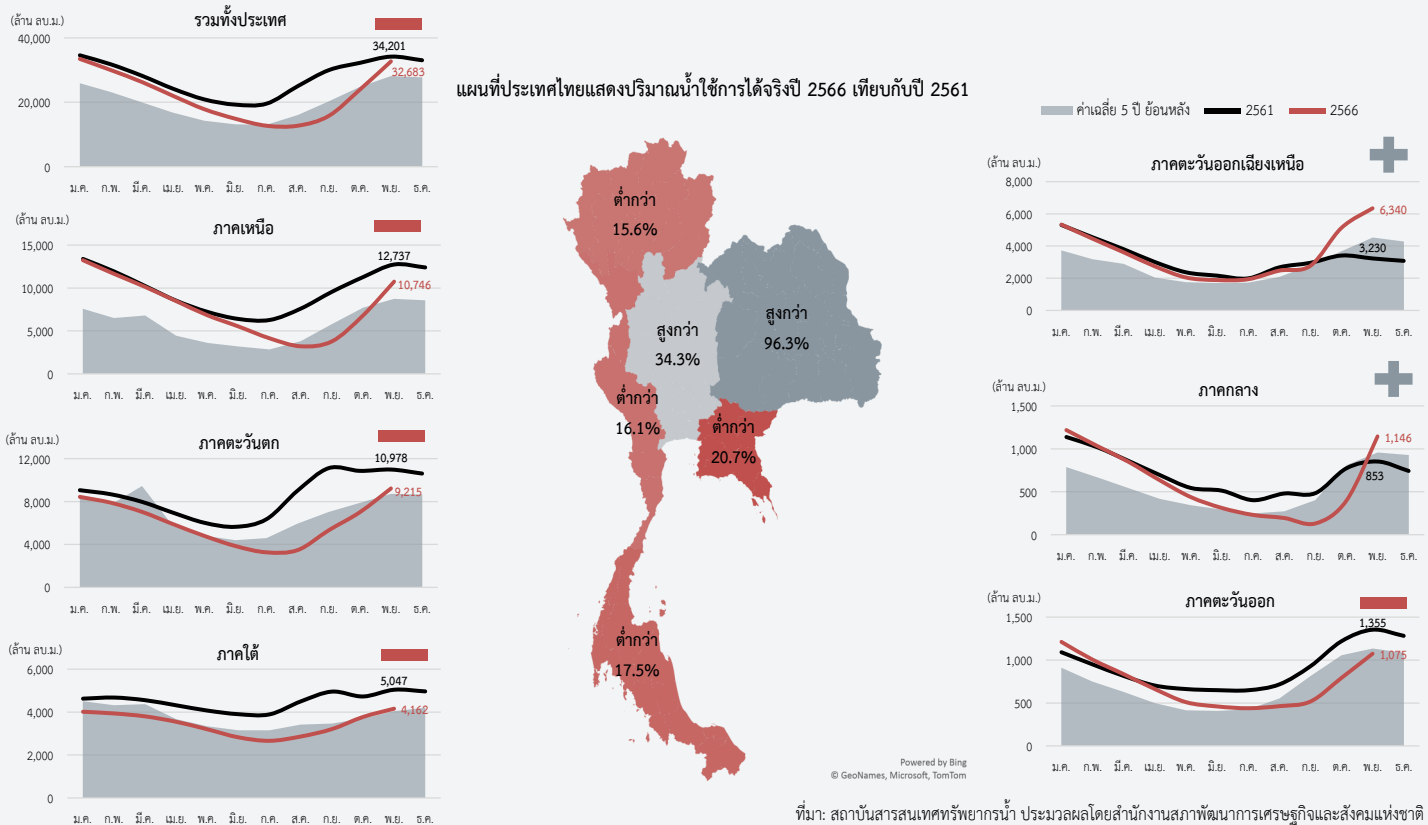

ที่มา: กรมอุตุนิยมวิทยา ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

¹ เอลนีโญ (El Niño) เกิดจากกระแสลมมีกำลังอ่อนและเปลี่ยนทิศทางพัดจากด้านตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิกไปด้านตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้กระแสน้ำอุ่นไหลไปยังทวีปอเมริกาใต้แทน ด้วยเหตุนี้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลียขาดฝนและเกิดความแห้งแล้ง แต่ชายฝั่งของทวีปอเมริกาใต้กลับมีฝนตกเพิ่มมากขึ้น

² ข้อมูลจาก National Weather Service; Climate Prediction Centre (NOAA) ฉบับวันที่ 9 พฤศจิกายน 2566 ค่าปกติของอุณหภูมิเฉลี่ยและปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย คือ ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิรายเดือนและปริมาณน้ำฝนรายเดือนของประเทศไทย ในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2534 - 2563)

แนวโน้มสถานะเอลนีโญ (El Niño) และผลกระทบต่อปริมาณน้ำภายในประเทศ (ต่อ)

ข้อมูลอุปทานน้ำภายในประเทศ (Useable Water Supply) ชี้ให้เห็นว่าลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2566 ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและเขื่อนทั่วประเทศอยู่ที่ 56,220 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 79.26 ของปริมาณความจุในอ่างเก็บน้ำ) ซึ่งต่ำกว่าปี 2561 (ที่เป็นช่วงก่อนเกิดภัยแล้งในปี 2562) โดยมีปริมาณน้ำอยู่ที่ 57,743 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 81.41 ของปริมาณความจุในอ่างเก็บน้ำ) และปริมาณน้ำใช้การได้จริงทั่วประเทศ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2566 อยู่ที่ร้อยละ 46.08 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 48.22 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ในปี 2561

เมื่อพิจารณารายภูมิภาคพบว่า มีพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำใช้การได้จริงต่ำกว่าปี 2561 จำนวน 4 ภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออก มีปริมาณน้ำใช้การได้จริง 1,075 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 70.96 ของความจุน้ำใช้การได้จริง) ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 89.44 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ในปี 2561 ภาคใต้ มีปริมาณน้ำใช้การได้จริง 4,162 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 50.79 ของความจุน้ำใช้การได้จริง) ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 61.59 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ในปี 2561 ภาคตะวันตก มีปริมาณน้ำใช้การได้จริง 9,215 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 34.64 ของความจุน้ำใช้การได้จริง) ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 41.26 ของความจุน้ำใช้การ ในปี 2561 และภาคเหนือ มีปริมาณน้ำใช้การได้จริง 10,746 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 43.29 ของความจุน้ำใช้การได้จริง) ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 51.31 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ในปี 2561 อย่างไรก็ตาม ยังมีพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำใช้การได้จริงสูงกว่า ปี 2561 เนื่องจากฝนตกชุกและมีน้ำท่วมในหลายจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณน้ำใช้การได้จริง 6,340 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 75.76 ของความจุน้ำใช้การได้จริง) ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 38.59 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ในปี 2561 และภาคกลาง มีปริมาณน้ำใช้การได้จริง 1,146 ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเป็นร้อยละ 80.76 ของความจุน้ำใช้การได้จริง) ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 60.11 ของความจุน้ำใช้การได้จริง ในปี 2561 ดังนั้น ภาครัฐจึงควรเฝ้าติดตามสถานการณ์และข้อมูลปริมาณน้ำอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการในพื้นที่เพาะปลูกทั่วประเทศ เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง รวมทั้งการมีระบบเตือนภัยในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยแล้ง

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2566 และปี 2567

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2566 - 2567

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
	2564	2565	2566		2567
			ณ 21 ส.ค. 2566	ณ 20 พ.ย. 2566	ณ 20 พ.ย. 2566
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ ^{1/} (%)	5.8	3.5	2.8	2.8	2.7
สหรัฐอเมริกา	5.8	1.9	1.2	1.7	1.4
ยูโรโซน	5.9	3.4	0.8	0.6	0.9
ญี่ปุ่น	2.2	0.9	1.5	1.5	0.8
จีน	8.4	3.0	4.9	4.9	4.3
อัตราการขยายตัวของปริมาณการค้าโลก (%)	10.9	5.1	2.1	2.1	3.2
อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์ สรอ.)	32.0	35.1	33.5 - 34.5	34.9	34.0 - 35.0
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ./บาร์เรล)	68.8	97.0	77.0 - 87.0	82.5	80.0 - 90.0
ราคาส่งออก ดอลลาร์ สรอ. (%)	3.3	4.2	(-0.5) - 0.5	1.1	0.0 - 1.0
ราคานำเข้า ดอลลาร์ สรอ. (%)	8.3	12.7	(-1.0) - 0.0	1.2	0.5 - 1.5
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	0.4	11.2	28.0	28.0	35.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	0.09	0.46	1.03	1.03	1.30

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณบนฐานข้อมูลเฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ ในปี 2562 โดยใช้วิธีการถ่วงน้ำหนัก

^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2566

- 1) เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.7 และร้อยละ 3.2 เทียบกับร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.1 ในปี 2566 ตามลำดับ โดยเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวตามแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจสำคัญ นำโดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ และญี่ปุ่นที่คาดว่าจะชะลอตัวลงตามอุปสงค์ภายในประเทศ ขณะที่เศรษฐกิจยูโรโซนคาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ จากฐานการขยายตัวที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำในปีก่อน สำหรับเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องท่ามกลางปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่กลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากฐานการขยายตัวที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำในปีก่อนหน้า เช่นเดียวกับเศรษฐกิจอาเซียนที่มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้า สอดคล้องกับแนวโน้มปริมาณการค้าโลกที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 พื้นตัวดีขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 ซึ่งถือเป็นอัตราขยายตัวต่ำสุดในรอบ 14 ปี หากไม่นับปี 2563 ที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19
- 2) ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 34.0 - 35.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากเฉลี่ย 34.9 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 ดังจะเห็นได้จากค่าเงินบาทที่เริ่มมีทิศทางแข็งค่าขึ้น โดยล่าสุด ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2566 อยู่ที่ 35.6 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเฉลี่ย 36.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนตุลาคม 2566 และคาดว่าค่าเงินบาทจะทยอยแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2567 สอดคล้องกับแนวโน้มการฟื้นตัวดีขึ้นของการส่งออกและรายรับจากการท่องเที่ยว ประกอบกับแนวโน้มการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. อันเนื่องมาจากการที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยและมีความเป็นไปได้ที่จะพิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงครึ่งหลังของปี 2567
- 3) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 80.0 - 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 82.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2566 โดยมีปัจจัยที่จะทำให้ราคาน้ำมันมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ (1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังมีความไม่แน่นอนและมีความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบเป็นวงกว้างมากขึ้น (2) ข้อจำกัดด้านการผลิตจากการปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศ OPEC+ อย่างต่อเนื่อง⁴⁷ (3) ปริมาณน้ำมันดิบคงคลังสุทธิของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะยังอยู่ในระดับต่ำสะท้อนจากจำนวนแท่นขุดเจาะที่ลดลง และ (4) แนวโน้มการอ่อนค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัจจัยที่อาจทำให้ราคาน้ำมันไม่ได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน รวมทั้งการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการนำเข้าน้ำมันดิบจากเวเนซุเอลาของสหรัฐฯ และข้อตกลงการนำเข้าน้ำมันดิบของจีนจากซาอุดีอาระเบีย
- 4) ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0 - 1.0 และร้อยละ 0.5 - 1.5 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.1 และร้อยละ 1.2 ในปี 2566 สอดคล้องกับสมมติฐานราคาน้ำมันดิบ และแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก
- 5) รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.30 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 1.03 ล้านล้านบาทในปี 2566 ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามาทั้งสิ้น 35 ล้านคน เทียบกับ 28 ล้านคนในปี 2566 สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวในหลายประเทศที่มีแนวโน้มเข้าสู่ระดับเดียวกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดมากขึ้น อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และรัสเซีย รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยวในหลายประเทศ

⁴⁷ ในการประชุมระดับรัฐมนตรีของผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่ทั้งในและนอกกลุ่มโอเปก (OPEC and non-OPEC Ministerial Meeting: ONOMM) ครั้งที่ 50 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2566 มีมติยืนยันการดำเนินการตามผลการประชุมครั้งที่ 35 ที่ได้กำหนดเพดานการผลิตน้ำมันดิบของกลุ่มไว้ที่ 40.46 ล้านบาร์เรลต่อวันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2567 ในขณะที่ ซาอุดีอาระเบียยังคงขยายระยะเวลาการลดกำลังการผลิตน้ำมันเพิ่มเติม 1.0 ล้านบาร์เรลต่อวัน เช่นเดียวกับ รัสเซียที่ดำเนินการปรับลดการส่งออก 0.3 ล้านบาร์เรลต่อวันจนถึงสิ้นปี 2566

6) การเบิกจ่ายงบประมาณ ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 90.4 ของงบประมาณทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 97.0 ในปีงบประมาณ 2566 แบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 97.0 เทียบกับร้อยละ 101.6 ในปีงบประมาณก่อนหน้า ขณะที่รายจ่ายลงทุนคาดว่าจะมีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 65.0 เทียบกับร้อยละ 77.7 ในปีงบประมาณก่อนหน้า ทั้งนี้ ในกรณีฐานคาดว่าความล่าช้าในการจัดตั้งรัฐบาลจะส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีความล่าช้า 7 เดือน และจะสามารถเบิกจ่ายได้นับตั้งแต่ในช่วงไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2567 เป็นต้นไป (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 82.5 ของงบประมาณทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 91.3 ในปีงบประมาณ 2566 โดยแบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 80.0 และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปี 2567 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 - ธันวาคม 2567) คาดว่าจะคิดเป็นวงเงินลงทุนประมาณ 4.05 แสนล้านบาท เทียบกับ 4.41 แสนล้านบาทในปีก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

ในการแถลงข่าววันที่ 20 พฤศจิกายน 2566 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 2.7 - 3.7 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 3.2 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2566 สำหรับอัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.7 เทียบกับร้อยละ 1.4 ในปี 2566 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.5 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 1.0 ของ GDP ในปี 2566

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 เป็นการขยายตัวต่อเนื่อง แม้ว่าจะชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.0 ในปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง ความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่สูงขึ้น และแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ และ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะกลับมาขยายตัวร้อยละ 2.2 จากการลดลงร้อยละ 4.2 ในปี 2566 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี ภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 วงเงิน 2,762,800 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 จากกรอบวงเงิน 2,569,219 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2566
- 2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.6 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 1.3 ในปี 2566 โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในปี 2566 สอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องของมูลค่าโครงการที่ขอการขอรับการส่งเสริมการลงทุนและออกบัตรส่งเสริมการลงทุน และ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะลดลงร้อยละ 1.8 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.8 ในปี 2566 ตามความล่าช้าของงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ที่จะส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนมีความล่าช้า
- 3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะกลับมาขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในปี 2566 โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.1 ในปี 2566 และราคาส่งออกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0 - 1.0 เทียบกับร้อยละ 1.1 ในปี 2566 เมื่อรวมกับการส่งออกบริการคาดว่าจะปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 6.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในปี 2566
- 4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.7 ในปี 2566 โดยคาดว่าปริมาณการนำเข้าจะขยายตัวร้อยละ 3.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.9 ในปี 2566 สอดคล้องกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการส่งออกและการลงทุนภาคเอกชน ในขณะที่ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 - 1.5 เทียบกับร้อยละ 1.2 ในปีก่อนหน้า เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการ คาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.2 ในปี 2566
- 5) ดุลการค้า คาดว่าจะเกินดุล 1.35 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.54 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 เมื่อรวมกับดุลบริการ คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2567 จะเกินดุล 8.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 1.5 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 1.0 ของ GDP ในปี 2566
- 6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.7 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.2) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.4 ในปี 2566 สอดคล้องกับสมมติฐานราคาน้ำมันและแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ

7. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2566 และในปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ

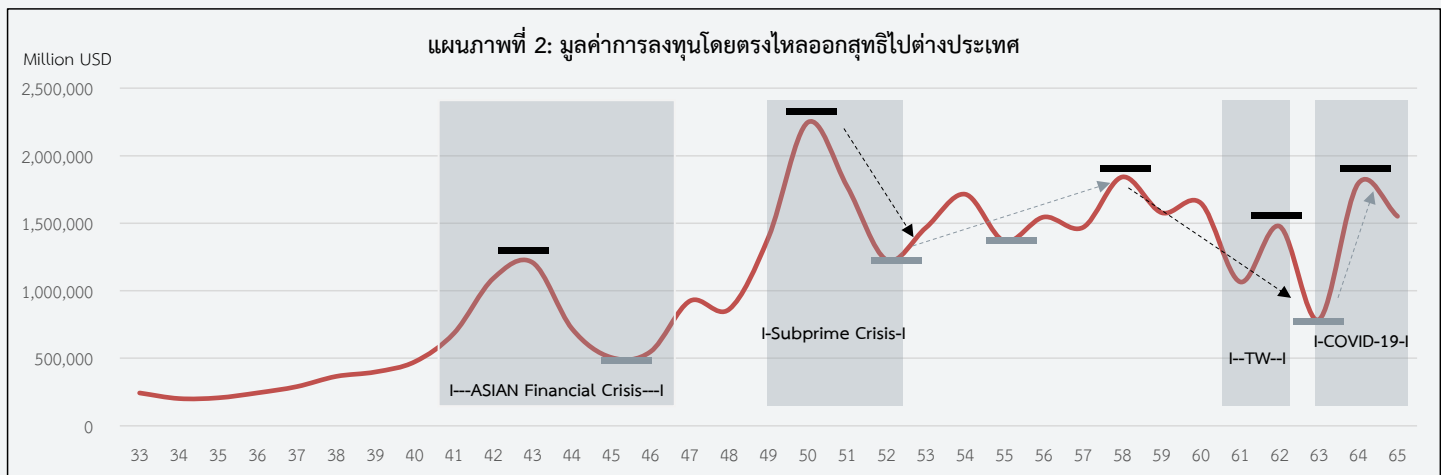
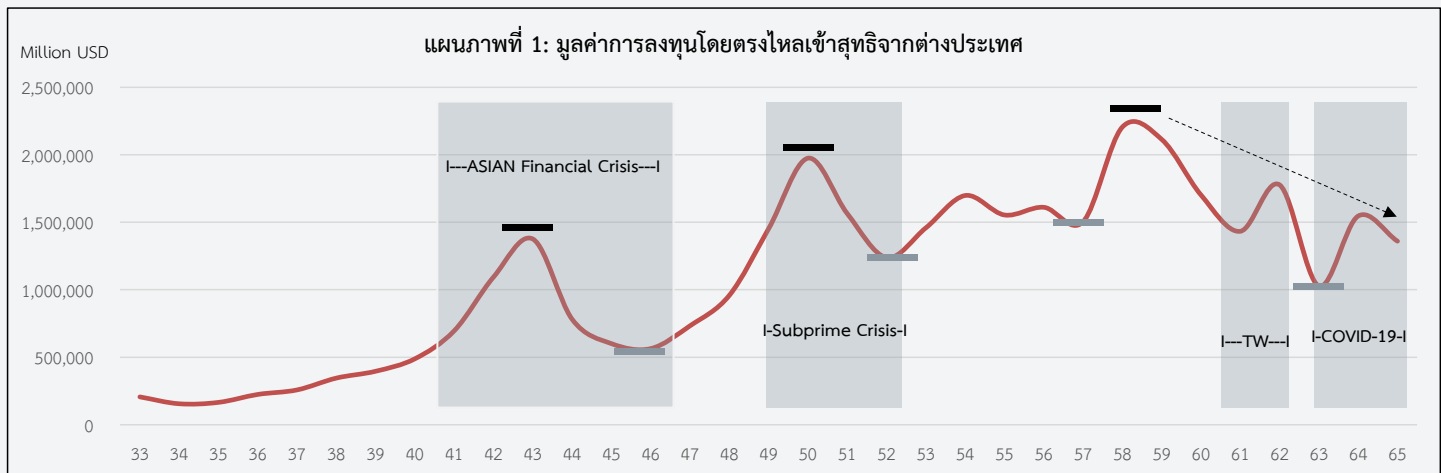
- 1) การดำเนินนโยบายการเงินการคลังที่เหมาะสมสอดคล้องกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจที่กำลังอยู่ในช่วงฟื้นตัวท่ามกลางความเสี่ยงจากความผันผวนในระบบเศรษฐกิจที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูงและแรงกดดันทางด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้นมาก โดยควรให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพื้นที่ในการดำเนินนโยบาย (Policy space) ให้มีความเพียงพอเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะต่อไป และพิจารณาทยอยปรับนโยบายให้เข้าสู่ระดับปกติ (Normalisation) มากขึ้น โดย (1) **ด้านนโยบายการเงิน** ควรพิจารณาดำเนินนโยบายการเงินในระดับที่เหมาะสมเพื่อมุ่งรักษาเสถียรภาพราคาควบคู่ไปกับการดูแลการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพทางการเงิน รวมทั้งเตรียมความพร้อมในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายของการดำเนินนโยบายการเงิน ขณะเดียวกันควรมุ่งปรับโครงสร้างหนี้และแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืน และ (2) **ด้านนโยบายการคลัง** ควรมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางการคลัง (Fiscal consolidation) โดยการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นในการใช้จ่ายภาครัฐควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บรายได้เพื่อลดขนาดการขาดดุลการคลัง และเตรียมพื้นที่ทางการคลังไว้รองรับการดำเนินนโยบายที่จำเป็นท่ามกลางความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น
- 2) การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบและใช้ประโยชน์จากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเกิดจากการขยายตัวของความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การชะลอตัวของประเทศเศรษฐกิจหลัก และความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุนโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรให้ความสำคัญต่อมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบจากความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางในปัจจุบันที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญทั้งด้านแรงงาน ความผันผวนของราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และต้นทุนภาคเกษตร โดยควรให้ความสำคัญต่อมาตรการต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ (1) **มาตรการด้านแรงงาน** ควรดูแลแรงงานที่เดินทางกลับจากอิสราเอลและแรงงานในพื้นที่ที่อาจจะได้รับผลกระทบในอนาคต รวมทั้งการดำเนินมาตรการเพื่อนำศักยภาพของแรงงานที่กลับมาให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ควรมีมาตรการเพื่อส่งเสริมให้แรงงานทำงานในประเทศมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานของไทย และ (2) **มาตรการด้านพลังงาน** ควรเร่งสร้างกำลังการผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยให้เข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว เพื่อรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนที่อาจส่งผลกระทบต่อการนำเข้าในระยะต่อไป พร้อมทั้งบริหารจัดการแหล่งพลังงานสำรองให้เพียงพอในกรณีที่หากสถานการณ์มีความรุนแรงมากขึ้น ขณะเดียวกัน ควรบริหารจัดการให้ราคาน้ำมันเคลื่อนไหวตามกลไกตลาดและสอดคล้องกับราคาน้ำมันในตลาดโลก เพื่อให้ประชาชนปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาพลังงานและไม่สร้างภาระต่องบประมาณในระยะต่อไป ขณะเดียวกัน ควรมุ่งเน้นการรณรงค์เรื่องการประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมถึงการส่งเสริมการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ (Bio Fuel) และการเพิ่มสัดส่วนพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนให้มากขึ้นต่อเนื่อง
- 3) การขับเคลื่อนภาคการส่งออกสินค้าให้กลับมาขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนใหม่เพื่อขยายกำลังการผลิต โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดการส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่ยังมีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเกณฑ์ดี และการสร้างตลาดใหม่ อาทิ ตลาดเอเชียใต้ อาเซียน และการค้าชายแดน (2) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น อาทิ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสินค้าที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งในตลาดสหรัฐฯ และจีน อาทิ สินค้าในกลุ่มอาหารและเกษตรแปรรูป เครื่องโทรศัพท์และอุปกรณ์ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ เป็นต้น (3) การใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจา และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ ๆ (4) การอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (5) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการกีดกันทางการค้าโดยเฉพาะมาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีของประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ ได้แก่ มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (CBAM) รวมทั้งร่างกฎหมาย Clean Competition Act และ Foreign Pollution Fee Act ของสหรัฐฯ เป็นต้น (6) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน (7) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกให้มีคุณภาพและมาตรฐานตรงตามความต้องการและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม สุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภคในตลาดผู้นำเข้า และการติดฉลากผลิตภัณฑ์ รวมถึงการยืดอายุผลิตภัณฑ์ ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงที่อาศัยงานวิจัยมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้ามูลค่าสูงที่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาได้ และ (8) การเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ โดยเฉพาะผู้ผลิตรายกลางและรายเล็ก
- 4) การสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน โดยให้ความสำคัญกับ (1) การขับเคลื่อนการส่งออกให้สามารถกลับมาขยายตัวเพื่อเพิ่มระดับการใช้กำลังการผลิต (2) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2564 - 2566 ควบคู่ไปกับการเร่งรัดอนุมัติโครงการที่ได้เสนอขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงก่อนหน้า (3) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสามารถเริ่มประกอบกิจการให้เร็วขึ้น โดยเฉพาะโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อให้เกิดการเพิ่มกำลังการผลิต การจ้างงาน และการลงทุนใหม่ (4) การแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนกระบวนการ และข้อบังคับ/กฎหมาย รวมทั้งปัญหา

การขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (5) การดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกผ่านการพิจารณาให้สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน 5 ปี (2566-2570) เพื่อดึงดูดนักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น (6) การส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และการขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละภูมิภาค และ (7) การขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งที่สำคัญ ๆ ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

- 5) การสนับสนุนการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long-term resident visa (LTR) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูงโดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องการเข้ามาพำนักระยะยาว (2) การประเมินผลจากมาตรการการยกเว้นการตรวจลงตรานักท่องเที่ยว เพื่อพิจารณาขยายมาตรการให้กับนักท่องเที่ยวสัญชาติอื่น ๆ ที่มีศักยภาพ (3) การกระจายตลาดนักท่องเที่ยวให้มีความสมดุลมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบจากการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวจีน (4) การส่งเสริมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศในเอเชีย ยุโรปและอเมริกาเหนือ (5) การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยเฉพาะในจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีศักยภาพแต่ยังไม่สามารถฟื้นตัวได้เต็มที่ และ (6) การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง และยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน
- 6) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดยให้ความสำคัญกับ (1) การป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีเพียงพอต่อการผลิต และการเตือนภัยในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยแล้ง (2) การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพิบัติจากความเสียหายของสภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (3) การเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชและใช้วิธีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าสูง (4) การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพในการผลิต การกระจายความเสี่ยงในการผลิตอย่างเหมาะสม และสนับสนุนความสามารถในการแข่งขัน และ (5) การส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์และวัสดุอินทรีย์ และวัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ เพื่อลดต้นทุนและลดการนำเข้าจากต่างประเทศ รวมทั้งการเจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนและจัดหาแหล่งวัตถุดิบทดแทนเพิ่มเติม
- 7) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังไม่มีผลบังคับใช้ (2) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 ไม่ให้ล่าช้าไปกว่าแผนที่กำหนดไว้ (3) การเตรียมความพร้อมของโครงการให้มีความพร้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายได้โดยเร็วหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีผลใช้บังคับ และ (4) การติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ เพื่อให้งบประมาณประจำปี 2567 สามารถเบิกจ่ายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90.4 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด โดยแบ่งเป็น อัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 97.0 และงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 65.0 ตามลำดับ

สถานการณ์การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของโลก

จากข้อมูลขององค์การการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development: UNCTAD) นับตั้งแต่ปี 2533 พบว่า มูลค่าการลงทุนไหลเข้าสู่สุทธิจากต่างประเทศของทั่วโลก (Global Net FDI: Inflow) เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูงสุด ในปี 2558 มีมูลค่าโดยรวม 2.2 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ก่อนที่จะปรับลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2563 ซึ่งเป็นปีที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยมีมูลค่า 1.0 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ซึ่งถือเป็นจุดต่ำสุดในรอบ 15 ปีนับจากปี 2548 เป็นต้นมา ต่อมาในปี 2564 มูลค่าการลงทุนโดยตรงเพิ่มขึ้นเป็น 1.5 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. แต่ลดลงมาสู่ระดับ 1.3 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2565 สะท้อนให้เห็นว่าในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาหลายประเทศมีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ลดลง ในขณะที่หากพิจารณาถึงภาพรวมของมูลค่าการลงทุนไหลออกสุทธิไปต่างประเทศของทั่วโลก (Global Net FDI: Outflow) พบว่า มูลค่าการลงทุนสุทธิไปต่างประเทศของทั่วโลก ได้ผ่านจุดสูงสุดไปแล้วในปี 2550 โดยมีมูลค่า 2.2 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และลดลงมาอยู่ที่ระดับ 1.2 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2552 ซึ่งเป็นช่วงวิกฤตการณ์ Subprime Crisis แต่หลังจากนั้นได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องก่อนที่จะปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ 7.9 แสนล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในช่วงวิกฤตโควิด-19 และต่อมาในปี 2564 เพิ่มขึ้นไปอยู่ที่ระดับ 1.8 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สูงสุดในรอบ 6 ปี แม้ว่าในปี 2565 จะมีมูลค่าลดลงมาบ้างมาอยู่ที่ระดับ 1.6 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. แต่เมื่อพิจารณาทิศทางนั้นพบว่า มูลค่าการลงทุนสุทธิไปต่างประเทศของทั่วโลกได้ผ่านจุดต่ำสุดไปแล้ว

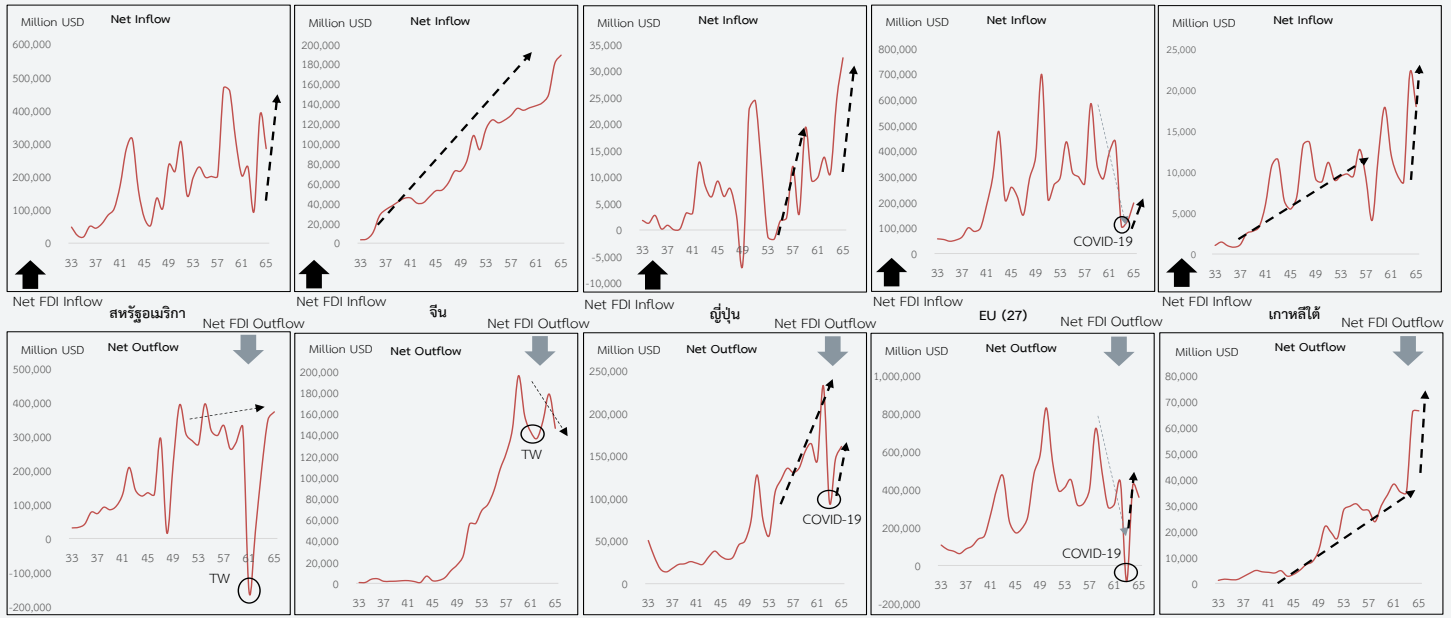

ที่มา: UNCTAD

เมื่อพิจารณาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และเกาหลีใต้ พบว่า ส่วนใหญ่ยังคงมีทิศทางเงินทุนไหลเข้าออกสุทธิมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังวิกฤตโควิด-19 คลี่คลาย ในขณะที่จีนมีแนวโน้มของเงินทุนไหลออกสุทธิลดลง เนื่องจากผลกระทบของสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ ส่วนเกาหลีใต้มีเงินทุนไหลเข้าออกสุทธิเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนภาพรวมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียทั้งเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า กลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ ส่วนใหญ่มีทิศทางการปรับตัวเพิ่มขึ้นของเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศ ยกเว้นฮ่องกงที่เริ่มเห็นแนวโน้มการลดลงของเงินทุนจากต่างประเทศ สำหรับกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่ามีทิศทางการเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะเวียดนามมีการเร่งขึ้นของการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากในปี 2563 มีเงินลงทุน 15,800 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นจาก 8,000 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และ 1,289 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2553 และ 2543 ตามลำดับ ในขณะที่ไทยมีทิศทางการไหลเข้าของเงินลงทุนสุทธิค่อนข้างผันผวนและมีแนวโน้มชะลอตัว และจากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) พบว่าในปี 2564 และ 2565 มีมูลค่ารวม 14,641 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และ 10,034 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากในช่วงโควิด-19 แต่ชะลอตัวเมื่อเทียบกับในช่วงก่อนโควิด-19 ในปี 2561 และ 2556 ที่มีมูลค่ารวม 13,752 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และ 15,946 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ตามลำดับ

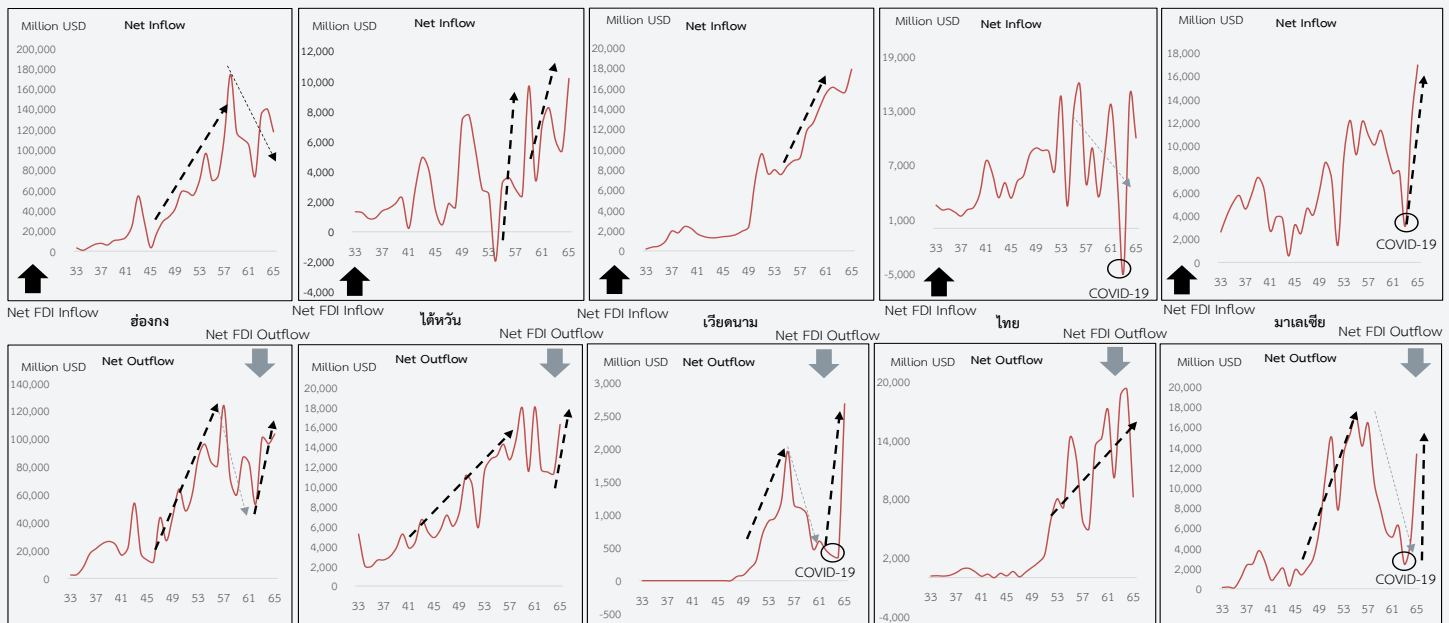
สถานการณ์การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของโลก (ต่อ)

แผนภาพที่ 3: มูลค่าการลงทุนไหลเข้าและไหลออกสุทธิของประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สำคัญ

ที่มา: UNCTAD

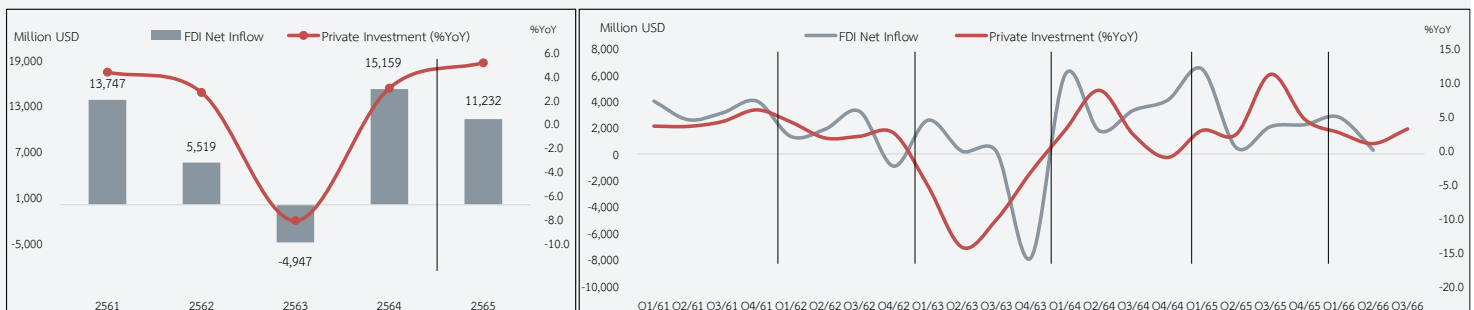
แผนภาพที่ 4: มูลค่าการลงทุนไหลเข้าและไหลออกสุทธิของประเทศเศรษฐกิจใหม่และประเทศกำลังพัฒนาที่สำคัญ

ที่มา: UNCTAD

โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของไทยและอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน พบว่า มีทิศทางสอดคล้องกันในระดับสูง ดังนั้น แนวโน้มเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อทิศทางการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนในระยะต่อไป

แผนภาพที่ 5: การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของไทย (Net FDI Inflow)

ที่มา: ธปท. และ สศช.

โรงงานแจ้งเริ่มประกอบกิจการ: เครื่องสะท้อนการลงทุนและการจ้างงานใหม่ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

ข้อมูลที่สำคัญอีกชุดหนึ่งที่สามารถนำมาเป็นเครื่องชี้ในภาพของการลงทุนและการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ คือ ข้อมูลโรงงานแจ้งเริ่มประกอบกิจการ ซึ่งจัดเก็บโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่โรงงานอุตสาหกรรมจะแจ้งต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าได้เริ่มประกอบกิจการโรงงานแล้วภายหลังจากได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งจะสะท้อนถึงเม็ดเงินลงทุนและการจ้างงานที่จะเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจที่แท้จริงได้

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า ในช่วงปี 2559 เป็นต้นมา แนวโน้มของจำนวนโรงงานแจ้งเริ่มประกอบกิจการลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปี 2559 มีจำนวนโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการภายหลังจากได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานอยู่ที่ 3,213 โรง และลดลงมาอยู่ที่ 1,661 โรง ในปี 2565 และ 980 โรงในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 (ลดลงร้อยละ 24.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน) ส่งผลให้เงินลงทุนใหม่ที่แท้จริงรวมถึงการจ้างงานใหม่จริงของโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการลดลงจากปี 2559 จนถึงปี 2565 โดยเงินลงทุนใหม่ที่แท้จริงลดลงจาก 3.2 แสนล้านบาทในปี 2559 เหลือเพียง 1.5 แสนล้านบาทในปี 2565 และในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 อยู่ที่ 9.2 หมื่นล้านบาท (ลดลงร้อยละ 29.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) ส่วนจำนวนแรงงานลดลงจาก 1.03 แสนคนในปี 2559 เหลือเพียง 4.7 หมื่นคนในปี 2565 และเหลือเพียง 2.9 หมื่นคนในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 (ลดลงร้อยละ 26.4) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทั้งเม็ดเงินลงทุนและการจ้างงานมีทิศทางลดลงอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงการกระจายตัวของเม็ดเงินลงทุนใหม่และการจ้างงานใหม่ของโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศ พบว่า ยังคงกระจุกตัวอยู่ในไม่กี่จังหวัด โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 จังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ EEC มีเม็ดเงินลงทุนใหม่และการจ้างงานใหม่อยู่ที่ 31.2 หมื่นล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.1 ของเม็ดเงินลงทุนจากโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการทั้งหมด) และ 9,392 คน (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.1 ของการจ้างงานใหม่ที่เกิดจากโรงงาน) ตามมลำดับ โดยจังหวัดที่มีเม็ดเงินลงทุนและการจ้างงานใหม่มากที่สุด คือ **ฉะเชิงเทรา** โดยมีเม็ดเงินลงทุนใหม่อยู่ที่ 2.0 หมื่นล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.1) และการจ้างงานใหม่อยู่ที่ 4,214 คน (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.5) ส่วนจังหวัดอื่น ๆ นอกพื้นที่ EEC มีเม็ดเงินลงทุนใหม่ 6.0 หมื่นล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.9) และการจ้างงานใหม่ 19,682 คน (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.9) โดยจังหวัดที่มีโรงงานนอกพื้นที่ EEC แจ้งเริ่มประกอบกิจการอยู่ในระดับสูง ได้แก่ **ปทุมธานี สมุทรปราการ และ ออยุธยา** ตามลำดับ

ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาเฉลี่ยของโรงงานในการดำเนินการภายหลังจากได้รับอนุญาตประกอบกิจการแล้ว พบว่า **ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 โรงงานใช้เวลาเฉลี่ยในการเริ่มดำเนินการหลังจากได้รับอนุญาตประกอบกิจการอยู่ที่ 309 วัน เร็วขึ้นกว่าในปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ 349 วัน** และเมื่อพิจารณาถึงขนาดของโรงงานโดยวัดจากเม็ดเงินลงทุน พบว่า **โรงงานในกลุ่มขนาดเล็ก** (เม็ดเงินลงทุนอยู่ที่ 0 - 30 ล้านบาท) **มีระยะเวลาในการดำเนินการของโรงงานเร็วขึ้น** ขณะที่โรงงานในกลุ่มขนาดกลางและขนาดใหญ่ (30 ล้านบาท - มากกว่า 10,000 ล้านบาท) **มีระยะเวลาในการดำเนินการของโรงงานช้าลง** (ยกเว้นโรงงานที่มีขนาดเม็ดเงินลงทุนที่ 50 ล้านบาท - 100 ล้านบาท และขนาดเม็ดเงินลงทุนที่ 1,000 ล้านบาท - 5,000 ล้านบาท ที่มีระยะเวลาในการดำเนินการของโรงงานเร็วขึ้นภายหลังจากได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้ว)

ดังนั้น เพื่อสนับสนุนให้เม็ดเงินลงทุนใหม่และการจ้างงานใหม่เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็วมากขึ้น จึงควรพิจารณามาตรการเร่งรัดให้โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้วเริ่มประกอบกิจการจริงให้ได้โดยเร็ว โดยเฉพาะโรงงานที่มีขนาดของเม็ดเงินขนาดกลางและขนาดใหญ่

ตารางที่ 1 โรงงาน เงินทุน และการจ้างงานของโรงงานแจ้งเริ่มประกอบกิจการของจังหวัดสำคัญ 9 เดือนแรกของปี 2566

	เงินทุนจริง (ล้านบาท)	ร้อยละ	การจ้างงาน (คน)	ร้อยละ
ฉะเชิงเทรา (EEC)	20,253	22.1	4,214	14.5
ปทุมธานี	9,900	10.8	999	3.4
สมุทรปราการ	6,767	7.4	4,172	14.4
ระยอง (EEC)	5,808	6.3	1,982	6.8
อยุธยา	5,598	6.1	1,606	5.5
ชลบุรี (EEC)	5,148	5.6	3,097	10.7
EEC	31,209	34.1	9,392	32.1
6 จังหวัด	53,476	58.3	16,070	55.5
อื่น ๆ (70 จังหวัด)	38,175	41.7	12,905	44.5
รวม	91,652	100.0	28,975	100.0

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเริ่มดำเนินการหลังจากได้รับอนุญาตประกอบกิจการ (วัน) จำแนกตามขนาดของเงินลงทุน

ขนาดของเงินลงทุน	ระยะเวลาเฉลี่ยในการเริ่มดำเนินการหลังจากได้รับอนุญาตประกอบกิจการ (วัน)		เพิ่มขึ้น / ลดลง (+,-)
	2565	2566 (9 เดือน)	
มากกว่า 10,000,000,000	375		
5,000,000,001 - 10,000,000,000	7	79	72
1,000,000,001 - 5,000,000,000	577	371	-206
500,000,001 - 1,000,000,000	328	360	32
100,000,001 - 500,000,000	267	410	144
50,000,001-100,000,000	431	420	-11
30,000,001 - 50,000,000	297	344	47
15,000,001 - 30,000,000	337	250	-87
10,000,001 - 15,000,000	417	366	-51
5,000,001-10,000,000	331	228	-103
0-5,000,000	341	271	-70
เฉลี่ย	349	309	-40

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2566 และ 2567^{1/}

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
	2564	2565	ปี 2566		ปี 2567
			ณ 21 ส.ค. 66	ณ 20 พ.ย. 66	ณ 20 พ.ย. 66
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	16,166.6	17,370.2	18,169.3	18,047.7	19,022.2
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	231,986.1	248,677.2	259,409.3	257,673.3	270,921.8
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	505.5	495.3	534.4	517.1	551.4
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,254.1	7,090.9	7,629.7	7,383.2	7,852.8
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	1.5	2.6	2.5 - 3.0	2.5	2.7 - 3.7
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	3.1	2.3	1.6	1.3	1.6
ภาคเอกชน (CVM, %)	3.0	5.1	1.5	2.0	2.8
ภาครัฐ (CVM, %)	3.4	-4.9	2.0	-0.8	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	0.6	6.3	5.0	7.0	3.2
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	3.7	0.2	-3.1	-4.2	2.2
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	11.1	6.8	5.0	2.9	6.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	270.6	285.2	280.1	279.6	290.2
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	19.2	5.4	-1.8	-2.0	3.8
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	15.5	1.2	-1.8	-3.1	3.3
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	17.8	4.1	1.1	-2.2	6.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	238.2	271.6	268.5	264.2	276.7
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	27.7	14.0	-1.1	-2.7	4.7
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	17.9	1.2	-0.6	-3.9	3.7
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	32.4	13.5	11.6	15.4	13.5
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-10.3	-15.7	6.6	5.4	8.5
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-2.0	-3.2	1.2	1.0	1.5
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	6.1	1.7 - 2.2	1.4	1.7 - 2.7
GDP Deflator	1.7	4.7	1.5 - 2.0	1.4	1.7 - 2.7

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2566

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

